

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนเมษายน 2558 ISSN 2408-1795

MAGAZINE

NEW SILK ROAD

FREE

ทางสายไหมใหม่ เชื่อมทั่วโลก

APEC 2014

DON'T MISS THIS PLACE

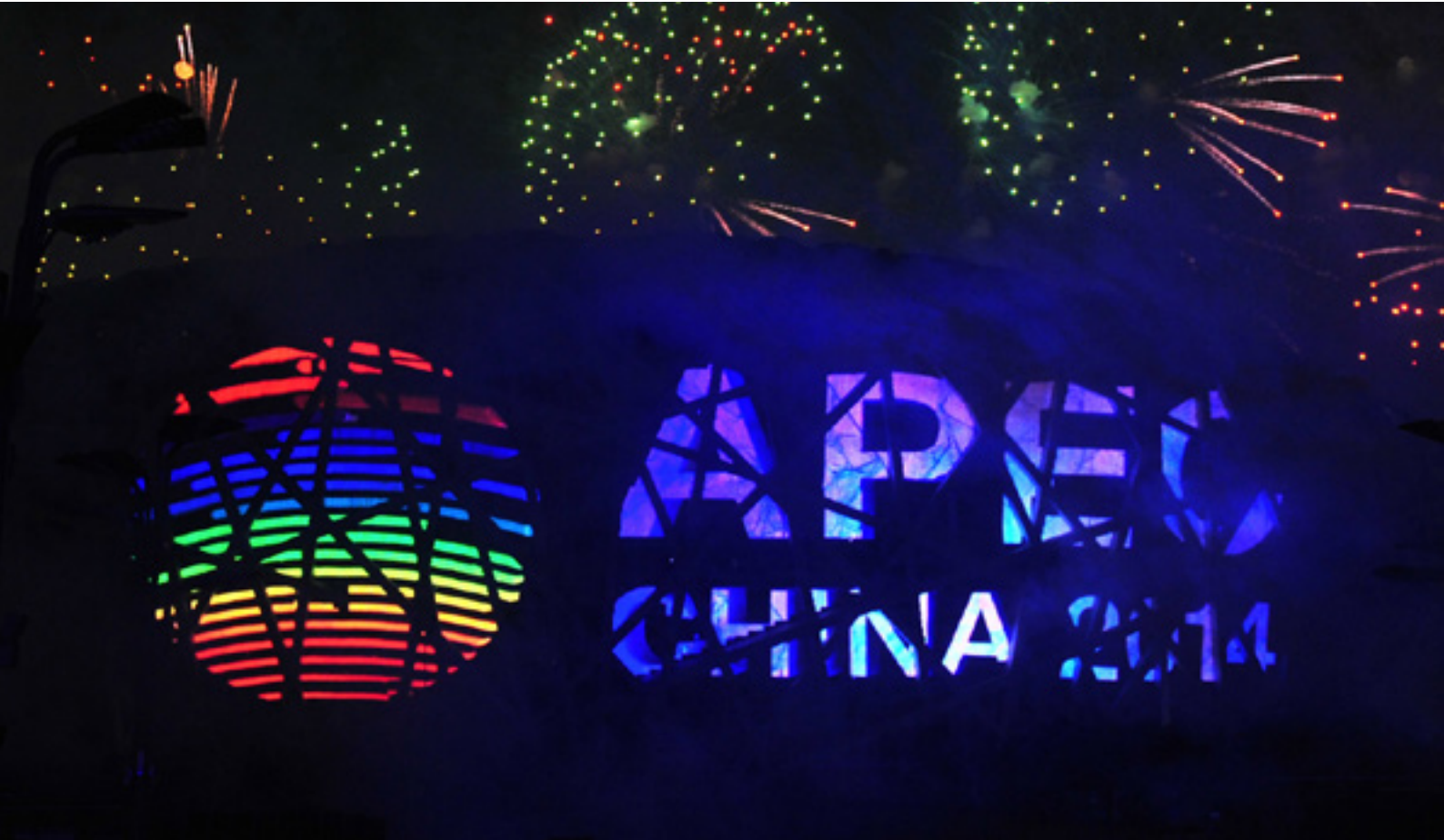
วัดลามา- 'ยงเหอกง'

LET'S GO

สงมาวแห่งขุนเขาสี่ดรุณี

OPEN YOUR EYES

เพชร-บุญญากาณี เบญจางกุล

ปกหน้าและใน : ภาพจากคลังภาพ สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล

Editor's Welcome

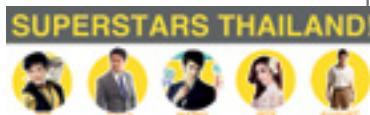
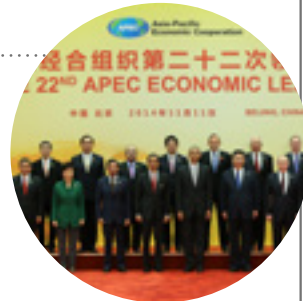

เราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า การติดต่อค้าขาย ความเชื่อมโยงทั้งทางเศรษฐกิจ และความร่วมมือต่างๆ ของโลกเราในหลายปีหลังนี้ ไม่ได้มีขอบเขตความสำคัญแคอยู่ในประเทศอีกต่อไป มิตรประเทศในอาเซียนและประเทศจีนก็ต่างมีความร่วมมือกับประเทศไทยในด้านต่างๆ เดือนธันวาคม 2557 ที่ผ่านมา ผู้นำของทั้งราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนได้มีการเยี่ยมเยียนกันหลายต่อหลายครั้ง เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาประเทศร่วมกัน New Silk Road Magazine ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อให้ความรู้ในมิติด้านสังคม ข่าวสาร วัฒนธรรมทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับประเทศจีน และเรื่องราวในประเทศไทยเอง อันจะนำมาสู่ความเข้าใจกันและกันมากยิ่งขึ้น

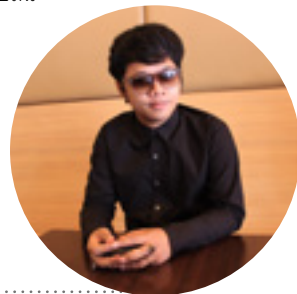
กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช

CONTENTS

- 3 DIPLOMAT
การประชุมผู้นำเอเปค 2014
- 7 ANALYTICS
บริโภคนิยม..เศรษฐกิจเติบโต
- 9 DON'T MISS THIS PLACE
วัดลามาะ 'ยงเทกอง'
- 13 SPECIAL TRIP
คือดวงตะวันของฉัน-ของเธอ
- 17 PLEDPLERN
ความแปลกใหม่ของปักกิ่งที่ไม่มีในไกด์บุ๊ก
- 20 THE CULTURE TRIP
งานเลี้ยงบ้านเหมย หลานฟาง
- 23 WORKABROAD
แขกคนแรก
- 26 STAR UPDATE
ซูปดาร์ไทย ยกทัพตั้งแดนมังกร

- 29 CHINA HIGHLIGHTS
เครื่องลายคราม-ชิงชวาฉือ
- 30 LET'S GO
สงมาวแห่งขุนเขาสี่ดรุณี
- 35 FIRST STEP
ก้าวแรกของหนุ่มจีนหน้าดี จากเวที..
- 37 ALTERNATIVE TREND
ศิลปะบนเรือนร่าง..สะท้อนตัวตน
- 40 YOUNG SMEs
ก้าวที่ต้องเปลี่ยนแปลง ของหนุ่มนักไวโอลิน
- 44 DOCTOR KRUB
หมอครับ..ผมเป็นโรคหัวใจหรือเปล่า?
- 46 MUST-EAT FOODS
คลื่นฟู้ด ศิลปะการเลือกทาน
- 48 TOURISM MARKET
ภูเก็ต กระบี่ การท่องเที่ยวบูม
- 52 INTERVIEW WITH
เดอะดวง นักเขียนการ์ตูน ผู้ขยันตามความฝัน
- 54 OPEN YOUR EYES
ศิลปะสร้างความสุข กับเพชร บุญญาภานี เบญจรงค์กุล

เจ้าของ : บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด บรรณาธิการ : กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช หัวหน้าภาควิชาการสื่อสารการตลาด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ฝ่ายจัดการทั่วไป : อนุรักษ์ วัฒนสิทธิ์อินทคุณ ออกแบบ : ณิชกร วงษ์นิยม / นัฐธิชา เรืองโรจน์ พิมพ์ที่ : หจก.แสงเทียนการพิมพ์ ติดต่อ New Silk Road Magazine : บริษัท เคเค
คอมมูนิเคชั่น จำกัด เลขที่ 4/9 ชั้นที่เอ็ม ซอยสุขุมวิท 99 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260 โทร. 02-332-7376 อีเมล : kkommu0@gmail.com

***หมายเหตุ นิตยสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษา ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์แต่อย่างใด

รู้จักจีน

China Insight

การประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคครั้งที่ 22 และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(22nd Asia-Pacific Economic Cooperation and related meetings)

Asia-Pacific Economic Cooperation

- ตราสัญลักษณ์เอเปค -

"เอเปค" เป็นเวทีระหว่างสมาชิก 21 เขตเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม แคนาดา ชิลี จีน ฮังการี อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ ปาปัวนิวกินี เปรู ฟิลิปปินส์ รัสเซีย สิงคโปร์ ไต้หวัน ไทย สหรัฐอเมริกา และเวียดนาม สำหรับการประชุมเอเปคเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะใช้คำว่าเขตเศรษฐกิจไม่ใช่ประเทศ เนื่องจากมี ฮังการีและ ไต้หวัน ซึ่งถือเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญรวมอยู่ด้วย

ความสำคัญของการประชุมเอเปคคือการรวมตัวของกลุ่มเขตเศรษฐกิจต่างๆ ที่มุ่งประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ การดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอเปคจะเป็นไปด้วยความสมัครใจและจะไม่มีการบีบบังคับหรือข้อผูกมัดทางกฎหมายระหว่างประเทศใดๆ ดังนั้นผลลัพธ์ของการประชุมส่วนใหญ่จะเป็นเพียงเจตนาทางการเมือง (Political Will) ที่จะมุ่งมั่นพัฒนาให้ภูมิภาคนี้แข็งแกร่งขึ้น โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจรวมทั้งการพัฒนาที่ยั่งยืนในภูมิภาคนี้ (Sustainable Development)

ในปี ค.ศ.2014 จีนในฐานะเจ้าภาพพยายามผลักดันให้เกิดผลลัพธ์ที่สำคัญของเอเปคครั้งนี้ เพื่อให้ปรากฏในปฏิญญาผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคและแถลงการณ์รัฐมนตรีเอเปคปี 2014 โดยเฉพาะในเรื่องการก้าวสู่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โดยหวังจะให้เกิดการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อนำไปสู่การเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีเอเชีย-แปซิฟิก (Free Trade Area of the Asia Pacific : FTAAP) ซึ่งก็ได้รับการสนับสนุนจากหลายประเทศมากมายรวมทั้งไทยด้วย ซึ่งนายกรัฐมนตรีไทยได้กล่าวสนับสนุนแนวคิดนี้ของจีนและมุ่งหวัง FTAAP จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งในภูมิภาคนี้และส่งเสริมบทบาทของไทยในเวทีระหว่างประเทศ

สิ่งแม่ FTAAP จะเป็นเพียงการเริ่มต้นการศึกษาและความเป็นไปได้ แต่ก็นับได้ว่าเป็นการเริ่มต้นที่เป็นรูปธรรมของจีนในฐานะมหาอำนาจใหม่ของโลกที่ไม่จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาอีกต่อไป อีกทั้งผู้นำ

เอเปคต่างๆ ก็ส่งสัญญาณเห็นพ้องสนับสนุนระบบการค้าพหุภาคีของจีน จีนได้กำหนดให้มีการดำเนินงานเกี่ยวกับเอเปคตลอดทั้งปีภายใต้หัวข้อหลัก (Theme) คือ "การสร้างอนาคต ด้วยความเป็นหุ้นส่วนเอเชีย-แปซิฟิก" (Shaping the Future through Asia-Pacific Partnership) ซึ่งประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่

การก้าวสู่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค (Advancing Regional Economic Integration : REI)

การส่งเสริมการพัฒนายอย่างมีนวัตกรรม การปฏิรูปเศรษฐกิจ และการเจริญเติบโต (Promoting Innovative Development, Economic Reform and Growth) และ

การเสริมสร้างความเชื่อมโยงอย่างครอบคลุม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Strengthening Comprehensive Connectivity and Infrastructure Development)

นอกจากการประชุมเอเปคแล้วยังมีการหารือกรอบและการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะการประชุม APEC CEO Summit ของบรรดานักธุรกิจชั้นนำของเอเชีย-แปซิฟิก การประชุมระหว่างผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคร่วมกับสภาที่ปรึกษาทางธุรกิจเอเปค (ABAC) ตลอดจนการหารือทวิภาคีต่างๆ ระหว่างบรรดาผู้นำ จีนในฐานะเจ้าภาพได้ใช้โอกาสที่บรรดาผู้นำในภูมิภาคนี้มารวมตัวในกรุงปักกิ่งในการหารือทวิภาคีกับประเทศและเขตเศรษฐกิจต่างๆ โดยเฉพาะเกาหลีใต้และออสเตรเลียที่สามารถหารือจนเป็นผลสำเร็จทำให้จีนสามารถลงนามความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement) กับเกาหลีใต้และ ออสเตรเลียได้

หมายเหตุ - การประชุมเอเปคหรือความร่วมมือเศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation) ในปี ค.ศ. 2014 ถือเป็นปีที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นปีที่ครบรอบ 25 ปีของการก่อตั้งเอเปค

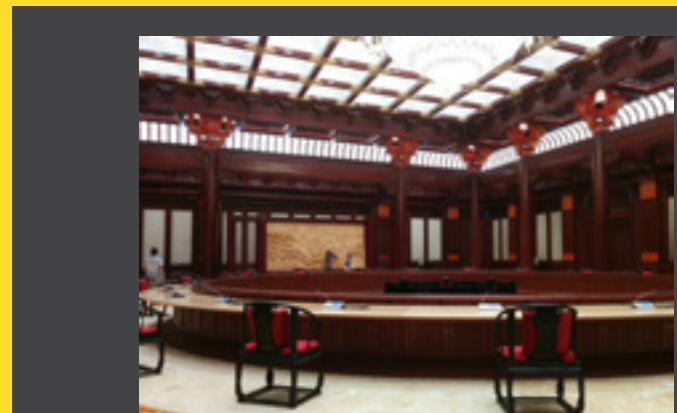
- บรรดาผู้นำจากเขตเศรษฐกิจต่างๆ ที่มาเข้าร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำทางเขตเศรษฐกิจเอเปคที่กรุงปักกิ่ง โดย ฯพณฯ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ยืนเป็นคนที่สองจากด้านซ้าย แถวหลัง -

- พลเอกธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกล่าวถ้อยแถลงของไทยระหว่างการประชุมเอเปค -

ประเทศไทยได้รับเกียรติจากทางการจีนอย่างมากโดย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ร่วมด้วยพลเอกธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พลอากาศเอกประจิน จั่นตอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้หารือทวิภาคีทั้งกับประธานาธิบดีสี จิ้นผิง และ นายกรัฐมนตรี หลี เค่อเฉียง ของจีน ที่มหาศาลาประชาชน

พลเอกประยุทธ์ฯ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวชื่นชมความสัมพันธ์ไทย-จีน ที่มีความใกล้ชิดผูกพันกันมายาวนาน มีการแลกเปลี่ยนการเยือนอย่างต่อเนื่อง ในทุกระดับ โดยเฉพาะการเสด็จฯ เยือนจีนของพระบรมวงศานุวงศ์ไทย ซึ่งปี พ.ศ. 2558 ความสัมพันธ์ไทย-จีน จะครบรอบ 40 ปี และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา ซึ่งจะเป็นโอกาสพิเศษที่ทั้งสองประเทศจะร่วมจัดกิจกรรมเฉลิมฉลอง นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวชื่นชมยุทธศาสตร์ของจีนในการพัฒนาเส้นทาง R3A เชื่อมต่อจากนครคุนหมิงมายังกรุงเทพฯ และการพัฒนาเส้นทางระบบรางมาถึงบริเวณชายแดน เพื่อเตรียมเชื่อมต่อไปถึงลาว ซึ่งไทยและจีนจะร่วมมือกันในการพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงการค้าในภูมิภาคให้เต็มศักยภาพ ซึ่งจีนได้มีความริเริ่มเส้นทางสายไหมทางบกและทางทะเล รวมทั้งยังมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาค อาทิ การแก้ไขปัญหาความยากจน การบริการ ด้านสาธารณสุข การศึกษาและการแก้ปัญหาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้านในส่วนสินค้าเกษตร ไทยได้ขอขอบคุณจีนที่นำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะข้าว ผลไม้ และยางพารา ถึงแม้ว่าจีนจะไม่มีความต้องการนำเข้าข้าวจากไทยแต่ก็แสดงความเป็นมิตรต่อไทยด้วยการสั่งซื้อข้าวจำนวนมากจากไทยเพื่อแสดงความมิตรไมตรีที่ดีต่อไทย

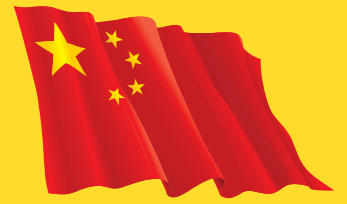
- ห้องประชุม Jixian Hall ที่ศูนย์การประชุม Beijing Yanqi Lake International Conference Centre โดยห้องนี้จะอนุญาตให้เฉพาะผู้นำเขตเศรษฐกิจ 21 คน เข้าได้เท่านั้น -

- เสื้อผู้นำเอเปคที่พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีสวมใส่เพื่อจัดงานเลี้ยงอาหารค่ำซึ่งเข้ากับบุคลิกของผู้นำไทยอย่างมาก / Badge หรือป้ายชื่อของท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อใส่ระหว่างการประชุมเอเปค -

รัสเซีย VS จีน ในเวทีเอเปค

สภาพัฒน์ไทยกล่าวว่เลือสองตัวอยู่ถ้่าเดียวกันไม่ได้แต่ในเวทีเอเปค จีนและรัสเซียกลับกลายเป็นส่วนผสมที่ลงตัว หากมาดูในมุมมองที่เบ้มรัสเซียหรือหมิวา ทางรัสเซียได้สรุปผลการประชุมเอเปคครั้งนี้โดยรัสเซียมองว่ รัสเซียพอใจต่อความก้าวหน้าของการรวมตัวทางเศรษฐกิจเอเปคตลอดจนเห็นสอดคล้องบทบาทของเอเปคที่ส่งเสริม (complimentary) ความร่วมมือพหุภาคีในกรอบ WTO ซึ่งเน้นระบบเศรษฐกิจที่เปิดกว้างและโปร่งใส

▲ รัสเซียยังสนับสนุนแนวคิด Free Trade Area of Asia-Pacific - FTAAP ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เกิดความประสานกลมกลืนกัน (harmonize) ระหว่างกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ ในภูมิภาคที่มีระดับการเปิดเสรีและจำนวนประเทศที่เข้าร่วมในกรอบนี้

▲ รัสเซียเชื่อว่ความร่วมมือในกรอบเอเปคจะมีส่วนดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment - FDI) จากเอเชียเข้าสู่ตะวันออกไกลและไซบีเรีย โดยเฉพาะนักลงทุนจีนที่เป็นกำลังสำคัญในการบุกตลาดรัสเซียในพื้นที่ห่างไกลจากกรุงมอสโค

ความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับรัสเซียค่อนข้างใกล้ชิดถ้อยทีถ้อยอาศัยและเอื้อประโยชน์ระหว่างกัน ในการประชุมเอเปคครั้งนี้ นับเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ที่ดีของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะความร่วมมือด้านเศรษฐกิจที่แน่นแฟ้นและดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีผลลัพธ์จากการประชุมคือการหารือทวิภาคีระหว่างประธานาธิบดี วลาดิมีร์ ปูติน กับประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้ร่วมเป็นสักขีพยานในการลงนามความตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือด้านพลังงานที่สำคัญ ได้แก่ การส่งก๊าซให้กับจีน และการลงทุนสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำของจีนในภูมิภาคตะวันออกไกลของรัสเซีย

จากผลการประชุมทวิภาคีของรัสเซียและจีนทำให้เห็นว่าทั้งสองประเทศต่างก็ให้ความสำคัญในด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ มีความร่วมมือช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งยามที่รัสเซียกำลังประสบปัญหาการเงิน ใครว่เลือสองตัวอยู่ถ้่าเดียวกันไม่ได้แต่เลือสองตัวนี้สามารถร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี

หลังจากผู้นำ

นอกจากผู้นำเขตเศรษฐกิจจะพบปะหารือว่ด้วยข้อราชการต่างๆ แล้ว บรรดาคู่สมรสผู้นำหรือบรรดาสตรีหมายเลขหนึ่งของแต่ละประเทศก็จะมารวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ คู่ขนานกันไปด้วย มาตามเฝิง ลีหยวน ภริยาประธานาธิบดีจีนเสมือนเพชรน้ำงามในการประชุมเอเปค มาตามเฝิง ลีหยวน เจิดจรัสท่ามกลางบรรดาภริยาผู้นำต่างๆ โดยในปีนี้มีภริยาจากสหรัฐอเมริกา มาทำให้มาตามเฝิง ลีหยวน ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้น ในฐานะมาตามหมายเลขหนึ่งของการประชุมนี้

นอกจากมาตามเฝิง ลีหยวน แล้ว รศ.นราพร จันทรโอชา หรืออาจารย์น้อง ภริยาท่านนายกรัฐมนตรี ก็โดดเด่นเป็นสง่าท่ามกลางภริยาผู้นำ และด้วยความสูงที่มากกว่า 176 ซม. ทำให้เป็นที่ตะตาของสื่อต่างชาติอย่างมาก และถือได้ว่เป็นการเดินทางไปทำงานร่วมกับนายกรัฐมนตรีของไทยเป็นงานแรกๆ อีกด้วย

- บรรดาคู่สมรสผู้นำเอเปค ระหว่างการเยี่ยมชมพระราชวังฤดูร้อน ที่กรุงปักกิ่ง -

รถหงฉี (Hongqi)

- รถ Hongqi รุ่น L5 และเป็นรถที่ใช้ในการต้อนรับนายกรัฐมนตรีของไทย -

หลายคนอาจไม่รู้จักรถยนต์ยี่ห้อ หงฉี (Hongqi) หรือ Red flag ซึ่งมีความหมายว่า “ธงแดง” ซึ่งเป็นรถของจีน และเป็นหนึ่งในความภูมิใจของเจ้าภาพนำรถยนต์ หงฉี รุ่น L5 แบบกันกระสุน มารับผู้นำเขตเศรษฐกิจในการประชุมเอเปคครั้งนี้ แต่ทุกอย่างก็ย่อมมีข้อยกเว้น มีผู้นำหนึ่งคนที่ขออนุญาตเจ้าภาพไมไชรถยนต์นี้ ซึ่งได้มีการเตรียมรถยนต์กันกระสุนมาเอง นั่นก็คือ ประธานาธิบดีโอบามา แห่งสหรัฐอเมริกา ที่เบ้มียักษ์ใหญ่ นั่นเอง สหรัฐอเมริกาเลือกที่จะนำรถยนต์กันกระสุนมาเอง เพื่อจะได้รักษาความปลอดภัยได้อย่างเต็มที่สำหรับประธานาธิบดีของตน เป็นรถยนต์ยี่ห้อ คาคิแลค (Cadillac) แบรินต์ของสหรัฐอเมริกา

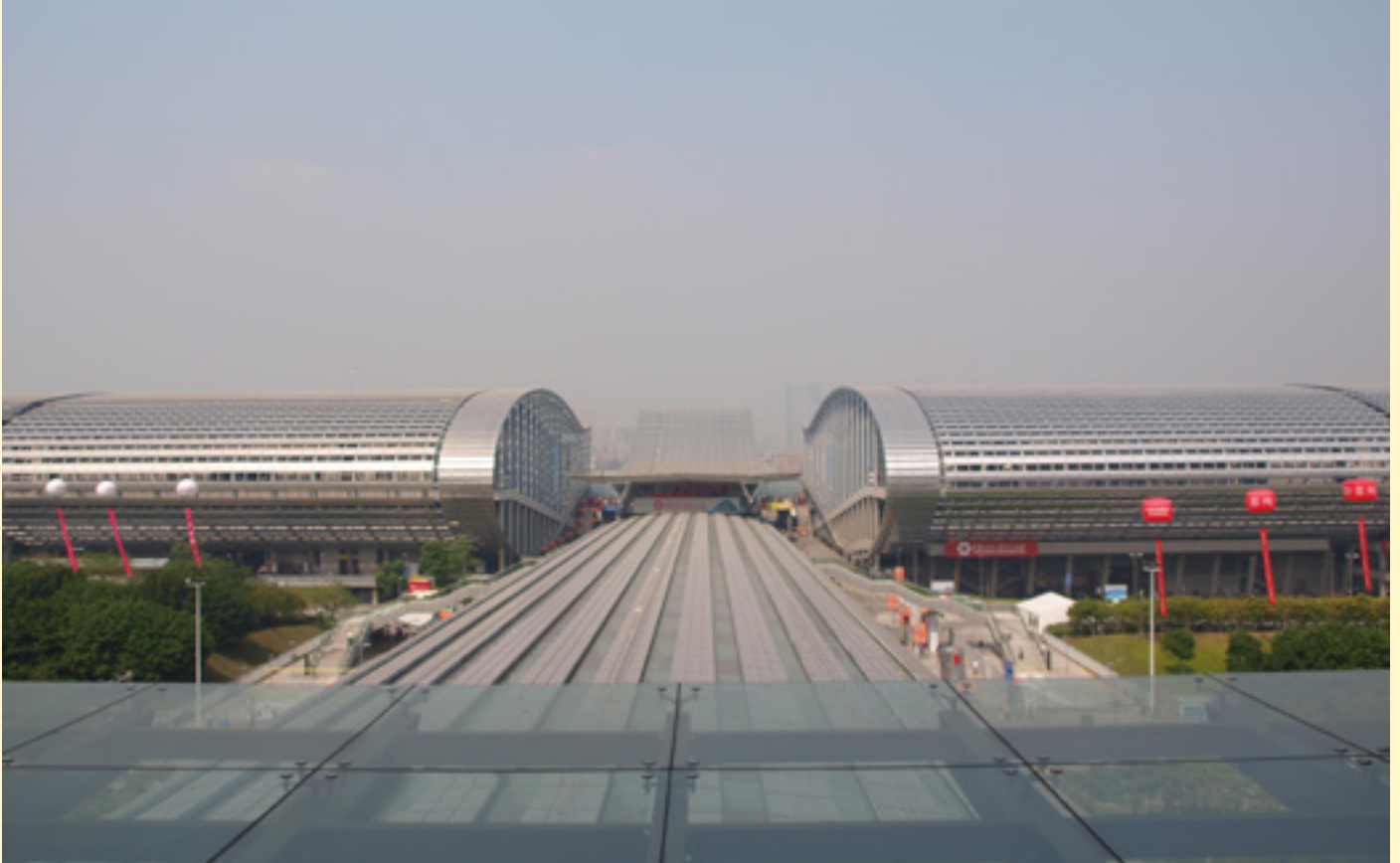
...

แรงบันดาลใจ (Writer's inspiration)

ผู้เขียนเคยมีส่วนร่วมในฐานะเจ้าหน้าที่ประสานงาน (Liaison officer) ของการประชุม APEC CEO Summit ในปี ค.ศ. 2003 สมัยที่ไทยเป็นเจ้าภาพ ซึ่งต้องผ่านการสอบแข่งขันจากนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ อย่างเข้มข้นทั้งด้านภาษาอังกฤษ บุคลิกภาพและการวางตัวเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของประเทศไทย ปัจจุบัน ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการประชุมเอเปคในปีนีในฐานะ “DLO” - Delegation Liaison Officer ของประเทศไทย และรู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ประเทศไทยไว้วางใจให้ทำหน้าที่เหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง

หากรอไปอีกเพียงไม่กี่ปี ในปี ค.ศ. 2022 ประเทศไทยจะได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเอเปคอีกครั้งหนึ่ง และหากท่านผู้อ่านมีลูกหลานที่สนใจงานนานาชาติอย่างเอเปค ก็สามารถเตรียมความพร้อมให้กับเขาเหล่านั้นได้โดยเฉพาะการหมั่นฝึกฝนภาษาอังกฤษ และเมื่อถึงปี ค.ศ. 2022 ก็ให้เขาเหล่านั้นเข้าสมัครคัดเลือกเพื่อเป็นผู้ช่วยประเทศไทยในการเป็นเจ้าภาพเอเปคในปี ค.ศ. 2022 ได้

บริโคนิยมสัญญาณแห่งเศรษฐกิจเติบโต

การผสมผสานกันระหว่างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ วัฒนธรรมการบริโภค และความคล่องตัวในการติดต่อสื่อสารที่สูงสุดแสนจะรวดเร็วบนโลกเครือข่ายสังคมโซเชียลเน็ตเวิร์ค นำไปสู่ “ปรากฏการณ์บริโคนิยมในระดับนานาชาติ” ในยุคนี้ผู้บริโภคทั่วโลกต่างเรียนรู้วัฒนธรรมหรือสิ่งที่เกิดขึ้นอีกซีกโลกหนึ่งผ่าน “สื่อ” การเรียนรู้ และการรับรู้ผ่านยุคนี้แพร่ไปเร็วมากด้วยความเร็วที่ครั้งหนึ่งเป็นจริงได้แค่เพียงความฝันเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองการสื่อสารจึงนับว่าเป็นปัจจัยหลักที่กำหนดการรับรู้ คุณค่า ความคิดอันนำไปสู่พฤติกรรมและการบริโภคของมนุษย์ ผลการศึกษาจากสถาบัน Worldwatch Institute พบว่าประเทศในกลุ่มอเมริกาและยุโรปตะวันตกได้เข้าสู่ภาวะบริโภคเกินความจำเป็นมาหลายทศวรรษ และในขณะนี้กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาได้ “เกิดการเดินตามรอยเท้า” พฤติกรรมดังกล่าวด้วยอัตราเร็วอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

ณ เวลาปัจจุบัน ได้มีการคาดคะเนว่าประชาชนประมาณ 1.7 พันล้านคนทั่วโลกเป็นกลุ่มที่ตกอยู่เป็นชนชั้นที่มีกำลังในการบริโภคซึ่งมีพฤติกรรมการบริโภคคล้าย ๆ กัน เช่น การบริโภคอาหารสำเร็จรูป การมีความต้องการที่มีที่พักอาศัยที่สบายและใหญ่ขึ้น ความต้องการรถที่หรูหราขึ้น แน่นนอนว่าเขตแดนที่สูงสุดส่วนบุคคลก็สูงขึ้นด้วย หลายต่อหลายคนเริ่มมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ซื้อหาและสะสมวัตถุที่ไม่มีความจำเป็นต่อชีวิต และครึ่งหนึ่งของประชากรกลุ่มที่เริ่มบริโภคหนักนั้นอาศัยอยู่ใน

กลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยในประเทศจีนและอินเดียมีประชากรที่จัดอยู่ในกลุ่มดังกล่าวซึ่งกำลังขยายตัว ถึง 240 ล้านคน และ 120 ล้านคนตามลำดับ

รถยนต์หรูหามากมายล้นเมือง

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกเองก็กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญประชากรที่กำลังขยายตัว และเศรษฐกิจที่กำลังเติบโตซึ่งมาพร้อมกับพลังการบริโภค เมื่อ 35 ปีที่แล้ว ภาพที่พบเห็นได้ชินตาในจีนคือ การขับขี้อักรยานในถนนสายหลักของเมืองใหญ่ แทบจะไม่มีภาพของรถยนต์ส่วนบุคคลปรากฏให้เห็น แต่อย่างไรก็ตามในปี 2009 พบว่า ตลาดรถยนต์ในจีนเป็นตลาดใหญ่ที่สุดในโลก ทะยานขึ้นจาก 13.9% ในปี 2008 สู่อันดับ 21.98% ในปี 2009 และคาดว่าจะมีการจดทะเบียนยานพาหนะไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสารประจำทาง รถตู้ และรถกระบะถึงจำนวน 200 ล้านคันภายในสิ้นปี 2020 ยิ่งไปกว่านั้น McKinsey ได้พยากรณ์ว่าตลาดรถยนต์ภายในประเทศจีนจะเติบโตถึง 10 เท่าในระหว่างปี 2005 ถึง ปี 2030

ยอดขายในอุตสาหกรรมยานยนต์ของจีนทำสถิติสูงเป็นประวัติการณ์ถึง 18.5 ล้านหน่วยในปี 2011 และในจำนวนนี้ยานยนต์ถึง 14.5 ล้านหน่วยรถยนต์เป็นประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถสปอร์ต และรถอเนกประสงค์ ส่วนรถที่ขายดีที่สุดของค่าย General Motor และ

SIAC Motor มียอดขายถึง 250,000 คัน และในปีเดียวกัน จำนวนผู้ มีใบทะเบียนอนุญาตขับขี่ถึง 175 ล้านคน และ 75 ล้านคนที่เป็นเจ้าของ รถยนต์ที่แท้จริง สำหรับตลาดรถยนต์หรูหรานั้นพบว่ามีผู้ที่เป็นเจ้าของ รถยนต์หรูหรายู่จำนวน 1 ล้านคน และมีผู้ที่เป็นเจ้าของรถยนต์หรูหราระดับ hi-end อยู่ถึง 75 ล้านคน จากการสำรวจของ Statista's Automotive Industry พบว่า รถยนต์ยี่ห้อ Audi รายงานตัวเลขการขาย อยู่ที่ 313,000 คัน ส่วน Jaguar และ Land Rover รวมกันมีตัวเลข ยอดขายอยู่ที่ 41,000 คัน

สินค้าหรูหรมุ่งสู่จีน

ด้วยพลังการบริโภคที่พุ่งสูงขึ้นดังกล่าว ผู้บริโภคชาวจีนกำลังเสาะแสวงหามาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดี หลายคนมองหาสินค้าฟุ่มเฟือยหรูหร เพื่อสนองต่อความปรารถนาของตน หลายคนท่องเที่ยวมากขึ้น หลายคน ใช้จ่ายมากขึ้น ผลรายงานตามข้อมูลของธนาคารโลกพบว่า สกุดเงินหยวนของจีนจะมีอิทธิพลมากกว่าที่โลกคิดไว้ซึ่งเป็นผลพวงมาจาก ผู้บริโภคชาวจีน และ ด้วยกำลังในการซื้อและพลังการบริโภคในระดับ มหาศาลนี้จะทำให้จีนกลายเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจแห่ง หน้าประเทศสหรัฐอเมริกาภายในปีนี้ได้

Fortune Character Institute รายงานว่า ในขณะที่ประเทศ ต่างๆ ในโลกต่างพยายามลดรายจ่าย แต่ผู้บริโภคชาวจีนกลับซื้อหาสินค้า ฟุ่มเฟือยหรูหราส่งถึง 47% ของปริมาณสินค้าดังกล่าวที่ขายอยู่ในโลกใน ปี 2013 และแม้ว่าตลาดสินค้าหรูหรานี้ได้หดตัวลงอันเนื่องมาจาก มาตรการรัดเข็มขัดของรัฐบาลก็ตาม แต่ก็พบว่าปริมาณการบริโภคสินค้า หูหราฟุ่มเฟือยดังกล่าวเพิ่มขึ้นถึง 3% เป็นจำนวนเม็ดเงิน 28 พันล้าน เหรียญสหรัฐในปี 2013 ซึ่ง China Daily ได้พยากรณ์ไว้ว่า ในที่สุดแล้ว จีนจะเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในโลกภายในปี 2020 และความกระหาย ในสินค้าหรูหรานี้เองเป็นเหตุผลที่อธิบายว่าทำไมแบรนด์ดีไซเนอร์ชื่อดัง จากยุโรปเช่น Chanel Gucci Louis Vuitton และ Christian Dior จึงจับจ้องทำเลสำคัญๆ เพื่อปรากฏตัวอยู่ในประเทศจีน

ตามผลการวิจัย 2013 Global Research of China Luxury ของ KPMG พบว่าชาวจีนมีการเดินทางท่องเที่ยวต่างแดนมากขึ้น จากจำนวน 53% ในปี 2008 สู่ 71% ในปี 2012 ซึ่งเป็นตัวเลขที่มีนัยยะ สำคัญต่อตลาดสินค้าหรูหรานี้ ซึ่งเป็นส่งสัญญาณทางโอกาสให้แก่ตลาด นั้นเอง ก็เพราะว่ามีการพบความเชื่อมโยงระหว่างเม็ดเงินในการท่องเที่ยว และจับจ่ายใช้สอยสินค้าหรูหรานี้ในต่างแดน

ภายในปี 2020 ผู้บริโภคชาวจีนจะมีสัดส่วนอยู่ในตลาดสินค้าหรูหร อยู่ถึง 44% ซึ่งสูงกว่าปี 2010 ถึง 15% ตามรายงานของธนาคารเงินทุน หลักทรัพย์ CLSA Asia-Pacific Markets ในฮ่องกง เชื่อได้ว่าห้าง ร้านขายปลีกสินค้าจำพวกนี้ล้วนแล้วแต่ได้รับอานิสงส์จากอุปสงค์สินค้า กลุ่มนี้ทั้งสิ้น China Internet Information Center ได้อ้างถึงรายงาน “Dipped in Gold” ว่า สิ่งที่จะจุดประกายปรากฏการณ์ดังกล่าวก็คือ ราย ได้ต่อหัวประชากรที่มากขึ้น ความทะเยอทะยานในการดำเนินชีวิต และ ห้างร้านขายสินค้าหรูหรานี้นับวันมีแต่จะมากขึ้น ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ส่งผล และส่งเสริมภาวะบริโภคนิยมในประเทศอย่างรุนแรง

ญี่ปุ่นเคยเป็นประเทศครองแชมป์การจับจ่ายใช้สอยสินค้าฟุ่มเฟือย หูหรานานาชาติในทวีปเอเชีย แต่อย่างไรก็ตามก็ได้เสียอันดับให้กับจีนเป็นที่ เรียบร้อยแล้วในปี 2014 นี้เองด้วยกำลังการใช้สอยสูงถึง 22 พันล้าน ยูโร (30 พันล้านเหรียญสหรัฐ) เมื่อเทียบกับญี่ปุ่นที่มีเพียง 1 พันล้านยูโร

ทุกแบรนด์พลาดตลาดนี้ไม่ได้

ความต้องการหรืออุปทานสินค้าหรูหรานี้ที่พุ่งทะยานส่ง สัญญาณโอกาสทางการลงทุนให้แก่นักลงทุน ไม่ว่าจะเป็น สินค้าประเภท เสื้อผ้า เครื่องประดับ สินค้าแฟชั่น เครื่องสำอาง รองเท้า ผู้ประกอบการ ค่าปลีกในสินค้ากลุ่มดังกล่าวนี้ล้วนแล้วแต่ได้รับอานิสงส์จากตลาดที่ขยาย ตัว สนามการค้าจีนนี้จึงเป็นสิ่งที่ละเลยไม่ได้สำหรับผู้ประกอบการและผู้ ลงทุนจากทั่วโลก

...

วัดลามะ 'ยงเหอกง'

ศูนย์รวมวัฒนธรรม 4 ชนชาติในปักกิ่ง

กรุงปักกิ่ง หรือที่ชาวจีนเรียกกันว่า เป่ย์จิ้ง ในช่วงปลายเดือนพฤษภาคม อากาศเริ่มร้อน แดดค่อนข้างแรงตั้งแต่ยามสายเรื่อยมา แต่สภาพอากาศเช่นนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางมาสักการะหรือ มาท่องเที่ยวที่วัดลามะ ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงปักกิ่งแต่อย่างใด

วัดลามะ หรือ ยงเหอกง เป็นโบราณสถานที่รวมเอกลักษณ์ของชนชาติฮั่น แมนจู มองโกล และทิเบต สี่ชนชาติสำคัญของจีนไว้ได้อย่างลงตัวและครบครัน ซึ่งมีอยู่เพียงแห่งเดียวเท่านั้นในประเทศจีน วัดลามะ เป็นวัดหนึ่งของศาสนาพุทธนิกายทิเบต มีเนื้อที่กว่า 60,000 ตารางกิโลเมตร เรียกได้ว่าใหญ่สมเป็นพระตำหนัก จึงมีห้องหับต่าง ๆ กว่า 1,000 ห้อง วัดลามะนี้แต่เดิมเป็นวังที่ได้สร้างขึ้นตามพระราชโองการของ จักรพรรดิคังซี (จักรพรรดิองค์ที่ 4 แห่งราชวงศ์ชิง) เพื่อเป็นที่ประทับสำหรับจักรพรรดิหยงเจิน (จักรพรรดิองค์ที่ 5 แห่งราชวงศ์ชิง) หรือองค์ชายลี (ในศึกสายเลือด) ผู้เป็นพระราชบิดาของจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง (จักรพรรดิองค์ที่ 6)

ต่อมาจักรพรรดิเฉียนหลง จักรพรรดิองค์ที่ 6 ของราชวงศ์ชิง ได้เป็นพระจักรพรรดิแล้ว จึงย้ายไปประทับที่พระราชวังหลวง ส่วนพระตำหนักนี้พื้นที่ครึ่งหนึ่งปรับเป็นที่พักผ่อน อิริยาบถนอกวัง อีกครึ่งหนึ่งถวายพระลามะจิ้งเจียฮูเอ่อกู่ จึงได้กลายเป็นวัดลามะของทิเบตนิกายหมวกเหลืองตั้งแต่นั้นมา

นิกายหมวกเหลือง เป็นนิกายย่อยนิกายหนึ่งของพุทธศาสนานิกายทิเบต ผู้ก่อตั้งคือ หลัวปู้จ่าง จงเค่อปา ที่เริ่มบวชตั้งแต่ 8 ขวบ พออายุได้ 17 ปี ก็เดินทางไปที่ทิเบตเพื่อศึกษาคัมภีร์นิกายลามะ เนื่องจากพระภิกษุของนิกายนี้สวมจีวรสีเหลืองจึงได้ชื่อว่า นิกายเหลือง พระลามะองค์นี้มีคุณูปการสำคัญต่อการปฏิรูปนิกายลามะ ทั้งพระทะไลลามะและพระปันเซนลามะล้วนเป็นลูกศิษย์ของท่าน

ในวัดลามะมีโบราณวัตถุและสิ่งปลูกสร้างโบราณมากมาย ในจำนวนนี้มีสิ่งของล้ำค่าสำคัญอยู่ 3 ชั้นที่จะกล่าวถึงต่อไป วัดลามะในปัจจุบัน นอกจากมีสถานะเป็นวัดสำคัญของปักกิ่งแล้ว ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมอีกด้วย ไม่ว่าชาวจีนหรือชาวต่างชาติเมื่อมาเยือนปักกิ่ง ไม่ควรพลาดที่จะมาเยือนยงเหอกงสักครั้ง

จากประตูทางเข้าจะต้องผ่านทางเดินยาวประมาณ 100 เมตร สองข้างทางปลูกต้นไม้ใหญ่สองข้างขนานไปกับทางเดินอวดกิ่งก้านใบเขียวขจี เมื่อผ่านทางเดินเข้าไป จะเห็นซุ้มประตูใหญ่ ด้านข้างเป็นร้านขายของที่ระลึก และแผ่นป้ายขนาดย่อมบอกเล่าประวัติความเป็นมาของวัดลามะ

เมื่อผ่านซุ้มประตูเข้ามาบริเวณด้านหน้าเป็นลานโล่ง มีกระถางธูปขนาดใหญ่ 2 กระถางวางอยู่สำหรับให้ผู้ที่ต้องการมากราบไหว้บูชาจะได้ปักธูปก่อนเข้าวิหาร ด้านข้างของซุ้มประตูทางขวามือเป็นหอนาฬิกา ส่วนด้านซ้ายเป็นหอรบะฮัง จะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาวต่าง

ชาติชอบมาตีระฆัง เสียงระฆังดังกังวานไม่ขาดสาย ชาวจีนเชื่อกันว่า ตีระฆังเพื่อก่อให้เกิดความหวัง ความปรารถนาของตนจะประสบผลสำเร็จ โดยทั่วไปจะตีกันคนละ 3 ครั้ง

ผ่านกระถางธูปเข้าไปในวิหารแรกของวัดลามะ คือ วิหารจตุโลกบาล ข้างในวิหารเป็นที่ประดิษฐานของพระอะมีถัวโฝง หรือ พระอมิตาพุทธ หากใครที่ชื่นชอบนิยายจีนกำลังภายใน คงจะจดจำคำพูดที่หลวงจีนชอบพูดกันจนติดปากว่า อมิตาพุทธ ในความเชื่อของชาวจีน ก่อนตายหากท่องคำว่า อมิตาพุทธ อย่างสม่ำเสมอก็จะได้ไปสวรรค์

ด้านหลังวิหารจตุโลกบาลจะเป็นที่ประดิษฐานของ พระเหวยโถว หรือ พระที่ทำหน้าที่คุ้มครองวัด พระเหวยโถว ปางยืน ลักษณะคล้ายทหารองค์ รักรักรมากกว่านักรบ ในแต่ละวัดของจีนจะมีอยู่เพียงองค์เดียว และจะยืนหันหน้าไปทางทิศเหนือเท่านั้น

เมื่อผ่านวิหารจตุโลกบาลออกมาจะเป็นที่ตั้งของ ศิลาจารึกขนาดใหญ่ 4 ด้าน 4 ภาษา แต่ละด้านแกะสลักตัวอักษรภาษาจีน ภาษาแมนจู ภาษามองโกล และภาษาทิเบต เนื้อหาของตัวอักษรเหล่านี้มาจากหนังสือ หล่ามาซัว หรือ ทฤษฎีลามะ ซึ่งฮ่องเต้สมัยราชวงศ์ชิงทรงนิพนธ์ขึ้น กล่าวถึงความเป็นมาของพุทธศาสนิกายทิเบต และนโยบายของรัฐบาลชิงที่มีต่อภิกษุลามะ และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามัคคีของชนชาติต่างๆในจีน

ด้านข้างของศิลาจารึก มีจั่วจิงถั่งตั้งอยู่ ลักษณะคล้ายถังทองเหลืองทรงกลม ชาวจีนและชาวชนชาติส่วนน้อยในจีนที่นับถือพุทธศาสนิกายทิเบตจะนิยมเข้าไปหมั้นจั่วจิงถั่ง พวกเขาเชื่อว่า หมั้นจั่วจิงถั่ง 1 รอบ เท่ากับได้สวดมนต์ 1 จบ หมั้นไปเรื่อยๆ ตั้งจิตอธิฐานให้ดียุ่ก็จะสำเร็จผลได้

ถัดมาเป็นที่ตั้งของวิหารที่สอง ชื่อว่า ยงเหอ ด้านหน้าของวิหารยงเหอ เป็นที่ตั้งของเขาพระสุเมรุ ที่แบ่งเป็นชั้นๆหลายชั้นมีทั้งนรกและสวรรค์ วิหารยงเหอ หน้าวิหารมีป้ายชื่อ 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาจีนกลาง ภาษาแมนจู ภาษามองโกลและภาษาทิเบต ภายในเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปจำลองของพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์อีกหลายองค์ โดยพระพุทธรูปอยู่ตรงกลางมีพระอรหันต์ขนาดข้างและอีกหลายรูปอยู่ทางด้านข้างทั้งซ้ายขวา

วิหารต่อมา ชื่อว่า หย่งโย่ง เป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูป อุ่เลียงไซ่วฝัว เชื่อกันว่า เมื่อได้มากราบไหว้สักการะแล้วจะทำให้มีอายุยืนยาว นอกจากนั้นยังมีพระพุทธรูป เย่าซือฝัว ที่เชื่อว่าเมื่อได้กราบไหว้บูชาจะช่วยให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ วิหารนี้จึงมีชาวจีนนิยมเข้ามากราบไหว้สักการะเป็นจำนวนมากทีเดียว

เมื่อเดินออกจากวิหารหย่งโย่ง จะเป็นวิหารฝ่าหลุน หรือ วิหารธรรมจักร วิหารนี้เป็นที่ประดิษฐานของพระจงเค่อปา ผู้สถาปนาพุทธศาสนิกายทิเบต ส่วนด้านหลังเป็นที่ตั้งของสิ่งล้ำค่าอย่างแรกของวัดลามะ คือ ภูเขาพระอรหันต์ 500 รูป สูงเกือบ 4 เมตร ยาวกว่า 3 เมตร แกะสลักด้วยไม้จันทร์หอม หากมองดูไม้แกะสลักชิ้นนี้แต่ไกลจะมองเห็นเป็นภาพภูเขาเขียวมึนสงบ ต้นสนเขียวขจี พระเจดีย์แกะสลักอย่างประณีต มีศาลาโบราณ ถ้ำลึกลับ ทางเดินคดเคี้ยว สะพานและสายน้ำเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ตามไหล่เขามีพระอรหันต์ 500 รูปกระจายกันอยู่

แม้จะเป็นรูปแกะสลักแต่พระอรหันต์ทุกรูปมีหน้าตา รูปร่าง และมีชีวิตชีวาเท่ากับชีวิต แต่น่าเสียดายว่าหลังผ่านภัยสงครามมาหลายครั้ง พระอรหันต์บนเขาที่มี 500 รูป ปัจจุบันเหลืออยู่ 449 รูปเท่านั้น

วิหารสุดท้ายคือ ่ว่านฝูเกอ เป็นวิหารที่ใหญ่ที่สุดของยงเหอกง เป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปพระศรีอริยเมตไตรย ซึ่งถือเป็นสิ่งล้ำค่าชิ้นที่ 2 ของวัดลามะ วิหารนี้เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า วิหารพระพุทธรูปองค์ใหญ่ พระพุทธรูปสูงกว่า 30 เมตร มีหลังคา 3 ชั้น ก่อด้วยไม้ทั้งหมด

พระพุทธรูปพระศรีอริยเมตไตรย ปางยืน แกะสลักด้วยไม้จันทร์หอม สีขาว สูง 26 เมตร ส่วนล่าง 8 เมตร ฝังอยู่ใต้ดิน อีก 18 เมตร อยู่เหนือพื้นดิน พระพุทธรูปองค์นี้มีน้ำหนักประมาณ 100 ตัน เป็นพระพุทธรูปที่แกะสลักจากต้นไม้ต้นเดียวที่ใหญ่ที่สุดในโลก เมื่อปีค.ศ. 1979 มีการ

บุรณะซ่อมแซม พบว่า ไม้จันทร์หอมที่ฝังอยู่ใต้ดินยังแข็งแรงไม่สึกหรอแม้ว่าเวลาจะผ่านไปกว่า 200 ปีแล้วก็ตาม

วิหารหลักของวัดลามะมีอยู่ทั้งหมด 5 วิหาร ส่วนด้านข้างทั้งซ้ายขวายังมีวิหารเล็กๆรายรอบกำแพงวัด บางวิหารใช้เป็นที่พักคัมภีร์ เป็นที่พำนักของพระลามะ หรือปรับปรุงเป็นร้านค้าของที่ระลึกภายในวัด ส่วนของล้ำค่าชิ้นสุดท้ายอยู่ที่วิหารเจ้าผู้ไหลว ซึ่งอยู่บริเวณด้านข้างของวัดลามะนั้นเอง

แท่นพระพุทธรูปในวิหารเจ้าผู้ไหลว ข้างในมีพระพุทธรูปศากยมุณีที่หล่อด้วยทองเหลือง ด้านหลังของพระพุทธรูปมีประภามณฑลเป็นฉาบังกา แท่นบูชาพระพุทธรูป และประภามณฑลล้วนแกะสลักจากไม้ชื่อว๋าจินเซอหนานมู่ ซึ่งเป็นงานแกะสลักที่ประณีตมากอีกชิ้นหนึ่ง แท่นพระพุทธรูปมีส่วนบนสูงจรดเพดาน แบ่งเป็นชั้นนอกชั้นใน 3 ชั้น ส่วนบนมีเสาไม้แกะสลักมังกรทองคำ 2 เสาค้ำรับไว้ คานเพดานหุ้มด้วยทองคำ แกะสลักมังกร 99 ตัว มังกรบางตัวกางเล็บออกมา บางตัวทำท่าทะยานสู่ฟ้า

เมื่อเดินย้อนกลับมาที่ทางออกมาจนถึงวิหารจตุโลกบาล จะสังเกตเห็นตรงหน้าทางเข้าวัดที่ซุ้มประตู จะมีสิงโตคู่ตั้งอยู่ทางซ้ายขวาทั้งสองด้าน และถ้าสังเกตดีๆจะเห็นว่า ด้านหนึ่งเป็นสิงโตตัวเมีย อีกด้านเป็นตัวผู้ สิงโตตัวเมียจะมีลูกสิงโตตัวเล็กกำลังหยอกเย้าอยู่ที่เท้าของแม่สิงโต ส่วนสิงโตตัวผู้ทำท่าเหยียบลูกหิน

น่าเสียดายว่า ในบางพื้นที่ภายในยงเหอกงห้ามนักท่องเที่ยวถ่ายรูปอย่างวิหารยงเหอที่ ประดิษฐานของพระพุทธรูปจำลองของพระพุทธรูปเจ้าหรือวิหารว่านฝูเก้อ วิหารใหญ่ที่สุดที่พระพุทธรูปพระศรีอริยเมตไตรยปางยืนประดิษฐานอยู่ไม่สามารถเก็บภาพมาให้ชมได้ ใครที่สนใจคงต้องมาดูด้วยตาตนเอง

“วัดลามะเป็นวัดสำคัญของประเทศจีน ชาวพุทธในจีนจะต้องมาเยือนที่นี่สักครั้งหนึ่งในชีวิต เพื่อมาสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในวิหารต่างๆภายในยงเหอกง” เจ้าชวน หม่อมชาวปักกิ่ง อาชีพนักวิจัยตลาด บอกกับผู้เขียนขณะเข้ามาไหว้พระในวัดลามะกับเพื่อนหญิงของเขา

บริเวณด้านนอกของวัดลามะจะคราคร่ำไปด้วยร้านค้าต่างๆมากมาย มีทั้งร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ร้านทำผม ฯลฯ แต่ร้านค้าที่มีมากที่สุดเห็นจะเป็นร้านขายเครื่องสังฆภัณฑ์ ผู้เขียนได้แวะเวียนเข้าไปพูดคุยกับร้านขายเครื่องสังฆภัณฑ์ร้านหนึ่งใกล้ๆประตูทางเข้าวัดลามะ เจ้าของร้านเป็นหญิงชาวจีน ท่าทางใจดี ชื่อ หวังฝูหว่า บอกกับผู้เขียนว่า

ร้านของเธอชื่อ ฝูหยวน แปลว่า มีความผูกพันกับวัด หวังฝูหว่ากับครอบครัวมาเปิดกิจการค้าขายอยู่หน้ายงเหอกงนานหลายปีแล้ว และกิจการก็โตมาโดยตลอด ชาวจีนนิยมมาไหว้พระในวันที่ 1 หรือที่เรียกว่า วันชิวอิก และวันขึ้น 15 ค่ำของทุกเดือน ถึงเวลานั้นรูปเทียนที่มีอยู่จะขายหมด บางครั้งมีไม่พอขายด้วยซ้ำไป ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ นั้น หวังฝูหว่าบอกว่า มีทุกชาติทุกภาษาที่มาเที่ยวที่นี่ และของที่ระลึกที่

นักท่องเที่ยวต่างชาติชอบซื้อคือ กำไลข้อมือ และกระดิ่ง

“ฉันเองก็เป็นพุทธศาสนิกชน รู้สึกว่าเป็นบุญที่เราได้มาทำมาค้าขายใกล้วัด และกิจการของเราก็เจริญรุ่งเรืองดี” หวังฝูหว่าว่ายิ้มๆ

ขณะที่เจ้าชุนกล่าวทิ้งท้ายว่า ในยงเหอกงนอกจากจะมีสิ่งล้ำค่าที่มีความวิจิตรสวยงามมากมายแล้ว ที่สำคัญวัดลามะยังแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ผสมผสานรวมเป็นหนึ่งเดียวของจีน เป็นตัวอย่างของความสามัคคีปรองดองกันของชาวจีนทั่วประเทศ

หากมีโอกาสมาเยือนปักกิ่ง ยงเหอกง หรือ วัดลามะ นับเป็นสถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งที่ไม่ควรพลาดอย่างยิ่งครับ

...

คือดวงตาของฉัน คือดวงตะวันของเธอ

“

... เกะหาด สวย ฟ้าคราม ทะเลใส ที่จีนมุ่ง
มันจะพัฒนาให้อยู่ในแถวหน้าของการท่องเที่ยว
เที่ยวตากอากาศระดับนานาชาติ ...

”

เพียง 1,276 กิโลเมตรทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจาก กรุงเทพมหานคร เป็นที่ตั้งของแผ่นดินใหม่ที่ได้รับพรจากสวรรค์ตามตำนานจีนที่บรรพบุรุษได้ เล่าสืบต่อกันมาว่า เมื่อครั้งอดีต ภูเขาไฟได้ สุ่มพรพิโรธ เปลวไฟลุกท่วมทะเลจีนใต้ แร่งระเบิดทำให้เกิดเป็นเกาะ กลางทะเลอันมืดมิดและหนาวเย็น ด้วยความห่างไกลทำให้โอรสแห่ง สวรรค์หาเกาะไม่พบ พลังและอำนาจของแผ่นดินมังกรจึงแผ่ขยายมาไม่ถึง เทพธิดาภูเขาไฟจึงเดินทางมาเยือนเกาะแห่งนี้ด้วยจิตเมตตา พระนาง สละดวงตาข้างขวาให้เป็นดวงอาทิตย์ ดวงตาข้างซ้ายให้เป็นดวงจันทร์ และ สละน้ำนมให้กลายเป็นหาดทรายอันบริสุทธิ์ แผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งแม่น้ำลำคลองอันใสสะอาด ตั้งแต่นั้นมา เกาะแห่งนี้จึงมีแสงแดด และความอบอุ่นตลอดปี จนได้รับการยกย่องให้เป็น "ฮาวายแห่งเอเชีย ตะวันออก"

ปัจจุบันเกาะแห่งนี้ เป็นมณฑลที่มีขนาดเล็กที่สุดของประเทศจีน ผม เชื่อว่าหลาย ๆ ท่านคงเคยได้ยินชื่อของเกาะแห่งนี้มาบ้างแล้ว เพราะชื่อ ของเกาะมีให้พบเห็นกันแบบง่าย ๆ บนท้องถนนโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน กรุงเทพฯ และในจังหวัดใหญ่ ๆ

พอจะคุ้นชื่อ ข้าวมันไก่ สุกี้ และ ขนมจีนที่มีนามสกุลต่อท้ายว่า "ไหหล่า" บ้างไหมครับ สำหรับผมถ้าได้ยินชื่อนี้ที่ไหนหรือเมื่อไหร่ ผมจะพุ่งเข้าหาทันที ก็อาหารสูตรนี้ไม่เคยทำให้ผมผิดหวังเลยแม้แต่ครั้งเดียว ใช่แล้วครับ ผมกำลังพูดถึง "เกาะไหหล่า" เกาะที่ไม่ได้เป็นที่ตั้งของสิ่งมหัศจรรย์ของโลก แต่เป็นเกาะ

ที่ประชากรร่วม 9 ล้านคนมีความผูกพันกับคนไทย เรียกได้ว่าเป็นบ้านที่เมืองน้องของเราเลยก็ว่าได้

ไหหล่า หรือ ไห่หนาน มีความหมายว่า ทะเลทางตอนใต้ ได้รับการยกระดับจากการเป็นส่วนหนึ่งของมณฑลกวางตุ้ง ให้เป็นมณฑลไหหล่า (ไห่หนาน) ในปี 1988 เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของประเทศจีนอย่างเป็นทางการ

ด้วยความสะดวกในการเดินทางและจำนวนโรงแรมที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างพอเพียง เกาะแห่งนี้จึงเป็นจุดหมายปลายทางแห่งใหม่ของผู้ที่ต้องการไปเยือนบ้านเมือง ที่อบอุ่นไปด้วยวัฒนธรรม และอบอวนไปด้วยกลิ่นหอมของอาหารรสเลิศในทุกอย่างก้าวที่เดินผ่านไป

เมือง ไห่โซ่ว (Haikou) ทำหน้าที่เป็นเมืองหลวงตั้งแต่เกาะไหหล่าได้รับการยกระดับให้เป็นมณฑลใหม่ จากเมืองท่าที่เต็มไปด้วยต้นมะพร้าว มาเป็นศูนย์กลางด้านการค้า เศรษฐกิจ และการปกครอง แต่การเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าจากเมืองแห่งสวนมะพร้าว (ไห่โซ่ว แปลว่า สวนมะพร้าว) มาเป็นบ้านเมืองขนาดใหญ่ที่มีผู้คนเดินไปมาขวักไขว่ มีตึกรามบ้านช่องผุดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง ไม่ได้ทำให้วิถีชีวิตของชาวไห่โซ่วเปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญแบบเขย่งก้าวกระโดดของวัตถุแต่อย่างใด ความเจริญที่เข้ามาพร้อมกับความทันสมัยกลับทำให้คนบนเกาะไหหล่าที่ได้ชื่อว่า เป็นคนขยันขันแข็งอยู่แล้วกลายเป็นคนขยันมากขึ้นกว่าเดิม

ถนน เตอเซ็งซา ถนนสายเก่าแก่คู่บ้านคูเมือง ซึ่งแรกเริ่มเดิมทีบริเวณนี้เคยเป็นท่าเรือหลักของเกาะมาก่อนเมื่อถนนเส้น นี้ถูกสร้างขึ้นจึงกลายเป็นจุดศูนย์กลางของเมืองไห่โซ่วมานับร้อยปี ดั้งนั้นถนนสายนี้จึงมีคำว่า "ซา" พ่วงท้าย เป็นการบ่งบอกว่าอยู่ใกล้ทะเล เพราะคำว่า "ซา" แปลว่า "หาดทราย" นั่นเอง

ถนน เตอเซ็งซา เป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลฝรั่ง ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1901 โดยสภาคริสตจักรโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย มี ความสูง 5 ชั้น นับเป็นอาคารที่สูงที่สุดในเมืองโฮไซในยุคนั้น นอกจากนี้ชื่อโรงพยาบาลจีน-ฝรั่งเศสแล้วชาวบ้านยังนิยมเรียกที่นี่ว่า "อุ๋นงโหลว" ซึ่งแปลว่า "ตึก 5 ชั้น" ตรงตามโครงสร้างของตัวตึกเลยครับ "อุ๋นงโหลว" จึงกลายเป็นจุดนัดพบหลักของชาวโฮไซ พ่อค้าแม่ขาย นักธุรกิจ และ ใครก็ตามที่เดินทางมาเมืองนี้

ในปีค.ศ. 1998 ถนนเส้นนี้ได้รับการประกาศให้เป็นถนนแห่งประวัติศาสตร์

"ฉี โหลว" หรืออาคารพาณิชย์ ความสูง 2 ถึง 3 ชั้นตลอดสองข้างทางจึงยังคงยืนหยัดอย่างงามสง่าท่ามกลางตึกสูงระฟ้าและความเปลี่ยนแปลง จนกลายเป็นถนนคนเดินที่นอกจะเต็มไปด้วยผู้คนและร้านค้าที่เรียงรายสุดตา ข้าวของสินค้าที่ชาวบ้านนำมาวางขายยังเป็นสิ่งที่สามารถเล่าเรื่องราวความเป็นมาของชาวโหลวที่ผสมผสานกับความเจริญทางด้านวัตถุในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี รวมทั้งบริการต่างๆริมข้างทางที่ดูแปลกตา เช่น ถนนขนบนใบหน้าด้วยเส้นด้าย เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวในเมืองโฮไซไม่ใช่เป็นเพียงสถานที่สำหรับยืน

ถ่ายรูปเท่านั้น แต่เป็นที่ที่มีเรื่องราว มีประวัติ ชวนให้น่าติดตาม และน่าจดจำ อาทิ

อุ๋นงฉือ (The Temple of Five Lords) หรือที่คนไทยคุ้นในชื่อศาลเจ้า 5 วีรบุรุษ

อนุสรณ์สถานเพื่อระลึกถึงขุนนางผู้จงรักภักดีในสมัยราชวงศ์ถังและซ่ง แต่กลับถูกลองโทษเนรเทศมายังเกาะไหหลำ ขุนนาง 5 ท่านในตำนาน คือ หลี่เต๋อยู

(ขุนนางสมัยราชวงศ์ถัง) หลี่กั๋ง หลี่กวาง หูฉวน และ จ้าวติง (ขุนนางในสมัยราชวงศ์ซ่ง)

อาคารหลังนี้เป็น "อาคารหลังแรกของไหหลำ" เป็นตึกโบราณที่ยังมีส่วนประกอบของผนังสีแดง มีพื้นที่ให้ปลูกต้นมะพร้าว มีอาคารหลังเล็กๆซ่อนตัวอยู่ภายใน ปัจจุบันใช้จัดแสดงโบราณวัตถุและงานศิลปะหลายชิ้นโดยผลงานชิ้นเอกคือลายมือเขียนพุทโธเงินโบราณรวมทั้งบทกวีอันไพเราะอีกมากมาย

ความจริงแล้วที่มาของอาคารหลังนี้เกี่ยวข้องกับกวีโดยตรง ชาวโหลวมีความศรัทธาต่อ "ซูตง ปอ" จินตกวีและมหาบัณฑิตผู้โด่งดัง ซึ่งหลังจากที่เกิดความขัดแย้งกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของบ้านเมือง ท่านจึงถูกถอดยศและถูกเนรเทศมาที่เกาะแห่งนี้

ชุดง ปอ อุทิศเวลาและอุทิศบ้านพักของตนให้เป็นโรงเรียนเพื่อสอนหนังสือให้กับเด็ก ๆ และชาวบ้าน ทำให้ประชาชนอ่านออกเขียนได้ ชาวบ้านซาบซึ้งในน้ำใจจึงได้สร้างศาลเจ้าเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งคุณงามความดี และชาวไหหลำยังคงศรัทธาและแวะเวียนมากราบไหว้วีรบุรุษของพวกเขาจนถึงทุกวันนี้

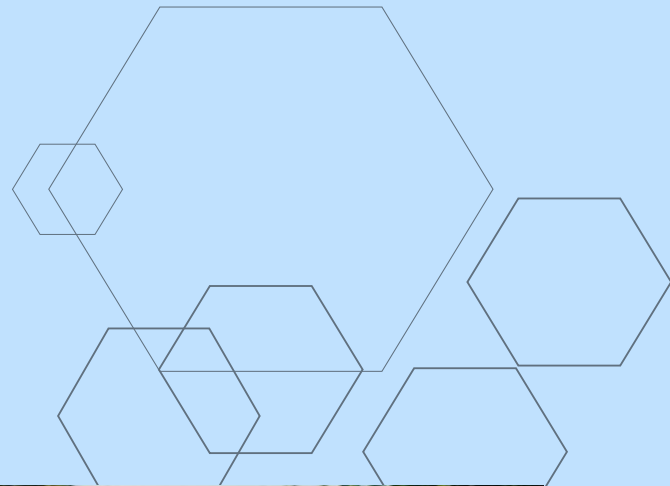
ธรรมชาติ บนเกาะไหหลำเอื้ออำนวยให้บ้านเมืองมีสี่สัณ มีความหลากหลาย มีแม่กระทั้งหาดทรายที่ขาวสะอาดและมีชื่อเสียงอย่าง "หาดเจี๋ยรื่อไห่ทาน" ซึ่งเป็นชายหาดที่มีความยาวที่สุดในไหหลำ (ระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร) เป็นจุดนัดพบของผู้คนและกิจกรรมริมหาดทะเล

"เจี๋ยรื่อไห่ทาน" ตั้งอยู่ในทิศตะวันตกของนครไห่โจว บริเวณช่องแคบโฉงโจว เป็นพรมแดนธรรมชาติที่คั่นระหว่างมณฑลไห่หนานและมณฑลกว่างตุง ที่นอกจากจะงดงามด้วยแสงแดด ความละเอียดของทราย และต้นมะพร้าวอายุร่วมร้อยปีริมชายหาดแล้ว ยังเป็นจุดชมวิวที่ไม่ควรพลาด ไหล่เขาไม่ได้มีเพียงทิวทัศน์สวยๆ ให้เป็นอาหารตา และ ไม่ได้มีเพียงประวัติศาสตร์อันน่าทึ่งให้

เป็นอาหารสมองเท่านั้น เรื่องอาหารการกินของชาวไหหลำคือความภาคภูมิใจสูงสุดอย่างหนึ่ง ถือได้ว่าเป็นของขวัญล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้มอบไว้ให้คู่แผ่นดินเลยทีเดียว

ครั้งนี้ผมได้พาเกาะไหหลำมาแนะนำตัวให้คุณผู้อ่านได้รู้จักเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งในส่วนของประวัติศาสตร์ความเป็นมา พิกัดทางภูมิศาสตร์ เมืองหลวงของมณฑล แหล่งท่องเที่ยวทั้งทางประวัติศาสตร์และทางธรรมชาติ รวมทั้งถนนคนเดินที่เต็มไปด้วยสี่ล้อและวัฒนธรรม การเดินทางสู่เกาะไหหลำแบบไม่คาดคิด การผจญภัยที่เต็มไปด้วยความอึด การพักผ่อน ณ ที่ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองตากอากาศที่งดงามที่สุดแห่งหนึ่งของสาธารณรัฐประชาชนจีน และ ความลับในเรื่องที่ผมเองยังไม่เคยรับรู้เกี่ยวกับเกาะไหหลำ รอทุกท่านอยู่ในฉบับหน้าครับ ระหว่างนี้ผมขอตัวไปรับประทานอาหารค่ำที่ร้านบรรยากาศก่อนละ คุณผู้อ่านสนใจรับสักที่ไหมครับ อดใจรออีกนิดจนกว่าจะพบกันในตอนต่อไปนะครับ

...

- ขอขอบคุณข้อมูลจาก
พิทักษ์ ศรีสวัสดิ์
Beautiful Holidays
และ Sanya Paradise Travel -

ความแปลกใหม่ของปักกิ่งที่ไม่มีในไกด์บุ๊ก

นอกจากสถานที่ที่ต้องไปให้ได้ ถ้าไม่ไปถือว่ามาไม่ถึงเมืองจีน เช่น กำแพงเมืองจีน พระราชวังต้องห้าม หอฟ้าเทียนถาน พระราชวังฤดูร้อน ย่านที่พิกอาศัยสไตส์จีนโบราณ หรือช้อปปิ้งเซ็นเตอร์อีกมากมาย สำหรับบางคนที่เคยมาเที่ยวปักกิ่งหลายครั้ง อาจจะเริ่มนึกถึงความแปลกใหม่ที่ต่างไปจากการท่องเที่ยวครั้งก่อน ลองไปเพลินพร้อมกันเลยดีกว่า

1.ร้าน Natooke

ค้นพบประสบการณ์แปลกใหม่กับ Natooke (www.natooke.com) เป็นชื่อร้านจักรยานแบบฟิสิกส์เกียร์และขายอุปกรณ์การเล่นจuggling (Juggling : การโยนบอลหลาย ๆ ลูกพร้อม ๆ กัน) เช่น บอล ฟิน ลูกแก้ว กระบอง ที่นี่เป็นที่นัดพบพูดคุยแลกเปลี่ยนของเหล่าเซียนจักรยานฟิสิกส์เกียร์และจuggling แห่งแรกและแห่งเดียวในกรุงปักกิ่ง ถ้ามาเที่ยวที่นี่แล้วนึกสนุกลองมาทดลองเล่นก่อนได้ ร้านตั้งอยู่ในย่านอู่เต้าหยิง หูท่ง ไกลๆ กับสถานีรถไฟใต้ดินยงเหอกงหรือวัดลามะ

2.ร้าน Brand Nü

การซื้อปิ้งที่สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับผู้คนอีกมากมาย ลองแวะมาดูสินค้าที่ร้าน Brand Nü แปลว่า แบรินดีสำหรับผู้หญิงจำหน่ายสินค้าสไตล์วินเทจทั่วไปและจำหน่ายสินค้าประเภทหัตถกรรมที่ดำเนินรูปแบบแฟร์เทรด (Fair trade) คือทางร้านจะรับสินค้ามาจากกลุ่มแม่บ้านชนเผ่าและมณฑลต่างๆ ของจีนที่ดำรงชีพด้วยการทำงานฝีมือ ไม่ว่าจะเป็น รองเท้าขนสัตว์ทอมือและเครื่องเงินจากก๊วยโจว ผ้าคลุมไหล่ที่ทำจากขนจามาจากชิงไห่และซินเจียง เป็นต้น นอกจากนี้ลูกค้าจะได้สินค้าที่มีเอกลักษณ์และไม่ซ้ำใครแล้ว การซื้อปิ้งของคุณยังสร้างรายได้และความเปลี่ยนแปลงให้ชีวิตของกลุ่มแม่บ้านในชนบทนี้ดีขึ้นด้วย ร้านนี้อยู่ละแวกเดียวกับร้านจักรยานฟิกซ์เกียร์

3.ร้านน้ำหอมในแหล่งซื้อปิ้งสินค้าแบรนด์เนมย่านซานหลี่ถุน

ปรุงความหอมกลิ่นใหม่ตามที่ต้องการ ร้านน้ำหอมที่ไม่มีน้ำหอมตั้งโชว์ไว้บริการ แต่เป็นร้านน้ำหอมที่รวบรวมกลิ่นต่างๆ ในโลก เช่น กลิ่นสดชื่นของผืนดิน กลิ่นทะเล กลิ่นแป้งเด็ก กลิ่นกายของผู้มีชื่อเสียง กลิ่นค็อกเทลต่างๆ ได้ตั้งเรียงรายให้ลูกค้าทดลองดมและปรุงน้ำหอมตามกลิ่นที่ต้องการโดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ร้านนี้อยู่ในแหล่งซื้อปิ้งสินค้าแบรนด์เนมย่านซานหลี่ถุน

4.ร้านอาหารปวีวดี

ลิ้มลองอาหารในบรรยากาศยุคปวีวดีของจีน ร้านอาหารปวีวดีหรือร้านอาหารสีแดงเป็นร้านอาหารที่ได้รับความนิยมอย่างมากในกรุงปักกิ่งในเวลาสั้นๆ ร้านนี้ประดับตกแต่งด้วยภาพของประธานาธิบดีเหมา เจ๋อตง ธงดาวแดง ภาพวาดค้อนเคียว คำขวัญ คำกลอนเพื่อการปวีวดี และยังเปิดเพลง

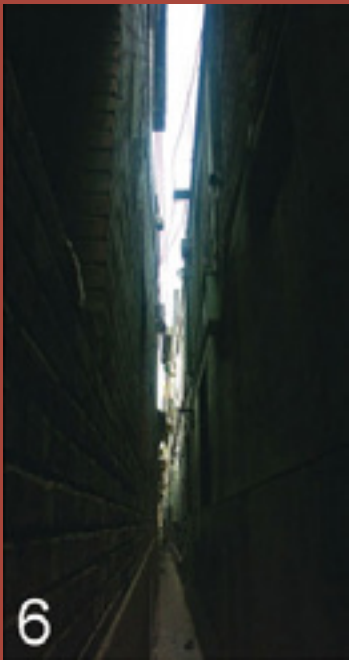
ยุคปวีวดีตลอดไปด้วย แม้กระทั่งพนักงานบริการยังแต่งกายแบบยุคปวีวดีอีกด้วย เสริฟอาหารแบบถาดหลุมแบบที่ใช้ในค่ายทหารของยุคนั้น สร้างบรรยากาศให้ลูกค้ารู้สึกเหมือนอยู่ในยุคปวีวดีอีกครั้ง ที่สำคัญห้ามพลาดชมการแสดงและขับร้องเพลงยุคปวีวดีของจีน สำหรับชาวต่างชาติจะได้รับสมุดประจำตัวสีแดงเป็นของที่ระลึกด้วย

5.พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจีน

หาความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับจีน ไม่ว่าคุณจะไปปักกิ่งนานแค่ไหน ไม่ใช่เรื่องยากที่จะเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประเทศนี้เลย ทุกอย่างที่เป็นจีนได้บอกเล่าไว้ที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจีนเพิ่งเปิดให้บริการใหม่อีกครั้งในเดือนมีนาคม ปี 2012 ที่ผ่าน มา หลังจากปิดปรับปรุงถึงสี่ปี ตอนนี้งานการจีนได้เปิดให้บริการฟรีด้วย

6.เฉียนซีหูท่ง

ธนาคารกลางที่เล็กและเก่าแก่ที่สุดในปักกิ่ง ตั้งอยู่ที่เฉียนซีหูท่ง เป็นย่านการค้าและการเงินในสมัยก่อน และเป็นหูท่งที่เล็กที่สุดในปักกิ่ง สร้าง

สมัยราชวงศ์หมิง ความกว้างแค่ 40 ซม. สำหรับแค่หนึ่งคนเดินได้ระหว่างตึก สร้างเพื่อต้องการป้องกันขโมย พอเดินในทางบังคับแบบคนเดียวมาลึก 50 เมตรจะพบกับธนาคารที่เล็กและเก่าแก่ที่สุดในปักกิ่ง

7. ไรติมแบบปักกิ่ง

อย่าพลาดชิมไรติมแบบปักกิ่ง มีอาหารการกินมากมายในปักกิ่งที่ต้องลองชิมกัน ขอแนะนำไรติมแบบปักกิ่ง มีชื่อว่า "ต้าหังกั๋ว" แปลว่า ผลไม้สีแดง ผลใหญ่ ไรติมรสสะระไซค์หรือรสชาดชื่นใจในราคา 1 หยวนเท่านั้น เป็นที่นิยมชมชอบของชาวปักกิ่งทุกเพศทุกวัย ยิ่งในฤดูร้อนชาวปักกิ่งจะซื้อยกโหลใส่ถังน้ำแข็งไว้กินคลายร้อน หาได้ตามร้านค้าทั่วไป

8. ร้านเปิดปักกิ่งเซียงหม่านโหลว

ร้านเปิดปักกิ่งที่ไม่ได้อยู่ในหนังสือแนะนำ เป็นที่รู้กันว่า มาปักกิ่งต้องกินเปิดปักกิ่ง ไม่เช่นนั้นแล้วจะเสียมมาไม่ถึง แต่อยากให้มีชื่อร้านเปิดปักกิ่งชื่อดังต่างๆ ของไกด์หรือหนังสือแนะนำสำหรับนักท่องเที่ยว เพราะร้านที่รสชาดดั้งเดิมและเก่าแก่จริงๆ นั้นอยู่ที่ร้านเซียงหม่านโหลว เป็นร้านอาหารแบบปักกิ่ง อยู่ใกล้กับตึกไท่เฟิงสาขาแรกของปักกิ่งที่ขายซาลาเปาแบบดั้งเดิมที่อร่อยที่สุด ตกแต่งแบบธรรมดา แต่มีแค่ 2 สาขาและมีเปิดปักกิ่งจำหน่ายในจำนวนจำกัดสำหรับแต่ละวัน จึงทำให้ชาวปักกิ่งแท้ๆ ยอมรบกวนรสชาติและคุณภาพของร้านนี้

9. "โสเครตีส" ในมหาวิทยาลัยปักกิ่ง

โสเครตีสประจำมหาวิทยาลัยปักกิ่ง เมื่อฤดูใบไม้ร่วง 7 ปีที่แล้ว เขาได้มายืนที่หน้าประตูทางเข้าของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง เขาคือ แมวแก๊สสีเหลืองหน้าตาเย็นชาและห่างชาด ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเหล่าบรรดานักศึกษาจะเห็นแมวตัวนี้ในห้องเรียน

ห้องทดลองวิทยาศาสตร์ ห้องวาดรูป บางทีมันก็ขึ้นไปนั่งเล่นตรงที่บรรยายของอาจารย์หรือนักศึกษา หรือแม้กระทั่งในโรงอาหาร จะเห็นมันเดินไปขอข้าวจากนักศึกษาและหลังจากอิ่มแล้ว มันจะเดินไปกินน้ำตรงอ่างล้างมือและเปิดปิดก๊อกน้ำเองทุกครั้ง เหล่าบรรดานักศึกษาจึงเรียกมันว่า "โสเครตีส"

10. บ้านลึกลับในกรุงปักกิ่ง

บ้านลึกลับในกรุงปักกิ่ง ในช่วงปี 1900 เป็นช่วงที่กำลังเกิดความเปลี่ยนแปลงของจีน อังกฤษได้เข้ามามีอิทธิพลมากมายและได้สร้างโบสถ์แบบอังกฤษไว้ด้วย แต่มีโบสถ์แห่งหนึ่งที่สร้างไม่เสร็จสักที หลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในจีน โบสถ์แห่งนี้ตกเป็นสมบัติของสมาชิกก๊กมินตั๋งเขาและครอบครัวได้อาศัยอยู่ที่นี้ ต่อมาทางพรรคพ่ายแพ้ยั้งและบางส่วนหลบหนีไปได้หัวน เขาจึงตัดสินใจแขวนคอตายที่โบสถ์ เมื่อเวลาผ่านไปได้มีการเปลี่ยนเจ้าของมากมาย บ้างก็เชื่อว่า โบสถ์นี้มีอุโมงค์ใต้ดินยาว 5 กม. เพื่อไปทางตะวันออก แต่โดนทำลายตอนสร้างรถไฟใต้ดินสายที่ 2 ปัจจุบันเป็นสถานที่ถ่ายทำละครและภาพยนตร์ของจีนหลายเรื่อง ซึ่งดูไม่น่ากลัวเท่าไร แต่ถ้าไม่เชื่อลองแวะมาดูโบสถ์นี้ได้ที่ปักกิ่ง

ในเมืองใหญ่แบบนี้ ยังมีเรื่องราวและความแปลกใหม่อีกมากมายที่รอค้นพบ การเดินทางนั้นไม่จำเป็นต้องพึ่งไกด์บุ๊กทั้งหมด หากมีการหลงทางบ้าง ไปในสถานที่แปลกใหม่บ้าง อาจได้เจอมิตรภาพของผู้คนต่างภาษาที่ไม่สามารถสื่อสารกันได้นอกจากภาษามือและสีภาพเอาบ้าง สิ่งเหล่านี้จะทำให้การเดินทางมีสีสันและเป็นความทรงจำให้กับนักเดินทางได้นึกถึงอยู่เรื่อยๆ ขอบอกว่าความรู้สึกสนุกจากการผจญภัยในที่ใหม่ ๆ นี้จะช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการออกเดินทางใหม่ครั้งแล้วครั้งเล่า

งานเลี้ยงบ้าน เหมย หลานฟาง

บางที คนเราเริ่มรู้จัก และเข้าใจ บางสิ่งบางอย่างจากสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อย่าง เช่นสำหรับคนรุ่นเราและรุ่นหลัง ต่างรู้จัก “เหมย หลานฟาง” ปรมาจารย์จิวปักกิ่งผ่าน แผ่นเสียง ภาพถ่ายเก่าแก่ และชีวประวัติ แต่ก็ยังรู้สึกค่อนข้างจะห่างไกล จนกระทั่ง วันหนึ่งเมื่อมีโอกาสเดินเข้าไปยังบ้านแบบชื้อเหยยวนที่ชื่อว่า “งานเลี้ยงบ้านเหมย หลานฟาง” ซึ่งตั้งอยู่ในหุบเขาต้าเฟิงเสียง และได้สดับเสียงดนตรีต่ำสูง และบรรยากาศอันงดงาม ด้วยภาพศิลปะละครจิวปักกิ่ง จากรูปถ่ายเก่าๆ ที่ติดตามฝ่าผ่น และชิมอาหารจานโปรดของเหมย หลานฟางที่พ่อครัวประจำบ้านรุ่นที่ 4 เป็นผู้ปรุง จึงเริ่มประหวัดสัมผัสถึงชีวิตในกาลก่อนของราชินีจิวปักกิ่งผู้นี้ผ่านสิ่งละอันพันละน้อย นื่อง

บรรยากาศร้านอาหารงานเลี้ยงบ้าน เหมย หลานฟาง

อาหารในร้านงานเลี้ยงบ้านเหมย หลานฟางล้วนเป็นกับข้าวประจำวันที่เหมย หลานฟางชอบรับประทาน พอเข้าไปในชื้อเหยย

ยวน ซึ่งเป็นสถานที่จัดงานเลี้ยง ก็จะสะดวกสัมผัสได้ถึงบรรยากาศความงดงามแบบเรียบง่าย และความสดชื่นที่หาได้ยากในเมืองใหญ่ ลานบ้านปูด้วยหินสีเขียว สายน้ำเล็กๆ ไหลลงจากผ่น บวกเล่าถึงความสงบเงียบที่ห่างไกลจากโลกที่วุ่นวาย และสลับซับซ้อน ในส่วนร้านอาหารแบ่งออกเป็น 4 ห้อง ตั้งชื่อต่างกันว่า ห้องดอกเหมย ห้องดอกกล้วยไม้ ห้องไม้ไผ่ และห้องดอกเบญจมาศ แต่ละห้องจัดด้วยลักษณะพิเศษ เครื่องเสียงเก่าแก่ที่จัดวางตรงมุมบ้าน หากมันมีชีวิตคงบันทึกความทรงจำเกี่ยวกับเหมย หลานฟางไว้ได้อย่างดี

ร้านอาหารงานเลี้ยงบ้านเหมย หลานฟางแห่งนี้เริ่มมีขึ้นตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1900 ปัจจุบัน ตั้งอยู่แถวไฮวเ้าของกรุงปักกิ่ง โดย

ได้สืบทอดวัฒนธรรมอาหารของงานเลี้ยงในบ้านเหมย หลานฟางไว้ได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งส่วนใหญ่ การปรุงอาหารมุ่งให้ความสำคัญกับการบำรุงและรักษารูปร่างหน้าตาของนักแสดง อาหารการกินของเหมย หลานฟางเน้นความเรียบง่ายแต่ประณีต พยายามลดไขมัน น้ำตาล และเกลือ ซึ่งสอดคล้องกับการดูแลสุขภาพร่างกายของคนในปัจจุบัน พ่อครัวในบ้านเหมย หลานฟางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้จนถึงปัจจุบันเป็นรุ่นที่ 4 แล้ว หากกล่าวว่าการศิลปะทุกประเภทมีส่วนคล้ายคลึงกัน ร้านอาหารงานเลี้ยงบ้านเหมย หลานฟางเองก็คงพยายามหาจุดร่วมระหว่างศิลปะไว้ป้องกันกับอาหารการกิน ซึ่งไม่เพียงแต่จะให้เกิดความพอใจในรสชาติ หากยังต้องสร้างความปิติยินดีทางจิตใจแก่ผู้ที่ได้รับประทานด้วย

ร้านอาหารที่ไม่มีเมนู

ในร้านอาหารงานเลี้ยงบ้านเหมย หลานฟางจะไม่มีเมนูอาหารให้เลือกดู แต่จะทำอาหารตามงบประมาณของลูกค้าแต่ละคน ซึ่งมีครบถ้วนทั้งอาหารจานเย็น จานร้อน ของเค็ม ผัก และของหวาน บางครั้งเราติดใจอาหารบางอย่าง แต่มาอีกครั้ง ทางร้านกลับบอกว่ายกเลิกไปแล้ว ทำให้ลูกค้าหลายคนอาจเห็นว่าร้านนี้ค่อนข้างแปลก แต่สาเหตุก็เป็นเพราะว่าทางร้านต้องการใช้วัตถุดิบปรุงอาหารตามฤดูกาล เพื่อจะได้เครื่องปรุงที่ดีที่สุด และสรรหาวิธีใหม่ๆ ในการทำอาหารเสมอ

พนักงานเสิร์ฟเป็นคุณน้าอายุ 35 ปีขึ้นไป

ในร้านอาหารทั่วไป พนักงานเสิร์ฟส่วนใหญ่เป็นหนุ่ม ๆ สาว ๆ แต่มาถึงที่นี่ ลูกค้ายกข้ออ้างแปลกใจ เพราะว่าบริการในร้านอาหารงานเลี้ยงบ้านหมอย หลานฟางเป็นคุณน้าอายุ 35 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เพราะว่า บริการควรดูแลลูกค้าเหมือนดูแลคนในครอบครัว ซึ่งหนุ่ม ๆ สาว ๆ ไม่ค่อยมีประสบการณ์ในด้านนี้

หากมารับประทานอาหารเย็น ทางร้านยังจะจัดผู้บรรยาย มาเล่าความหลังของรูปถ่ายที่ติดบนผนังร้าน และเครื่องเรือนที่จัดวางไว้อย่างพิถีพิถัน พาท่านย้อนกลับไปสู่ยุคสมัยของหมอย หลานฟาง รวากับกำลังชมภาพยนตร์เก่าแก่เรื่องหนึ่ง หรือจิบก๊ากกิ่งสักองค์หนึ่ง

...

หมายเหตุ

1. ค่าอาหารต่อบุคคลของร้านอาหารงานเลี้ยงบ้านหมอย หลานฟางมีราคา ให้เลือกหลายระดับตั้งแต่ 500 หยวน- 3,000 หยวน ไม่รวมเครื่องดื่ม ส่วนค่าบริการคิดเป็น 10% ของราคาอาหาร

2. ลูกค้าที่สนใจจิวปักกิ่ง ทางร้านสามารถเชิญนักแสดงจิว เข้ามาแสดงในร้าน ได้ในราคา 2,000 หยวน

3. รายละเอียดการติดต่อ ที่อยู่ 24 หง่ต๋าเฟิงเสียง เขตซีเจิง กรุงปักกิ่ง เบอร์โทรศัพท์ 0086-10-6612-6845/0086-10-6612-6847 <http://www.meifujiayan.com>

แขกคนแรก

“

... เสียงกริ่งดังขึ้น ผมหยุดฟัง ไม่เชื่อหู
เสียงกริ่งดังขึ้นอีก ทีนี้ดังสองสามครั้งติดๆกัน
เอ...ใครหว่า คุณจางหรือเพื่อนที่ทำงานจะมา
เป็นแขกที่ห้อง ผมเดินไปที่ประตู ส่องไปที่รูเล็กๆ ...

”

ความจริง ผมไม่อยากเรียกที่นี่ว่า บ้านใหม่สักเท่าไร มันเป็นเพียงห้องพัก ห้องหนึ่งในคอนโดชานกรุงปักกิ่ง ผมเพียง มาเช่าอาศัยเป็นที่หลับนอน เวลาออกจาก ที่ทำงานจะได้มีที่ทางให้ได้กลับ พุดังๆ เอาไว้ซุกหัวนอน มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง เวลา แจ้งทางการว่าคนต่างด้าวคนนี้มาทำงานที่ นี้ และอาศัยอยู่ที่ไหนจะได้จ่ายต่อการตรวจ สอบ ว่างั้น...

ถ้าไม่นับว่ามันเป็นห้องที่เปลี่ยวเหงาตาม อารมณ์ของผู้อยู่แล้ว ถือว่าคอนโดที่นี้ใช้ได้ที เดียว ตึกสูงใหญ่ 25 ชั้น ปลูกสร้างเรียงราย เป็นรูปสี่เหลี่ยมล้อมรอบ ผมไม่แน่ใจว่ามีกี่ตึก แต่คะแนนน่าจะสัก 20 หลังเห็นจะได้ ด้านใน ทำเป็นสวนสาธารณะ แบ่งเป็นหลายโซน อาทิ สนามเด็กเล่น ลานวิ่งและที่ออกกำลังกาย ลาน กิจกรรม สนามบาสเก็ตบอล ฯลฯ ส่วนด้าน นอกจะเป็นร้านค้าหลากหลายตั้งแต่ร้านขาย เลี้ยงผ้า ร้านอาหาร ร้านเบเกอรี่ จนกระทั่งโรง อาบน้ำและตัดขนสุนัข

ชาวปักกิ่งนิยมเลี้ยงสุนัขตัว เล็ก ๆ อาทิ พุดเดิ้ล เซาเซา หน้าตบ เทอร์เรีย ฯลฯ ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะเกี่ยวพันกับพื้นที่ ใช้สอย พวกเขาอยู่ตึก อพาร์ทเมนท์หรือคอนโด จะเลี้ยงสุนัขตัวใหญ่อย่างอัลเซเชียน หรือ ร็อตไวเลอร์คงลำบาก ที่สำคัญตึกที่เขาเรียก ว่าบ้านก็อนุญาตให้เลี้ยงสุนัขได้ ไม่เหมือน

บ้านเราถ้าอยู่คอนโดต้องแอบเลี้ยง ตกเย็น นอกจากพ่อแม่คนเฒ่าคนแก่จูงลูกจูงหลาน ออกมาเดินเล่นกันแล้ว มักจะเห็นภาพหนุ่ม สาวคนเฒ่าคนแก่จูงสุนัขตัวจิวออกมาเดินเล่น ด้วย ผมไม่เคยเห็นภาพสุนัขถ่ายเรียรดตาม ทางเดินในคอนโด แต่จะพบเห็นเป็นประจำ เวลาเดินที่สนามหญ้าต้องระวังให้ดี เพราะเจ้า สุนัขตัวน้อยอาจจะวางกับดักไว้ตรงไหนก็ได้

ร้านค้าอีกประเภทหนึ่งที่มีมารอบๆ คอนโดก็คือ ร้านขายหน้ารับซื้อขายและเช่า บ้าน ตั้งแต่เช่าจรดเย็นพนักงานขายหนุ่ม สาว ทุกคนมักจะสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวกางเกงสี กรมท่า ออกมายืนเรียกลูกค้า บางคนนั่งอยู่ หน้าคอมพิวเตอร์ มองเห็นภาพป้ายราคาและ รูปภาพห้องพักติดโชว์อยู่หน้าร้านเต็มไปหมด ครับ... ผมเองได้ที่พัก เพราะหาจากบริษัทนาย หน้าเหมือนกัน

ถ้าฟังเพื่อนในหน่วยภาษาไทยเขาไม่รู้ หรือกว่าห้องไหนว่าง ดีหรือไม่ดี เขาพาเรา มาที่บริษัทนายหน้าก่อน พวกนี้จะถามความ ต้องการของเรา อาทิ ต้องการที่ห้องนอน กว้าง ยาวขนาดไหน เครื่องอำนวยความสะดวก อะไรบ้าง จากนั้นพาเราไปดูห้อง ถ้าถูกใจก็ ตกลงทำสัญญากัน มาตราฐานของที่นี่ จ่ายล่วงหน้า 3 เดือน มัดจำ 1 เดือน และค่านาย หน้าคิดจากราคาค่าเช่า 1 เดือน พวกเขาจะไป สบายๆ

คุณจาง หม่อมราชวงศ์ในหน่วยภาษาไทยประจำสถานีวิทยานานาชาติจีน พาผมมาที่บริษัทนายหน้า เข้าๆออกๆอยู่สองสามเจ้าถึงได้ห้องที่ถูกใจ ห้องที่ผมพักเป็นห้องเดี่ยว ขนาดพอๆกับห้องแถว 1 ห้อง เรียกว่าพ่อแม่ ลูกอยู่ได้สบาย มีห้องน้ำ ห้องครัวเล็กๆและมมมชักผ้าแยกต่างหาก ดูแล้ว เป็นสัดส่วนดี ที่สำคัญมีเฟอร์นิเจอร์พร้อมทั้งตู้เตียงโต๊ะ โซฟา ทีวี ตู้เย็น แอร์ เครื่องซักผ้า โทรทัศน์ และไมโครเวฟ เรียกว่าเอากระเป๋าเข้ามาวาง จัดข้าวของเข้าที่ก็อยู่ได้เลย

ตอนเข้ามาดูห้องครั้งแรก ผมพบอาเจี๊ยะเจ้าของห้อง อายุอานามของแก น่าจะประมาณ 40-50 เห็นจะได้ อาเจี๊ยะร่างท้วม ผิวสองสี พูดทักทาย ผมเป็นภาษาบ้านเกิด แล้วจากนั้นแกก็หันไปคุยกับนายหน้า คุยกับคุณจาง โดยไม่สนใจผมสักเท่าไร ลักพักคุณจางหันมาถามว่า

“อาจารย์จะให้ทำอะไรเพิ่มเติมอีกไหมครับ” ผมเดินดูรอบๆ เห็นผ้า ม่านตรงหน้าต่างระเบียงติดไม้เรียบร้อย เดินเข้าไปในครัว ประตูห้อง ครัวลูกบิดเสีย และเครื่องซักผ้าเสียบกับปลั๊กไฟไม่ได้ต้องหาปลั๊กสามตา มาต่อ ผมบอกความต้องการให้คุณจางทราบ คุณจางหันไปทางอาเจี๊ยะ แก ยิ้มและพูดต่อ

“เดี่ยวแกจะจัดการให้ครับ พรุ่งนี้เข้ามาอยู่ได้เลยนะ” คุณจางว่า วันรุ่งขึ้นผมนำข้าวของเข้ามากับที่ห้อง วันนั้นห้องดูสะอาดขึ้นและสิ่ง ที่บอกไปก็ซ่อมแซมเรียบร้อย ผมพึงพอใจกับห้องนี้ ตกลงใจไปทำสัญญา กันที่บริษัทนายหน้า ขณะกำลังดูเขาเขียนสัญญากันอยู่ นึกขึ้นได้ว่าลืม ถามเรื่องสำคัญไป

“เออ คุณจาง ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ที่นี้ดูยังไงและจ่ายที่ไหนครับ” คุณจางหันไปคุย ลักพักแกหันมาบอกว่า

“ฝากจ่ายที่เจี๊ยะได้ครับ แกจะไปจ่ายให้เอง ค่าน้ำ ค่าแก๊ส ค่าโทรศัพท์ ใช้ไปเท่าไรจ่ายเท่านั้น ส่วนค่าไฟต้องจ่ายล่วงหน้า เขาคิดเป็นหน่วย นะครับ”

“เอ...แล้วผมจะรู้ได้อย่างไรว่า อะไรจะหมดหรือใกล้หมดครับ” คุณ จางหันไปทางอาเจี๊ยะอีก

“ค่าน้ำ ค่าแก๊ส ค่าโทรศัพท์จะมีบิลมาเสีย เวลาบิลมาอาจารย์บอก ผม ผมจะโทรบอกเจี๊ยะให้แกไปเอา บ้านแกอยู่ใกล้ๆนี่เอง ส่วนค่าไฟ ถ้า ใกล้หมดเจ้าหน้าที่เขาจะมีแผ่นกระดาษติดไว้ใกล้ๆกับมิเตอร์ว่าเหลือกี่ หน่วย เราไปซื้อเพิ่ม ก็บอกผมเหมือนเดิมและผมจะโทรบอกเจี๊ยะครับ จะได้สะดวกดี” คุณจางว่ายิ้มๆ พอแกพูดจบอาเจี๊ยะมองมาที่ผมแล้วก็ยิ้ม

“ครับ... ขอบคุณครับ” ผมยิ้มตอบ จากนั้นทั้งคู่หันไปคุยกันต่อ แล้ว มองมาทางผม

“เออ...อาจารย์ครับ เจี๊ยะ ไฟฟ้าจะหมดแล้ว คงต้องซื้อไว้ก่อนสัก 100 หรือ 200 หยวนนะ เดี่ยวอยู่ไปไม่กี่วันไฟดับเอา”

“อ้อ...ได้ครับ” ผมหยิบเงินออกมา 200 หยวน ส่งให้เจี๊ยะ แกพยักหน้า ยิ้มๆ จากนั้นเราทำสัญญาเช่ากัน 1 ปี ผมจ่ายเหมาๆ 10,000 หยวน เก็บสัญญาไว้คนละฉบับ จากนั้นเราต่างแยกย้ายกันไป

คุณจางกับผมเดินกลับไปทำงาน แกบอกว่า อาเจี๊ยะคนนี้ทำทางไว้ใจ ได้ ห้องนี้อาเจี๊ยะซื้อมาจากเจ้าของคนเก่าและยังไม่ได้เข้ามาอยู่เลย ผมเป็นผู้เช่ารายแรก แกอยู่ตึกเก่าทางฝั่งโน้น ฐานะแกไม่ดีเท่าไรทำงานเป็น ลูกจ้าง ตอนนี้เป็นหม้าย มีลูก 1 คน พอเก็บเงินซื้อคอนโดใหม่ได้ตั้งใจ ว่าจะเอาไว้อยู่ตอนแก่ แต่ตอนนี้เอามาให้เช่าก่อนจะได้มีรายได้ ผมฟัง แล้วไม่ได้ว่าอะไร

ผมย้ายเข้ามาอยู่ที่ห้องนี้ได้สิบกว่าวันแล้ว จัดข้าวของเรียบร้อย ห้อง หับดูสบายตาน่าอยู่ และทุกอย่างก็สะดวกสบายพอควร เสียแต่ว่า อย่าง

ที่บอก มันดูเปลี่ยวเหงาตามอารมณ์ของผู้อยู่ ผมตื่น 8 โมงกว่าออกไปทำงาน ทุ่มกว่าแะทานข้าวที่โรงอาหารก่อนจึงเดินกลับบ้าน ที่ปักกิ่งกว่าฟ้ามืดเกือบ 2 ทุ่ม กลับมาถึงบ้านเปิดประตูห้องเข้ามาพบแต่ความว่างเปล่า ผิดกับเมื่อก่อนพอกลับมาถึงก็เจอลูกๆ ทานข้าวกัน เล่นด้วยกัน ตกตึกหน่อยออกไปรับภรรยาที่ร้านแล้วกลับบ้าน แต่วันนี้ ผมปลื้มตัวเองมาทำงานที่นี่ ภาพที่ระลึกถึงนั้นเป็นอดีตที่ผมเพียรเผ้ารอให้หวนกลับมา

พอมาถึงห้องผมจะเปิดไฟก่อนแล้วค่อยปิดประตู เดินไปรูตม่านตรงหน้าต่างระเบียงให้มองเห็นวิวทัศนียภาพนอก จากนั้นเดินไปเปิดหน้าต่างที่ครัวให้ลมพัดเข้ามาพอได้อากาศถ่ายเท สิ่งแรกที่ทำหลังจากนั้นคือโทรกลับบ้านคุยกับลูกและแม่ของผม ตึกหน่วยโทรหารภรรยาที่ร้านหนึ่งสัปดาห์นอกนั้นก็ทำอะไรเรื่อย ๆ เปื่อย ๆ อาบน้ำ ดูทีวี ฟังเพลง อ่านหนังสือ เขียนจดหมาย เขียนบันทึก จนกระทั่งหลับไป และตื่นมาเพื่อออกไปทำงานในวันใหม่

บางครั้งผมคิดเล่น ๆ ว่า อยากให้เสียงกริ่งที่ห้องดังขึ้นสักที วันนั้นคงเป็นวันพิเศษ... ผมเคยหวังเล็กๆ ว่าจะมีเพื่อนที่ทำงานแวะเวียนมาเยี่ยมมาดูห้องของผมบ้าง แต่นั่นก็เป็นเพียงความคิดชั่วขณะ เพราะต่างคนต่างมีภาระ มีครอบครัว เมื่อทำงานเสร็จก็แยกย้ายกันกลับบ้าน แต่มีอยู่วันหนึ่ง เหตุการณ์ไม่ปกติได้เกิดขึ้น...

วันนั้นเป็นวันอังคาร ผมจำได้ดี ผมกลับถึงบ้านตามปกติ ไขกุญแจ และเปิดไฟปรากฏว่าไฟไม่ติด ลองกดสวิทช์ซ้ำๆ และไปกดที่อื่นก็ไม่ติดเหมือนกัน ไฟจะดับทั้งตึกคงไม่ใช่เพราะที่ระเบียงทางเดินยังใช้ได้ เอ... เพิ่งจ่ายค่าไฟไปตั้ง 200 หยวน เข้ามาอยู่ได้ยังไม่ถึงเดือนไฟจะหมดแล้วหรืออะไรจะแพงขนาดนั้น ผมเดินไปที่ระเบียง รูดม่านให้แสงสว่างที่เหลืออยู่น้อยนิดส่องเข้ามา หยิบโทรศัพท์มือถือโทรหาคุณจาง คุณจางรับสาย ผมบอกเรื่องไฟฟ้าดับ แกบอกให้รอสักครู่จะติดต่ออาเจีให้ ผมวางสายรู้สึกหงุดหงิดนิดๆ หันหน้ามองออกไปนอกหน้าต่างระเบียงดูทัศนียภาพของกรุงปักกิ่งเรื่อยเปื่อย คิดทำใจว่า วันนี้ได้อยู่มืดๆ แน่

ไม่นานเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น คุณจางโทรมาบอกว่า อาเจียังไม่ได้จ่ายค่าไฟ พรุ่งนี้จะไปจ่ายให้ แต่เดี๋ยวแกจะโทรบอกเจ้าหน้าที่ของตึกให้มาเปิดไฟให้ใช้ไปก่อน ไม่ต้องห่วง

“เขาจะเปิดให้หรือคุณจาง” ผมว่า รู้สึกไม่ชอบหน้าอาเจีขึ้นมาตะหงิดๆ ลองแบบนี้เป็นที่บ้านเราคงไม่ได้แน่ มีหวังคืนนี้ผมได้อยู่มืดๆ

คุณจางเจีบบเหมือนไม่แน่ใจ ก่อนตอบว่า “เอ... น่าจะได้นะครับ อาจารย์รอสักครู่ ถ้าไฟไม่มาโทรบอกผมอีกทีนะครับ”

“ครับ... ขอบคุณมากครับ”

“ไม่เป็นไรครับ” คุณจางวางสาย

ผมไม่รู้จะทำอะไรดี ลงนั่งจุ่มปักอยู่ที่เตียง นั่งมองออกไปนอกหน้าต่างเห็นแสงอาทิตย์ค่อยๆ จางลง ในที่สุดลุกเดินไปเข้าห้องน้ำล้างหน้าล้างตา คิดว่าจะอาบน้ำก่อนมืดแล้วจะลงไปเดินห้างสรรพสินค้าข้างล่างสักหน่อย จะซื้อไฟฉายสักกระบอก และเทียนสักแท่งสองแท่ง เพราะคิดว่าคืนนี้อ่างไรเสียคงต้องทนอยู่มืดๆ ไปก่อน พรุ่งนี้อาเจีจ่ายค่าไฟก็มีไฟใช้

เหมือนเดิม จะโทรไปรบกวนคุณจางอีกก็ใช่เรื่อง

อาบน้ำเสร็จผมเปิดประตูห้องน้ำออกมาปรากฏว่าไฟติดแล้ว ผมเปิดประตูออกไปดู เห็นเจ้าหน้าที่ของตึกยืนอยู่ที่แผงมิเตอร์ไฟที่อยู่ริมสุดทางเดินด้านหนึ่ง ผมโบกมือให้เป็นการขอบคุณ แล้วปิดประตูล็อกกุญแจ

วันรุ่งขึ้นผมไปทำงานตามปกติ กล่าวขอบคุณคุณจางที่ช่วยเป็นธุระให้ เย็นวันนั้นผมกลับถึงห้องประมาณทุ่มกว่าๆ เข้าห้องมาเปิดไฟ แสงไฟสว่างขึ้นมา รู้สึกโล่งใจ ล็อคประตู โทรศัพท์กลับบ้านคุยได้สักประเดี๋ยวก็วางสาย โทรหารภรรยาที่ร้าน ถามไถ่ทุกซอกทุกซอกสองสามนาที กำลังจะเดินไปถอดผ้าอาบน้ำ เสียงกริ่งดังขึ้น ผมหยุดฟัง ไม่เชื่อหู เสียงกริ่งดังขึ้นอีก ทีนี้ดังสองสามครั้งติด ๆ กัน เอ... ใครหว่า คุณจางหรือเพื่อนที่ทำงานจะมาเป็นแขกที่ห้อง ผมเดินไปที่ประตู สองไปที่รูเล็ก ๆ มองออกไปข้างนอกอ้าว... อาเจีนั่นเอง แกมาทำไม...

“หนึ่งหว่า” อาเจีกล่าวสวัสดิและยิ้ม ผมตกใจด้วยคำพูดเดียวกัน จากนั้นแกเดินเข้ามาในห้อง ส่งกระดาษเล็กๆ ให้ผมหนึ่งใบ ดูแล้วน่าจะเป็นบิลค่าไฟฟ้า จากนั้นแกพูดภาษาบ้านเกิดเมืองนอนของแกซึ่งผมฟังไม่รู้เรื่อง เจีหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา กดแล้วพูดเข้าไปในสายแล้วส่งให้ผม คุณจางอยู่ในสาย บอกว่าอาเจีเอาบิลค่าไฟฟ้าให้ จ่ายเรียบร้อยแล้ว เดี่ยวขอดูบ้านหน่อย และมีอะไรที่ต้องการให้เพิ่มเติมอีกไหม ผมบอกว่าไม่มีแล้ว และส่งโทรศัพท์ไปให้อาเจีอีกที แกรีบไปคุยต่อแล้วก็วางสาย

อาเจีเดินเข้าไปในครัว เปิดดูห้องน้ำ เปิดตู้เย็น ดูรอบๆ บ้านแล้วยิ้มหันมาพูดกับผมพร้อมกับยกนิ้วโป้งเหมือนจะบอกว่า ผมจัดบ้านได้สะอาดเรียบร้อยดี ผมยิ้มตอบ นึกว่าแกจะกลับ แกเดินไปนั่งจุ่มปักที่โซฟา และพูดอะไรต่อก็ไม่ทราบได้ ผมยิ้มนิ่ง อ้าว... ให้บิลแล้ว ดูบ้านแล้ว จะนั่งทำอะไร ผมไม่ว่าอะไรคิดว่าแกจะนั่งพักเหนื่อยสักประเดี๋ยวคงจะกลับ ผมเดินไปเปิดทีวี และไปนั่งอีกมุมหนึ่งของโซฟา ส่วนอาเจีนั่งอยู่ที่เดิม บางทีก็หันมามองผมยิ้มๆ

ขณะดูทีวีมาเวลา อาเจีพูดอะไรออกมาอีก หยิบมือถือขึ้นมากดและพูดสาย จากนั้นก็มองมาทางผมบ้าง ผมได้แต่ยิ้มพยักพยิตไปตามเรื่องเวลาผ่านไปพอสมควร ทำทางเจีจะไม่ยุ่งง่าย ๆ ผมอดรอนทนไม่ไหวหยิบโทรศัพท์กดไปหาคุณจาง พอคุณจางรับสายผมพูดเสียงเบาเหมือนกลัวเจีจะได้ยิน

“คุณจางช่วยถามแกที มีธุระอะไรอีก ทำไม่ไม่กลับเสียที”

คุณจางเจีบบก่อนจะพูดเสียงซ้ำๆ “อ้าว... ช่างไฟทำไมหรือยังนะครับ”

“เอ... ไม่มีนี่ครับ ช่างไฟ มาทำไม”

“อ้อ... อาเจีแกรอช่างไฟนะครับ จะเปิดมิเตอร์ให้อาจารย์ดูว่า ตอนนี้ มีไฟฟ้าใช้กี่หน่วย พอติดตอนโทรคุยกันเมื่อก็ผมลืมบอก”

“อ้อ... เหนอครับ ขอบคุณครับ” ผมวางสาย นึกขำอยู่ในใจ อาเจีมองมาทางผมเหมือนจะรู้ พูดอะไรออกมาแล้วเข้าไปทางประตู เฮ้ย... ไม่ได้เรื่องเลยเรา แกมาบ้านทั้งที่ไม่ทำหน้าที่เจ้าบ้าน ผมลุกเดินเข้าไปหยิบแก้วในครัว เปิดตู้เย็นรินน้ำใส่แก้วแล้วส่งให้เจี แกทำท่าโบกมือจะไม่เอาแต่ก็รับมาดื่ม แล้วเสียงกริ่งที่ประตูก็ดังขึ้นอีกครั้ง

ฟินเวอร์!

ซูเปอร์สตาร์ไทย ยกทัพดังแดนมังกร!

ปล่อยให้ ศิลปิน-ดาราจากต่างประเทศ บุกตลาดบันเทิงไทยมานานหลายปี จนเกิดกระแส Fever คลั่งไคล้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากฝั่งประเทศแถบเอเชีย อย่าง เกาหลี, จีน, ญี่ปุ่น หรือจากฝั่งตะวันตก จนเกิดอาการ “ฟินเวอร์” ฟินทั้งละครซีรีส์, เพลง, ภาพยนตร์ ส่งผลให้ ดารา นักแสดง นักร้อง เจ้าตัวต่างต้องรีบแพ็คกระเป๋าบินมาจัด Meet&Greet บ้าง เปิดคอนเสิร์ตระเบิดความมันส์บ้าง ให้แฟน ๆ ชาวไทยได้เห็นตัวเป็น ๆ จับเนื้อต้องตัวแบบใกล้ชิดสุดๆ อาการแบบนี้ แม้แต่นักร้องระดับซูเปอร์สตาร์เมืองไทย “ทาตา ยัง” ยังเกิดกับตัวเองมาแล้ว เพราะเธอคลั่งดาราหนุ่มหล่อชื่อดังฝั่งแดนกิมจิ ถึงขั้นโพสระบายความฟินผ่านอินสตาแกรม และสไลด์คราบซูเปอร์มาสเตอร์มาเป็นแฟนคลับผู้คลั่งไคล้ รอส่งดาราหนุ่มถึงสนามบินสุวรรณภูมิ อาการแบบนี้ คงยืนยันความฟินของพี่น้องชาวไทยทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับ ได้เป็นอย่างดี ถึงความคลั่งไคล้ที่มีต่อศิลปินดาราจากต่างประเทศ

แต่มีหรือ...ที่คนดังบันเทิงไทย จะยอมนิ่งดูตาย ขอดังไม่เด็ด ผงาดโชว์ความร้อนแรง ความหล่อ ความสวย โกอินเตอร์ถึงต่างประเทศกับเขาบ้าง ต้องบอกเลยว่า เข้าสู่ยุคเฟื่องฟูของศิลปิน-ดาราไทย ที่ต่างทยอยตบเท้าข้ามประเทศแจ่งเกิดเป็นซูเปอร์สตาร์ระดับโลกกับเค้าบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การก้าวไปผงาดในถนนสายบันเทิงแดนมังกร ประเทศจีน ซึ่งในระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ได้เกิดปรากฏการณ์แจ่งเกิด Idol ไทยในจีน จากความ “ฟินเวอร์” ของแฟนคลับชาวจีนที่มีต่อซูเปอร์สตาร์คนดังของไทย สร้างความภาคภูมิใจให้กับตลาดบันเทิงไทยอย่างมากมาย โดยมีรายนามคนดัง ต่อไปนี้

SUPERSTAR THAILAND
SUPERSTAR THAILAND
SUPERSTAR THAILAND

BIE

บี้ The Star นักร้อง-นักแสดงวัยรุ่นชื่อดังของเมืองไทย สังกัด เอ็กแซ็กท์ ในเครือจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ขวัญใจมหาชนชาวไทย ซึ่ง บี้ เริ่มเป็นขวัญใจของแฟน ๆ ชาวจีนเมื่อละครที่เค้าแสดงนำถูกนำไปฉายในประเทศจีนครั้งแรก คือเรื่อง “รอยอดีตแห่งรัก” และตามด้วยเรื่อง “ดอกกรักริมทาง” กระแสความแรง ส่งผลให้บี้ ถูกโหวตให้เป็นศิลปินต่างประเทศที่เข้าไปติดชาร์ตอันดับต้น ๆ ในจีน และกลายเป็นศิลปิน Idol ขวัญใจหนุ่ม ๆ สาว ๆ ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ในที่สุด ซึ่งแม้กระทั่งในวันที่บี้เปิดคอนเสิร์ตใหญ่ในเมืองไทย ก็มีแฟนคลับชาวจีนซื้อตั๋วบินมาชมกันอย่างอุ่นหนาฝาคั่งทั่วอิมแพคอารีนา เมืองทองธานี

PONG

ป๋อง ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ หนุ่มคนนี้โด่งดังในจีนเป็นพลุแตกมาหลายปี ทำเอาสนามบินแทบแตกทุกครั้ง ที่บินไปถึง ล่าสุดได้เป็นพระเอกละครของจีนทางช่องหูหนานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งได้แสดงประกบซูปตาร์ หลอเจียเหลียง และนางเอกดาวรุ่ง โหลอี๋เซียว อีกด้วย สำหรับหนุ่มป๋อง แจ้งเกิดในจีนจากละครเรื่อง “สงครามนางฟ้า” สังกัด เอ็กแซ็กท์ ที่ถูกนำไปฉาย จนเกิดกระแสฟินเวอร์ ในตัวหนุ่มคนนี้ วัตรระดับความแรงจาก Weibo แอปพลิเคชันแบบ Twitter ในจีน ของป๋องนั้น มียอดคนตามสูงถึง 6 แสนกว่าคนเลยทีเดียว

MARIO

มาริโอ้ เมาเร่อ พระเอกสุดป๊อปผู้สร้างสถิติพระเอกหนึ่ง 1,000 ล้านจากภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก...พระโขนง” จากบ้านเราก็กำลังมาแรงแซงโค้งในจีนอีกเช่นกัน จากกระแสภาพยนตร์เรื่อง “รักแห่งสยาม” สังกัด สหมงคลฟิล์ม ที่เคยแจ้งเกิดเขาในประเทศไทย ก็กลายเป็นหนังแจ้งเกิดเขาในจีนอีกด้วย รวมถึงภาพยนตร์ เรื่อง “สิ่งเล็กๆที่เรียกว่ารัก” จนมาริโอ้ ได้มีงานเปิดตัว Photo book ของตัวเองที่นครปักกิ่ง และยังออกรายการทอล์คโชว์ทางช่อง AnHui TV ซึ่งมีแฟน ๆ มาให้กำลังใจแน่นสตูดิโอ นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งความฮอตของหนุ่มคนนี้ ในอนาคตเราอาจได้เห็นหนุ่มคนนี้โลดแล่นในจอโทรทัศน์ประเทศไทยอีกก็เป็นได้

POY

ปอย ตรีชฎา เพชรรัตน์ สาวสวยเซ็กซี่ ที่เราแทบลืมไปแล้วว่าเธอคือสาวประเภท 2 เธอแจ้งเกิดจากมิวสิกวิดีโอเพลง “ไม่ใช่ผู้ชาย” ของวง ดูบาดู จนกลายเป็นสาวที่หนุ่ม ๆ ยอมรับในความสวย นำรัก แชนท์ผู้หญิงจริง ๆ เสียอีก จนวันนี้ เธอมาแรงเบรกไม่อยู่ในจีนไปแล้ว หลังจากสร้างความฮือฮาจากหนังเรื่อง “The White Storm” ที่แสดงคู่กับซูปดาร์คนดัง จางเจียซุย, หลิวชิงหวิน และ กูเทียนเล่อ ซึ่งเข้าฉายเมื่อปีก่อน จนดังกระจุยในวงการบันเทิงจีนแผ่นดินใหญ่และฮ่องกง และได้เซ็นสัญญากับ Universe International เท่านั้นยังไม่พอ ทางสื่อจีน จัดอันดับให้เธอเป็น 1 ใน นักแสดงเอเชียที่ดังที่สุด 5 อันดับแรกในจีนแผ่นดินใหญ่อีกด้วย โอ้ว...งานนี้ เรียกว่า เธอเป็นตัวแม่ที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับแฟน ๆ ชาวไทยไปได้เลย

AUGUST

นอกจากฝั่งดารานางแล้ว ยังมีอีกฝั่งคือวงดนตรีที่ไปดังแดนมังกร นั่นก็คือวง August วงดนตรีเฉาะกิจที่แจ้งเกิดจากความคลั่งไคล้ของแฟน ๆ ที่มีต่อภาพยนตร์เรื่อง รักแห่งสยาม โดยมีนักร้องนำประจำวงคือ พิช วิษณุวิสิฐ หิรัญวงษ์กุล ซึ่ง August ได้สร้างกระแส T-Pop ให้เป็นที่รู้จักในจีน จนมีแฟนคลับกลุ่มใหญ่ที่รักวงนี้อย่างเหนียวแน่น ทำให้ August ได้มีคอนเสิร์ตที่ประเทศจีนอีกด้วย นอกจากนี้ ยังมีอีกหนึ่งกระแสเพลงไทยล่าสุดที่กลับมาปลุกความดังของเพลงนี้ ให้คึกคักอีกครั้งใน Youtube คือเพลงขอใจแลกเบอร์โทร ของ หญิงลี แต่งานนี้ ไม่ใช่เจ้าตัวร้อง แต่กลายเป็นสาวคนดังชาวจีนนำไปร้อง Cover ใหม่ จากงานแสดงดนตรีมิตรภาพจีน-ไทย ครั้งที่ 5 ณ ห้องสตูดิโอสถานีโทรทัศน์กว่างซี นครหนานหนิง กลายเป็นที่ตื่นเต้นของแฟน ๆ ชาวไทยทั่วประเทศ เกิด Talk of the town เพียงชั่วข้ามคืนเลยทีเดียว

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระแสความ “ฟินเวอร์” ที่แฟน ๆ ชาวจีนมีต่อซูปดาร์คนดังจากเมืองไทย ยังมีศิลปิน-ดารา อีกหลายคน ที่สร้างชื่อเสียงในแผ่นดินจีนอีกมากมายที่ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในบทความนี้ แต่ที่เห็นได้ชัดก็คือ คงไม่ใช่เพียงเพราะความหล่อ ความสวย เท่านั้น แต่ความสามารถของพวกเขานี้ ต่างล้วนการันตีถึงคุณภาพ ที่สามารถมัดใจแฟน ๆ ชาวจีนได้อยู่หมัด รวมถึงอัยยาศัยที่น่ารัก ที่พวกเขามีต่อแฟน ๆ ชาวจีน ทำให้ไม่น่าแปลกใจเลย ที่จะมีแฟน ๆ ทั่วทั้งแดนมังกร รักพวกเขามากมายขนาดนี้

...ซูปดาร์ คำนี้คงเรียกได้ไม่เต็มปาก ถ้าขาดความรักมหาศาลที่มาจากแฟน ๆ มอบให้พวกเขา...

เครื่องลายคราม-ชิงฮวาจิว

ประเทศจีน เป็น 1 ใน 4 ประเทศที่มีอารยธรรมอันเก่าแก่ยาวนานที่สุดของโลก เครื่องกระเบื้องเคลือบ ผ้าไหม และชาของจีนได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในกระบวนการพัฒนาการของสังคมมนุษย์ เฉกเช่นเดียวกับ 4 สิ่งประดิษฐ์ที่ยิ่งใหญ่ของจีนโบราณ เข็มทิศ (指南针) ดินปืน (火药) กระดาษ (造纸术) การพิมพ์ (活字印刷术)

ประเทศจีนได้ชื่อว่าเป็นประเทศต้นกำเนิดของเครื่องกระเบื้องเคลือบ มีการผลิตเพื่อใช้สอย และผลิตเพื่อการค้าขายกับต่างประเทศมายาวนาน เครื่องกระเบื้องเคลือบมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อวิวัฒนาการของอารยธรรมโลก ด้วยจีนเป็นผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตไปยังชุมชนต่าง ๆ ในโลกอย่างเครื่องกระเบื้องเคลือบที่สุโขทัย ในประเทศไทย เครื่องลายครามเหล่านั้นเป็นผลงานการคิดค้นอันทรงคุณค่าสูงสุดในประวัติศาสตร์แห่งพัฒนาการของเครื่องกระเบื้องเคลือบของจีน ที่ได้รับความนิยมนับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง และซ่ง เรื่อยมาถึงราชวงศ์หยวน หมิง และชิง อีกทั้งได้รับการสืบทอด พัฒนาถึงยุครุ่งเรืองที่สุด และได้รับความนิยมอย่างสูงจวบจนทุกวันนี้

เครื่องลายครามเป็นผลงานที่มีคุณค่าและความหมายเป็นอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์ เครื่องกระเบื้องเคลือบของจีนชนิดนี้เรียกว่า รูปแบบการผลิตที่เปลี่ยนจากการแกะสลักมาเป็นการวาดลาย เคลือบ และ เผานั้น เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญด้านการผลิต และเข้าสู่ยุคคลาสสิกแห่งเครื่องกระเบื้องเคลือบจีน การเปลี่ยนวิธีประดับลายจากการแกะสลัก และประทับลายมาเป็นการวาดลาย เริ่มจากการใช้ฟู่กันจีนจุ่มสีแล้ววาดลวดลายลงบนเครื่องกระเบื้องเลย จากนั้นค่อยทาน้ำยาเคลือบ และนำไปเผาด้วยความร้อนสูงประมาณ 1,300 องศาเซลเซียส สไตลการตกแต่งของเครื่องลายครามมี อรรถรสแห่งภาพวาดฟู่กันจีน ที่สีครามกับสีขาวเข้ากันได้อย่างกลมกลืน มีเสน่ห์ทางศิลปะยิ่ง ซึ่งทำให้เครื่องลายครามกลายเป็นตัวแทนของเครื่องกระเบื้องเคลือบจีนที่ลือชื่อไปทั่วโลก ในสมัยราชวงศ์หมิงเครื่องลายครามได้แพร่หลายเข้าสู่ยุโรปผ่านช่องทางการค้าขายระหว่างจีนกับตะวันตก ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของโลกตะวันตกอย่างมาก โดยประเทศอังกฤษ เยอรมนี และเนเธอร์แลนด์ต่างลอกแบบวิธีการผลิตทำตามอย่างเครื่องลายครามของจีนไปตาม ๆ กัน

หลายคนไม่เข้าใจว่า เครื่องลายครามที่มีลายสีครามเพียงสีเดียวบนพื้นกระเบื้องขาวนี้ เหตุใดจึงมีเสน่ห์ดึงดูดผู้คนได้อย่างกว้างขวาง และยาวนานมากเช่นนี้ ผู้รู้หลายท่านวิจารณ์ว่า ด้วยสีครามของเครื่องกระเบื้องเคลือบที่ดูเรียบง่าย แต่กลับแฝงด้วยความไม่จำเจ มีทั้งที่จุดที่เน้นให้เข้มและจุดที่จาง รู้สึกเบา แฝงไปด้วยความสงบและสง่างาม พื้นขาวของเครื่องลายครามก็ไม่ใช่จะไม่มีมีความหมาย พื้นขาวออกเขียวนิดๆ ให้ความรู้สึกประดุจหินหยกที่โปร่งใส เป็นประกายแวววาว ชวนให้สัมผัส

ได้ถึงความสะดวกสบายแห่งจิตวิญญาณตะวันออก

และอีกหนึ่งคุณสมบัติที่สมควรแก่การเอ่ยถึงคือ พื้นขาวลายครามนั้นให้บรรยากาศแห่งความบางเบาที่เป็นอิสระ ชวนให้ผู้คนสัมผัสได้ถึงบรรยากาศแห่งนิยามเซนที่สงบเรียบง่าย ซึ่งสิ่งที่ชาวเซนพยายามบรรลุถึงนั่นก็คือภาพที่บริสุทธิ์สงบนิ่ง และปล่อยวางของเครื่องลายครามนี้เอง

วัสดุที่ใช้ในการผลิต ตกแต่ง และสไตลการสร้างสรรค์งานศิลปะของเครื่องลายครามได้พัฒนาสมบูรณ์ขึ้นถึงขีดสุดในสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งสมัยนั้นเครื่องลายครามของเมืองฝูเหิงยง (จิงเต๋อเจิ้น มณฑลเจียงซีในปัจจุบัน) มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุด เมืองจิงเต๋อเจิ้นจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองแห่งเครื่องกระเบื้องเคลือบตั้งแต่นั้นมา

สงมาวแห่งขุนเขาสีดรุณี

“

... หมีแพนด้า เค้าน่ารัก
 ผมนี้ซักซักอยากให้เห็น
 อยากสัมผัสหมีตัวเป็นๆ
 อยากจะเห็นเห็นหมีแพนด้า ...

”

คุณทราบหรือไม่ ณ ละติจูดที่ 30 องศาเหนือ ติดกับ ลองจิงจูด ที่ 100 องศาตะวันออกเป็นที่ที่คุณจะได้พบ “สงมาว” หรือ สูงเมา ผู้นำรัก เพื่อนสนิทของมนุษย์ที่ไม่ได้มีแค่วันนี้อีกต่อไป เพราะวันนี้ สงมาว ตัวกลมๆจะมานั่งรออยู่ตรงหน้าเพื่อให้คุณสวมกอดอย่างใกล้ชิด ได้จ้องตาที่มีขนรอบๆ เป็นสีดำ การได้กอด สงมาว ถือเป็นประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิตที่นักท่องเที่ยวหลายๆคนใฝ่ฝัน รวมทั้งตัวผมด้วย และวันนี้ความฝันนั้นสามารถเป็นจริงได้ คุณอยากทราบหรือยังครับว่า สงมาว คือใครอยู่ที่ไหน และ คุณจะกอดพวกเขาได้อย่างไร

เพียงแค่มองกวาดสายตาผ่านตัวหนังสือของผมภายในเวลาไม่ถึง 10 นาทีต่อจากนี้ คุณก็จะได้รู้จักกับ สงมาว ที่ตามธรรมชาติแล้วชอบซ่อนตัวอยู่บนที่สูงในหุบเขาอันไกลโพ้น น้อยคนนักที่จะได้พบเห็นและได้เข้าใกล้พวกเขา

สงมาว คือคำที่ใช้เรียก หมีแพนด้า ในภาษาจีนกลาง ที่มีความหมายว่า แมวที่เหมือนหมี หรือหมีที่เหมือนแมว และด้วยความภูมิใจที่หมีแพนด้ามีต้นกำเนิดมาจากแหล่งเดียวในโลกคือที่ประเทศจีน ชาวจีนจึงยกย่องแพนด้าให้สัตว์มงคลประจำชาติและเป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพ ประเทศจีนจึงให้หมีแพนด้าทำหน้าที่เป็นทูตสันถวไมตรีโดยให้สวนสัตว์ต่างๆรอบโลกขอยืมหมีแพนด้าไปใช้ในการศึกษาแก่ประชาชนเพื่อให้ผู้ที่สนใจและอยากเห็นหมีแพนด้าตัวจริง ได้มีโอกาสชมหมีแพนด้าในประเทศของตนเอง

ส่วน หมีแพนด้า สื่อถึงมิตรภาพได้อย่างไรนั้น คุณกำลังสงสัยเหมือนผมเลย ผมไม่ปล่อยให้คุณรอนาน ผมมีคำตอบในเรื่องนี้ให้เรียบร้อยแล้วครับ

ตำนานของชาวจีนเล่าขานต่อกันมาว่า ในอดีต ณ หุบเขาแสนไกลที่รายล้อมไปด้วยป่าไผ่ที่ขลับชับซ้อน มีหมู่บ้านเล็กๆซ่อนตัวอยู่ ชาวบ้านมีอาชีพเกษตรกรรมและปศุสัตว์ ที่นั่นมีครอบครัวหนึ่งเลี้ยงแกะเป็นอาชีพหลักอยู่ครอบครัว ครอบครัวนี้มีลูกสาวสี่คน ซึ่งสาว ๆ ทั้งสี่มีความงดงามทั้งกายและใจ โดยเฉพาะน้องสาวคนสุดท้ายที่ชอบช่วยเหลือสัตว์ที่หวือหวา หรือ รักษาสัตว์ที่ได้รับบาดเจ็บอยู่เป็นประจำ ทุกครั้งที่สาว ๆ ออกไปเลี้ยงแกะในทุ่งหญ้าหลังป่าไผ่ จะมีสัตว์น้อยสัตว์ใหญ่มาเล่นด้วยเสมอ หนึ่งในนั้นมี สงมาว หรือ หมีแพนด้า ซึ่งตอนนั้นมีชนสีขาวบุกปุยทั้งตัวมาช่วยตอนฝูงแกะด้วย ในความเข้าใจของชาวบ้านคิดว่า หมีแพนด้าดูร้ายจึงไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ ดังนั้นเมื่อหมีแพนด้ามาช่วยสาวน้อยเลี้ยงแกะ จึงต้องแฝงตัวเข้าไปอยู่ท่ามกลางฝูงแกะ ด้วยชนสีขาวทั้งตัว ทำให้ดูกลมกลืนไปกับฝูงแกะจึงไม่มีใครผิดสังเกต กระทั่งวันหนึ่ง ขณะที่หมีแพนด้ากำลังเพลิดเพลินกับการกินไผ่ที่สาว ๆ ทุมาให้ มีนายพรานผ่านมาเห็นและเข้าใจผิดคิดว่าหมีแพนด้าจะมาทำร้าย จึงตั้งใจจะยิงหมีแพนด้าด้วยธนู แต่ก่อนที่ลูกศรจะพุ่งมาถึงตัวหมีแพนด้า สาวน้อยคนสุดท้ายก็ตัดสินใจวิ่งเข้าขวางอย่างไม่หวั่นไหว รับลูกศรนั้นแทน เธอเสียชีวิตทันทีท่ามกลางฝูงแกะและหมีแพนด้า พี่สาวทั้งสามเสียใจที่น้องสาวคนเล็กจากไป ต่างก็ร่ำไห้จนในที่สุดก็ตรอมใจตายตาม หลังจากนั้นครอบครัวและชาวบ้านก็ช่วยกันจัดงานศพให้หญิงสาวทั้งสี่ ในวันเผาศพ หมีแพนด้าจากทั่วทุกทิศพากันเดินทางมารวมไว้อาลัย ด้วยความผูกพันที่มีต่อหญิงสาวเหล่านั้น เมื่อเสร็จพิธี บรรดาหมีแพนด้ายิ่งคงห้อมล้อมกองเถ้าถ่านนั้นไว้ จนเวลาผ่านไปหลายสิบวันก็ยังเฝ้าเฝ้าเข้าป่า หมีแพนด้ายืนอยู่ตรงนั้นกระทั่งเช้า และ ไหล่เปื้อนละอองเถ้าถ่านจนเป็นสีดำ หมีแพนด้ายืนร้องไห้และใช้มือที่เป็นงาถ่านปาดน้ำตาจึงทำให้ชาวบ้านคิดว่ามีสีดำและยกอุ้งมือขึ้นปิดหูเพราะไม่อยากจะยินเสียงคร่ำครวญสะอึกสะอื้นของพวกเขาฟัง ไปหูทั้งสองข้างก็พลอยมีสีดำตามอีกเช่นกัน หมีแพนด้าทักตัวพร้อมใจทั้งรอยดำนั้นไว้เพื่อเป็นการไว้ทุกข์และเพื่อระลึกถึงพี่น้องทั้งสี่ที่พวกเขารัก ด้วยพลังแห่งมิตรภาพอันบริสุทธิ์ พื้นดินที่ใช้เป็นที่เผาศพน้อยทั้งสี่ก็ยกตัวขึ้นสูง กลายเป็นภูเขาที่มียอดสูงเสียดยอดประสานต่อ

กันเป็นแนวปราการปกป้องและคุ้มครองหมีแพนด้า ชาวบ้านตั้งชื่อภูเขา ลูกนี้ว่า "ชื่อภูเขาเหียงซาน" ซึ่งมีความหมายว่า "ขุนเขาแห่งสี่ตระกูล" สี่ตาสันนิษฐานว่าหมีแพนด้าตามจุดต่างๆของร่างกายมาตั้งแต่ครั้งนั้น ไม่เคยเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ไม่เคยจางหายและหมีแพนด้าก็ไม่เคยย้ายที่อยู่จากเขาชื่อภูเขาเหียงซาน ไปที่ใดในโลกเลย นี่แหละครับคือสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพที่ชาวจีนตีความได้จากตำนานดังกล่าว และยังเชื่อในสิ่งนั้นถึงทุกวันนี้

พิกัดทางภูมิศาสตร์ที่ผมกล่าวถึงตั้งแต่บรรทัดแรก คือที่ตั้งของศูนย์อนุรักษ์พันธุ์หมีแพนด้า Bifeng Gorge Panda Base เมืองหย่าอัน (Ya'an) มณฑลเสฉวน (Sichuan) ประเทศจีน ที่นี้เคยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเล่น กอด และสัมผัสหมีแพนด้าได้อย่างใกล้ชิด เป็นสถานที่ที่เนรมิตความฝันของผู้ที่รัก ผู้ที่สนใจ และมีความฝันว่าจะได้เข้าไปใกล้แพนด้าแบบถึงเนื้อถึงตัวสักครั้งหนึ่งในชีวิต

ผมเริ่มต้นการเดินทางไปกอดหมีแพนด้าจากเมืองเฉิงตู เมืองหลวงของมณฑลเสฉวน ซึ่งเมืองนี้มีเที่ยวบินหลายสายมาลง รวมทั้งสายการบินไทยจากกรุงเทพมหานครด้วยครับ ผมเดินทางไปที่เมืองหย่าอันซึ่งอยู่ห่างจากเมืองเฉิงตูไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปเพียง 136 กิโลเมตรเท่านั้น ใช้เวลาไม่ถึง 2 ชั่วโมงผมก็ได้เข้าไปเล่นกับบรรดาหมีแพนด้าที่ผมใฝ่ฝันมาตั้งแต่เด็ก

ปัจจุบันนี้การเข้าไปเล่นกับหมีแพนด้าสะดวกมากขึ้น สามารถทำได้ที่ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์หมีแพนด้า Chengdu Panda Breeding Research Center ในเมืองเฉิงตูเลยครับ ไม่ต้องออกไปไกลเหมือนที่ผมเคยไป หากต้องการอุ้ม สัมผัส และ เล่นกับหมีแพนด้า สามารถแจ้งทางศูนย์ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อที่ทางศูนย์จะตรวจสอบว่าหมีแพนด้ามีร่างกายแข็งแรงพร้อมที่จะให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเล่นด้วยหรือไม่ และนักท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนต้องบริจาคเงินสมทบทุนอนุรักษ์พันธุ์หมีแพนด้าในอัตรา 2,000 หยวนต่อ 1 ท่าน โดยเจ้าหน้าที่พาเดินชมหมีแพนด้าแบบระยะห่างในบริเวณศูนย์เป็นเวลา 45 นาทีและเมื่อถึงเวลาเจ้าหน้าที่จะพาเข้าไปเล่นกับหมีแพนด้า ตามระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความพร้อมของหมีแพนด้าเป็นสำคัญ

เพื่อเป็นการควบคุมความสะอาด สุขอนามัย ของทั้งนักท่องเที่ยวและหมีแพนด้าระหว่างสนุกสนานกับการเล่น ก่อนเข้าไปใกล้หมีแพนด้า นักท่องเที่ยวจำเป็นต้องล้างมือ สวมถุงมือ สวมถุงคลุมรองเท้า และ

สวมชุดคลุมปลอดเชื้อครบ ทางศูนย์ฯไม่มีช่างภาพไว้บริการ เนื่องจากไม่ได้ทำเป็นธุรกิจแบบครบวงจร หากต้องการได้ภาพสวยๆขณะเล่นกับหมีแพนด้า ควรเดินทางไปด้วยกันอย่างน้อย 2 ท่านนะครับ

เหตุผลสำคัญที่ศูนย์ฯไม่ได้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมนี้อย่างกว้างขวาง คือ ศูนย์ฯมีความปรารถนาดีที่จะเห็นผู้ที่รัก และ สนใจหมีแพนด้าได้เล่นกับหมีแพนด้าอย่างใกล้ชิด แต่ด้วยข้อจำกัดในเรื่องของการอนุรักษ์หมีแพนด้าที่มีแนวโน้มว่าจะสูญพันธุ์ในระยะเวลาอันใกล้นี้ จึงอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่สนใจและตั้งใจจริงเท่านั้น ด้วยอัตราการเกิดของหมีแพนด้าที่มีเปอร์เซ็นต์ต่ำ จำนวนหมีแพนด้าที่ลดน้อยลงทุกวันทำให้ทางศูนย์ฯจึงจำเป็นต้องตั้งกฎระเบียบเพื่อเป็นการปกป้อง และ รักษาความปลอดภัยให้กับหมีแพนด้าด้วยนั่นเอง

ธรรมชาติสร้างข้อจำกัดในเรื่องการขยายเผ่าพันธุ์ให้กับหมีแพนด้าไว้อย่างซับซ้อน ฤดูการผสมพันธุ์ครั้งเดียวต่อปีก็แสนสั้นคือระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน และหมีแพนด้าเพศเมียจะยอมให้หมีแพนด้าเพศผู้เข้าใกล้ได้เพียงปีละ 3 วัน ทำให้โอกาสที่จะมีสมาชิกใหม่นั้นยากตามไปด้วย ยิ่งไปกว่านั้นอวัยวะสืบพันธุ์ของหมีแพนด้าทั้งเพศผู้เพศเมียมีความไม่สมดุล ยากต่อการผสมพันธุ์ แม้ว่าหมีแพนด้าจะมีลักษณะทางพันธุกรรมที่เอื้อโอกาสให้กำเนิดลูกแฝดสูงเพื่อเป็นการชดเชยตามธรรมชาติ แต่แม่หมีแพนด้าสามารถเลี้ยงลูกได้ครั้งละเพียง 1 ตัว หากแม่หมีให้กำเนิดลูกมากกว่า 1 ตัว นั้นหมายความว่าอีก 1 ตัวจะไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากแม่หมีเลย ปัจจุบันด้วยความสามารถของมนุษย์บวกกับความทันสมัยด้านการแพทย์และเทคโนโลยี ทางศูนย์ฯสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้แม่หมีแพนด้ายอมเลี้ยงลูกได้มากกว่า 1 ตัวแล้ว ส่วนหนึ่งเป็นเพราะด้วยสภาพการเลี้ยงดูในปัจจุบันที่หมีแพนด้าไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรนกับสภาพแวดล้อมรอบตัวเหมือนตอนอยู่ตามธรรมชาติในป่า นับเป็นข่าวที่ทำให้ผมชื่นใจมากเลยทีเดียว

การท่องเที่ยวไม่ได้หยุดอยู่ที่คำว่า “ได้เห็น” แต่การท่องเที่ยวจะมีเสน่ห์มากขึ้นหาก “ได้สัมผัส” การที่ได้สัมผัสกับสิ่งที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัสด้วยกายหรือ สัมผัสด้วยใจ ต่างก็มีความหมายต่อการท่องเที่ยวเดินทางทั้งสิ้น

การเล่นและสัมผัสกับมิตรภาพของหมีแพนด้าไม่ได้มีแค่ในตำนาน ผมกล้ายืนยันครับว่า การได้กอดหมีแพนด้า ได้รับรู้ถึงจังหวะการเต้นของหัวใจ ได้รับรู้ว่าโลกของเรายังมีอีกหลายชีวิต อีกหลายสิ่งหลายอย่าง ที่มนุษย์ตัวเล็กๆอย่างเราต้องศึกษาเรียนรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ นั้นมีมากกว่า 10 นาทีที่คุณได้อยู่กับผมตรงนี้อาจไม่เพียงพอเมื่อวางหนังสือเล่มนี้ลงแล้ว ลองถามใจตัวเองดูสิครับว่า อยากไปเที่ยวที่ไหน อยากได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งใดแล้วก็ออกไปทำให้ได้ตามที่หัวใจบอกมา ตอนที่คุณยังมีเรี่ยวมีแรงเดินทางได้สะดวก คุณจะพบว่าการท่องเที่ยวที่มีความสุข สุขจนหัวใจพองโตนั้นหน้าตาเป็นอย่างไร แล้วอย่าลืมกลับมาเล่าให้ผมฟังด้วยนะครับ

- ขอขอบคุณภาพและข้อมูลจาก

Chengdu Panda Breeding Research Center

Bifeng Gorge Panda Base

Andrea Muller Assistant Director/ Adoption Coordinator Pandas International

Phitak Srisawat / Photographer -

แสงสีฟ้าอันตราย!! จากจอมือถือ

แสงสีฟ้าเกิดจากแหล่งกำเนิดแสงเทียมมากมายเหมือนกับการมองแสงแดด ทำให้มีผลเสียต่อจอประสาทตาโดยตรง โดยที่แสงดังกล่าวไม่ได้ถูกกบดบังโดยตัวกรองทางสรีรวิทยา เช่น น้ำตาที่เคลือบแก้วตา กระจกตา แก้วตาและน้ำหล่อเลี้ยงตา เป็นต้น

ซึ่งผลจากการจ้องจอมือถือมากๆ อาจทำให้เกิดอนุมูลอิสระที่ทำลายเซลล์จอประสาทตา และเสี่ยงต่อการเกิดโรคจอประสาทตาเสื่อมในอนาคต โดยเฉพาะผู้สูงวัยที่ใช้อุปกรณ์เหล่านี้เป็นประจำ

 แสงสีฟ้าฟ้าयरธรรมะ Blue-Turquoise Light
ทำงานร่วมกับนาฬิกาชีวภาพ (Bio clock) กระตุ้นอวัยวะส่วนต่างๆ ของเราให้ทำงาน

 แสงสีฟ้าฟ้าयरธรรม Blue-Velvet Light
รุนแรงในการทะลุทะลวงสูงที่จอประสาทตาเสื่อมมาจากแสงระยะนี้

เช็ดอาการเสี่ยง

ล้าบริเวณดวงตา ปวดตาหรือเข่าตา หรือแพ้แสงมีสาเหตุมาจาก น้ำตาแห้ง สายตาสั้นหรือเอียงมาก ใช้สายตามากเกินไป มีความดันตาสูงผิดปกติ กำลังจะเกิดโรคต้อหิน หรือกล้ามเนื้อตาอ่อนแรง หากเกิดอาการเห็นจุดดำตรงกลางสายตา ตาพร่ามัว หรือมองภาพตรงกลางไม่ชัด ควรรีบพบแพทย์ เพราะอาจหมายถึงสัญญาณว่าคุณมีอาการ วัันในตาเสื่อม หรือจอประสาทตาเขี่ยง

3 วิธีปฐมพยาบาลดวงตาเบื้องต้น

- 1 พักสายตาด้วยการหลับตา หรือกะพริบตา
- 2 ละจากอุปกรณ์ที่ให้แสงและมองไปที่พื้นที่สีเขียว
- 3 หากอยู่ในห้องแอร์ตลอดเวลาให้นำน้ำใส่ภาชนะตามใจชอบมาวางไว้ในห้อง จะช่วยเพิ่มความชุ่มชื้นให้ดวงตา

บำรุงดวงตา ง่ายนิดเดียว

- 1 ดื่มน้ำเปล่าให้มาก
- 2 รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อดวงตา เช่น ส้ม ฟรุ้ง พักทอง มะละกอ ฯลฯ
- 3 ทานอาหารเสริมที่มีวิตามิน (หากมั่นใจว่าได้รับวิตามินครบสม่ำเสมอ ก็ไม่จำเป็นต้องทาน)
- 4 ทานวิตามินเสริม แต่ไม่ควรทานวิตามินรวม เพราะไม่สามารถวัดผลได้ว่าร่างกายขาดวิตามินใดหรือใช้ประเภทที่ร่างกายต้องการหรือไม่

รู้จักไทย

Thailand Insight

First Step ก้าวแรกของหนุ่มจินหน้าดี จากเวที Thailand's Most Famous

เมื่อพูดถึง นักแสดงหน้าใหม่ที่มีหน้าตาเป็นเอกลักษณ์ หลายคนคงคุ้นหน้าหนุ่มหล่อ หน้าดีคนนี้ ที่มีความน่ารักขี้เล่น 'เฟิร์ส' ภรรดา (สุรศักดิ์) ชัชวาลโชติกุล นักแสดงน้องใหม่ วัย 18 ปี ทางไทยทีวีสีช่อง 3 เริ่มต้นเข้าวงการจากการประกวดรายการ Thailand's Most Famous ขวัญใจไทยแลนด์ ปี 2012 ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 ด้วยความเป็นคนชอบเต้นนี้เอง ทำให้หนุ่มเฟิร์สมีโอกาสร่วมเป็นแดนเซอร์ให้กับคอนเสิร์ตหลายเวทีอาทิงานคอนเสิร์ตวีแคร์ ของเบิร์ด ธงไชย และงาน This is it ของไมเคิล แจ็คสัน ที่จัดขึ้นที่อิมแพ็คเมืองทองธานี จากนั้นก้าวเข้ามาสู่วงการบันเทิงอย่างเต็มตัว โดยแจ้งเกิดจากละครเรื่องแรกคือ 'คิวบิก' เขารับบทเป็น 'แดนนี่ ทาร์เปีย' เพื่อนสนิทของนางเอก จากบทบาทที่ได้รับก็ดูจะโกยเรตติ้งไปมากทีเดียวและสร้างความประทับใจให้ผู้ชมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้หนุ่มเฟิร์สกลายเป็นที่รู้จักในฐานะนักแสดงหน้าใหม่ไฟแรง

NEW SILK ROAD : คุณก้าวเข้ามาสู่ออาชีพนักแสดงได้อย่างไร และหลังจากก้าวเข้าสู่อาชีพดารา/นักแสดงแล้วมีมุมมองการใช้ชีวิตเปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง

เฟิร์ส : เริ่มจากความชอบส่วนตัวเป็นคนชอบร้องเพลงชอบเต้นมาก่อนจึงอยากลองมาทำงานในวงการบันเทิง ตอนอายุ 15 ปี ได้มีโอกาสประกวดรายการ Thailand's Most Famous ขวัญใจไทยแลนด์ และได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 หลังจากนั้นได้เซ็นสัญญากับทางทีวี ทำให้มีผู้คนรู้จักและมีแฟนคลับมากขึ้น หลังจากก้าวเข้าสู่อาชีพนักแสดงแล้ว ผมมีมุมมองการใช้ชีวิตเปลี่ยนไปเหมือนกันครับ ก็จากเด็กธรรมดาคนหนึ่งแต่ละวันมาเรียนและกลับบ้านใช้ชีวิตเรียบง่ายปกติ เมื่อเริ่มก้าวเข้ามาสู่วงการบันเทิง ก็เหมือนทำให้มีภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ย้อนกลับไปในตอนนั้นอยู่ประมาณ ม.4-ม.5 เริ่มเข้ามาทำงานวงการบันเทิง หลังจากเลิกเรียนก็ต้องฝึกซ้อมการแสดงทุกวัน เหมือนต้องใช้ชีวิตที่หนักขึ้นแต่ถือว่าเป็นเรื่องสนุกและเป็นประสบการณ์ของชีวิตครับ

“

... ผมเป็นคนไม่กล้าแสดงออกและขี้อาย ผมเชื่อว่าทุก ๆ คนคงมีปัญหาเรื่องนี้ บางคนอยากทำแต่ไม่กล้าทำไปแล้วจะดีไหม แต่ขอให้ทุกคนเอาความกลัวนั้นออกไป และกล้าที่จะทำเพื่อความฝันของเรา ...

NEW SILK ROAD : มีการจัดการกับการเรียนและแบ่งเวลาอย่างไร

เฟิร์ส : ก่อนเข้าวงการจะใช้ชีวิตแบบเด็กปกติทั่วไป มีเล่นเกมส์หรือเฮงเฮ้อกับเพื่อนบ้าง แต่หลังจากเข้าวงการก็เอาเวลาวางจากการทำงานและเรียนมาทบทวนตำราเรียนแทน ส่วนช่วงไหนมีงานหรือติดงานที่สำคัญจริงๆ ก็จะขออนุญาตอาจารย์และแจ้งเหตุผล เพื่อที่เราจะทำทั้งการเรียนและการทำงานควบคู่กันไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

NEW SILK ROAD : ปัจจุบันพอทราบหรือไม่ว่าแฟนคลับที่ติดตามผลงานมีกี่คน

เฟิร์ส : จากอินสตาแกรมมีแฟนคลับติดตามเพิ่มมากขึ้น แต่หลังจากได้มีโอกาสเข้ามาแสดงละครก็มีจำนวนแฟนคลับเพิ่มขึ้น ตอนนี้ก็มีจำนวนประมาณเก้าหมื่นกว่าคนแล้ว ซึ่งจำนวนเหล่านี้เป็นเหมือนแรงผลักดันและกำลังใจในการทำงาน

NEW SILK ROAD : วันนี้คิดว่าตนเองประสบความสำเร็จแล้วหรือไม่ อย่างไร

เฟิร์ส : สำหรับตอนนี้คิดว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ เหมือนเพิ่งเริ่มเข้าวงการบันเทิง จุดนี้ถือว่าเป็นก้าวแรกของตัวเฟิร์ส มากกว่าที่มีโอกาสได้เข้ามาทำงานในวงการบันเทิง ยังคงต้องพัฒนาฝีมือต่อไปอีกมาก

NEW SILK ROAD : มีอาชีพอื่นที่อยากทำนอกเหนือจากการเป็นนักแสดงหรือไม่อย่างไร

เฟิร์ส : นอกจากอาชีพนักแสดง นักเต้น ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ถ้ามีโอกาสอาชีพพิธีกรก็จะเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่อยากลองทำดูบ้าง เพราะอาชีพนี้เป็นเหมือนฉากหนึ่งในวงการบันเทิงที่ทำขายและน่าสนใจ ทำให้ได้เรียนรู้การทำงานใหม่ๆ หลากหลายรูปแบบ

NEW SILK ROAD : มีการวางแผนอนาคตตนเองไว้อย่างไรบ้าง

เฟิร์ส : ไม่ได้มีการวางแผนถึงอนาคต คิดแต่เพียงว่าปัจจุบันเมื่อได้เข้ามาสู่วงการบันเทิงแล้ว ก็อยากจะทำให้ดีที่สุด ไม่ได้คาดหวังว่าเมื่อตนมาขึ้นตรงจุดนี้จะต้องมีชื่อเสียงโด่งดังมากจนเป็นซูเปอร์สตาร์ ตั้งเป้าหมายไว้ว่าอยากทำงานในวงการบันเทิงให้เต็มที่ เพราะสิ่งนี้คือความฝันและเป็นสิ่งที่ตนรัก

NEW SILK ROAD : คิดที่คุ้นเคยถือเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความสำเร็จในชีวิต

เฟิร์ส : ทำวันนี้ให้ดีที่สุด เพราะตนมีความเชื่อว่า ถ้าเราทำวันนี้ให้ดีที่สุดแล้ววันข้างหน้าสิ่งที่เราตั้งใจทำมันจะดีของมันเอง

NEW SILK ROAD : ข้อคิดสำหรับคนที่อยากจะก้าวเข้ามาสู่อาชีพนักแสดง

เฟิร์ส : ต้องเริ่มจากการลบความกลัวและความอายออกไปจากสมองก่อนเป็นอันดับแรก ตนเชื่อว่าทุกๆ คนคงมีปัญหาเรื่องนี้ เพราะว่ามีบางคนอยากทำแต่ไม่กล้า เกิดความรู้สึกกลัวว่าทำไปแล้วอาจจะไม่ดีเหมือนที่ตั้งเป้าหมายไว้ ทำให้กลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่กีดขวางเส้นทางความฝันของเราอยู่ ขอให้ทุกคนเอาความกลัวนั้นออกไปและกล้าที่จะทำ เดินหน้ามุ่งมั่นเต็มที่ อย่าท้อ เชื่อว่าทุกคนไปถึงฝันได้ไม่ยาก

NEW SILK ROAD : ฝากผลงานและช่องทางการติดตาม

เฟิร์ส : ฝากผลงานละครเรื่อง 'ใต้เงาจันทร์' ทางไทยทีวีสีช่อง 3 ซึ่งคงออกอากาศในปี 2558 และสามารถเข้ามาพูดคุยกับเฟิร์สได้หลายช่องไม่ว่าจะเป็น IG : FIRSTPARADA และทาง Facebook : Firsttmf (<https://www.facebook.com/FirstTMF>) ฝากติดตามผลงานและเข้ามาทักทายเฟิร์สกันเยอะๆ นะครับ

หลังจากที่ได้พูดคุยกับหนุ่มเฟิร์ส เราคงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าผู้ชายคนนี้มีความแน่วแน่มั่นคงที่จะเดินตามความฝัน ถึงแม้ว่าเส้นทางที่เดินอาจไม่ได้สวยงามอย่างที่วาดฝันไว้ ต้องแลกมาด้วยความเหนื่อยและขยันมากกว่าเด็กในวัยเดียวกันถึงสองเท่า แต่เด็กหนุ่มคนนี้ก็ไม่ย่อท้อเชื่อว่าอีกไม่นาน ผู้ชายที่ชื่อ เฟิร์ส จะต้องก้าวขึ้นมาเป็นดาราดาวรุ่งแถวหน้าของวงการบันเทิงไทยที่ใครๆ ก็ต้องกล่าวถึงอย่างแน่นอน

Mimp's Tattoo

ศิลปะบนเรือนร่างเอกลักษณ์สะท้อนตัวตน

“

... ศิลปะมีหลากหลายแขนงเต็มไปด้วยความสวยงาม
และแฝงไปด้วยความหมายของสิ่งนั้น ...

”

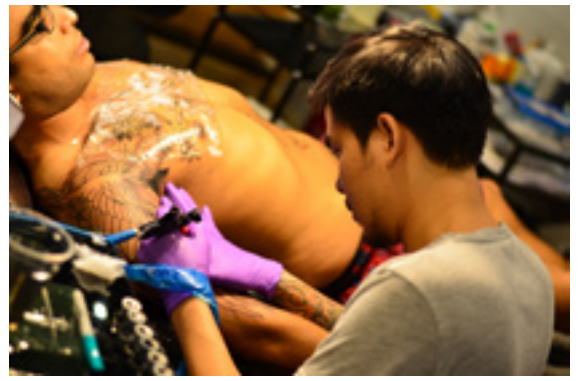
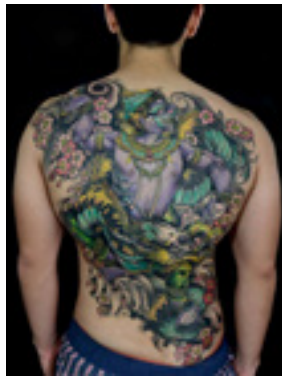
หากพูดถึงศิลปะ การสักเป็นศิลปะ

บนเรือนร่างอย่างหนึ่งที่สวยงาม สามารถบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของคุณ ผมเองก็เป็นอีกหนึ่งคนที่ชื่นชอบกับความสวยงามของการสักไปแล้ว ยิ่งได้เห็นภาพสวยๆ ของรูปงานสักตามเฟซบุ๊กแล้ว ยิ่งอยากโดนเข็มเล็กๆ ละเลงบนเนื้อของตัวเองเหลือเกิน

อานนท์ พิรนนท์ปัญญา อายุ 31 ปี หรือช่าง มิม ที่หลายคนในวงการสักรู้จักกันดี มีรางวัลการันตีผลงานของบุรุษผู้นี้ไว้อย่างมากมาย ช่างมิม เล่าถึงประสบการณ์ที่สะสมมานานนับสิบปี ลองผิดลองถูกมานับครั้งไม่ถ้วน โดยจุดเริ่มต้นเป็นคนทีรักการวาดรูป ชื่นชอบศิลปะ ชีวิตวัยรุ่นมีเพื่อนชักชวนให้ไปช่วยสักและเห็นว่า มีฝีมือในการวาดรูป ขนาดคนวาดรูปไม่เป็นยังสักได้ ก็เลยลองดู อีกอย่างทำแล้วได้เงิน ก็เลยยึดอาชีพการสักตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบันนี้

เริ่มต้นเป็นช่างสักที่รับสักงานในบ้าน ใครอยากจะสักก็มา จากนั้นก็เริ่มออกมาหางานทำและเปิดเป็นร้านสักเล็กๆ แต่ก็ต้องปิดตัวลง ย้ายไปทำงานที่เกาหลีก็สะสมเงินกลับมาเปิดร้านสักเล็กๆ แต่ก็ต้องปิดตัวลงเช่นเคย แต่ก็ไม่ได้เกิดความย่อท้อ รับงานสักไปเรื่อยๆ สะสมประสบการณ์เก็บเงิน เพื่อที่จะทำในสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม จึงทำให้เกิดร้าน Mimp Tattoo ขึ้นมา

ร้าน Mimp Tatto ตั้งอยู่ย่าน RCA เกิดขึ้นภายใต้แรงบันดาลใจของตัวเองช่างมิมเอง “อยากทำร้านสักที่แตกต่าง ไม่ใช่แค่ดูเหมือนสะอาด แต่ต้องสะอาดจริงๆ เข้ามาแล้วรู้สึกผ่อนคลายไม่ใช่ก้าวเท้าเข้ามาในร้านแล้วได้รับความรู้สึกที่น่ากลัว อยากให้ได้ความรู้สึกว่า

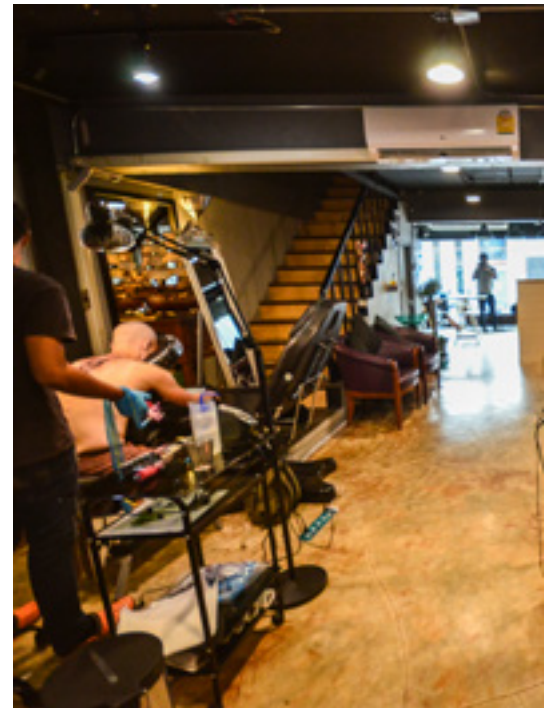
ที่ที่คุณยืนอยู่เป็นที่ ที่พวกสร้างงานศิลปะเขาอยู่กัน การเลือกทำเลที่ตั้งของร้านเห็นว่า เดินทางสะดวกเป็นที่รู้จักของผู้คนส่วนมาก มีที่จอดรถพร้อม เพราะงานสักเป็นงานที่ค่อนข้างจะเจ็บ อยากรให้อยู่ในที่ ที่ไม่เจ็บมากจนเกินไป จะได้ไม่เกิดความรู้สึกหงา”

ช่างมิมยังเล่าถึงอีกว่า “ความสะอาดต้องมาเป็นทีหนึ่ง มีการคัดคุณภาพของช่างสักแต่ละคน ต้องทดสอบว่าช่างแต่ละคนนัดและเหมาะสมกับงานประเภทใด ต้องผ่านมาตรฐานของร้าน เส้นจะต้องคม เงาเนียน สีต้องติดดี อัตราค่างาน ของช่างมิมคิดเป็น ชั่วโมง ชั่วโมงละ 4000 บาท ช่างในร้านจะเริ่มต้นที่ราคา 1,500 บาท ราคานี้เป็นราคาที่ไว้ตอบเท่านั้น ซึ่งงานแต่ละงานประเมินราคาอย่างตายตัวไม่ได้ การคิดราคาลูกค้าไม่ว่าชาวไทยหรือชาวต่างชาติราคาและคุณภาพของงานจะต้องเท่าเทียมกันหมด ไม่มีเอียงเออนว่าฝรั่งจะต้องแพงหรือไทยต้องถูกกว่า”

“ผมจะรับเฉพาะงานที่ถนัดเท่านั้น ไม่ใช่ว่าคุณมีเงินเดินเข้ามาและจะเอาแบบนี้ แบบคุณคิดผิดแล้วครับ”

การสักมีหลายแบบหลายสไตล์ ผมขอหยิบยกในส่วนงานที่ ช่างมิมเขานัดขึ้นมาอีกแล้วกัน “ผมถนัดแนวตะวันออกกับงานไทยงานศิลปะคืองานที่เสนอความเป็นตัวตนเรา งานไทยค่อนข้างจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ลายกนกเป็นงานที่สวยงามที่บรรพบุรุษเราสร้างมาแต่ช้านาน ส่วนงานศิลปะประเทศแถบตะวันออกเป็นลักษณะภาพพิมพ์ 2 มิติ ดูมีมุลึกที่มากกว่าในงานทั้งสองแบบมีทั้งง่ายและยากขึ้นอยู่กับที่เราจะนำเสนอความยากในแบบตะวันออกหรือความยากในแบบไทยเท่านั้นเอง ขนาดของงานนั้นใช้ว่าจะสำคัญเท่ากับรายละเอียดของงาน บางทีงานเล็กๆ ก็ต้องใช้เวลาในการสร้างสรรค์มากกว่างานที่ขนาดใหญ่ๆ แต่ก็ไม่ใช่งานที่มีความละเอียดมาก ๆ แล้วจะต้องดีเสมอไป ยัดอัดเข้าไปก็ไม่มีประโยชน์ ทำตามความเหมาะสมนั้นแหละดีที่สุดแล้ว”

ว่ากันถึงเรื่องแนวการสัก ที่ร้าน Mimp Tattoo “ส่วนใหญ่คนที่เข้ามาสักงานจะเป็นแนวตะวันออกค่อนข้างมาก ไม่ว่าปีที่แล้วปี

หน้าหรือปีต่อๆ ไปก็ยังคงเป็นแนวตะวันออก ตลาดของไทย คนไทยกำลังตื่นตัวกับงานแนวเรียลลิสติก งานพวกภาพเหมือนต่างๆ ซึ่งในแถบยุโรปงานแนวนี้เป็นที่นิยมมานานมากแล้ว แต่ที่ไทยเพิ่งจะได้รับความนิยมกันอย่างมาก ส่วนในตลาดโลกงานประเภทแนวเอเชียก็กำลังมาแรงเช่นเดียวกัน”

ด้วยการพูดคุยที่เป็นกันเองแทรกไปด้วยเสียงหัวเราะ และเสียงเพลงที่เปิดคลอเบาๆ ผสมกับเสียงของเครื่องจักรของช่างที่กำลังสร้างสรรค์ผลงานบนร่างคน ช่างมีมายังพูดต่อว่า “ส่วนที่ยากต่อการสัก ส่วนตัวคิดว่ายากทุกส่วน ขึ้นชื่อว่างานสักล้วนแต่ยากทุกสิ่ง ความยากง่ายนั้นต่างกันที่ผิวหนังซะมากกว่า คนที่อ้วนและคนที่ผอมมากๆ จะสักค่อนข้างยาก เพราะผิวหนังนั้นมีความยืดหยุ่นสูง อย่างเช่น ชาวต่างชาติที่ชอบอาบแดดแล้วมากสัก จะสักยาก เวลาผิวหนังโดนเข็มจะไม่หุบเข้าจะแตกออกเลย เกิดจากผิวหนังที่โดนแสงแดดทำร้ายมามาก”

การสักกำลังเป็นที่นิยมกันของวัยรุ่นยุคสมัยเปลี่ยนไปแล้วจากเมื่อก่อนที่สักแล้วจะทำงานราชการไม่ได้เพราะวัยรุ่นสมัยใหม่ไม่

ค่อยนิยมทำงานราชการ จึงทำให้วัยรุ่นสมัยใหม่นิยมเรื่องการสัก ทั้งชายและหญิง ยิ่งในหมู่สาว ๆ รอยสักเริ่มเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

สำหรับผู้ที่สนใจในการสัก การเตรียมตัวเป็นสิ่งสำคัญ กินให้อิ่มนอนให้หลับ อย่าตากแดดมาก ไตร่ตรองความคิดให้ดีๆ “การสักนั้นบ่งบอกถึงความเป็นตัวของคุณเอง คนเราจะมีความคิดความชอบเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา แต่รอยสักนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่ตราตรึงเราไว้ว่าในช่วงอดีตครั้งหนึ่งเราเคยชอบสิ่งๆ นี้ และเมื่อเวลาผ่านไปหันย้อนกลับไปดูรอยสัก เราก็จะสามารถ มองไปยังอดีตที่เราผ่านมาได้ ถ้าคิดจะสักควรทำสิ่งที่เป็นตัวของตัวเรามากที่สุด ไม่ใช่ทำตามแฟชั่น แต่ถึงทำผิดก็ไม่เป็นไร จะได้ว่าช่วงเวลาที่ผ่านมาเราเคยชอบสิ่งใดไปบ้าง” ช่างมีมกล่าวปิดท้ายพร้อมกับรอยยิ้มที่เป็นมิตร

...

ก้าวที่ต้องเปลี่ยนแปลง!!

พลิกผันจากศิลปิน หนุ่มนักไวโอลินตีหล่อ

สู่ธุรกิจ ซ่อมตัวถัง และ ทำสีรถยนต์ชื่อดัง ย่านลาดพร้าววังหิน 47

หนุ่ม นักไวโอลินซึ่งหลายท่านอาจจะสงสัยว่า แล้วนักดนตรีจะสืบทอดทำธุรกิจซ่อมตัวถัง และ ทำสีรถยนต์ได้อย่างไร? และ จุดเปลี่ยนสำคัญ ได้เกิดขึ้นตอนไหน? วันนี้องค์กรบรรณาธิการได้มีโอกาสพูดคุยกับ คุณชลวิทย์ โทเมนกุล ผู้จัดการทั่วไป บริษัท P.C.K. Garage จำกัด เจ้าของอู่ซ่อมตัวถัง และ ทำสี รถยนต์ ชื่อดัง ย่านลาดพร้าว-วังหิน กรุงเทพมหานคร หรือ คุณ แท๊ป อาตีหนุ่ม เชื้อสายไทย-จีน เพิ่งได้รับช่วงต่อจากคุณแม่ ชลธิชา ส่งแสงเติม เข้ามาบริหาร จัดการ บริษัท P.C.K. เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 ที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตาม ประวัติการศึกษา และประสบการณ์ของคุณแท๊ป น่าสนใจเป็นอย่างมาก ผู้บริหารหนุ่มรุ่นใหม่ไฟแรง อายุ 26 ปี จากนักเรียนโรงเรียนเซนต์คาเบรียล สำเร็จการศึกษา ปริญญาตรี จาก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขา วิชาดุริยางค์สากล เอก ไวโอลิน และ สำเร็จปริญญาโท จาก Heriot-Watt University, Edinburgh, United Kingdom สาขา International Business Management (IBM) with Marketing

การเปลี่ยนแปลงแบบสุดโต่งเกิดขึ้นได้อย่างไร และตอนไหน?

หลังจากผมได้จบการศึกษาจากระดับปริญญาตรี ผมได้จดหมายตอบรับ และตัดสินใจศึกษาต่อโททางด้านดนตรีคลาสสิกจาก University of Edinburgh ในระหว่างที่เรียนภาษาอยู่ ผมได้มีโอกาสพบปะผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ และผมรู้สึกค่อนข้างคุ้นเคยกับชาวจีน เนื่องจากเราเป็นเอเชียเหมือนกันมีวัฒนธรรมที่คล้ายๆกัน ประกอบกับที่ผมมีเชื้อสายจีนจากฝั่งคุณพ่อ ด้วยเหตุผลนี้ทำให้ผมสนิทกับกลุ่มเพื่อนชาวจีนเป็นพิเศษ เราได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจบ่อยครั้งเนื่องจากส่วนมากเพื่อนชาวจีนจะศึกษาต่อทางด้าน Business Management เพราะต้องการที่จะต่อยอดธุรกิจครอบครัว ผมก็รู้สึกได้ถึงความท้าทายและสนุกในการทำธุรกิจ ณ จุดนั้นให้ผมคิดถึงกิจการอยู่รถของครอบครัว ซึ่งอยู่ P.C.K ได้ดำเนินการมากว่าสิบปีแล้ว ผมพบว่าเทคโนโลยีบางอย่างก็ยังมีล้าสมัยอยู่ ประกอบกับปัจจุบันมีคู่แข่ง เข้ามาในธุรกิจนี้มากขึ้น ผมจึงตัดสินใจที่จะพัฒนา

กิจการครอบครัวให้ทันสมัยปัจจุบัน และความต้องการของลูกค้า ผมจึงหันมาศึกษาด้าน Business Management อย่างเต็มที่

โดนส่วนตัวผมแล้วคิดว่าการทำอู่ซ่อมตัวถังและทำสีรถยนต์ ไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบสุดโต่งเท่าไร คนตรีช่วยฝึกฝนให้ผมเป็นคนละเอียดอ่อน ผมคิดว่าการทำสีรถเป็นเหมือนศาสตร์ทางศิลปะอย่างหนึ่งที่เราต้องใส่ใจทุกขั้นตอนของกระบวนการทำสีรถ ดังนั้นผมจึงคิดว่าผมไม่ได้ทิ้งดนตรีอย่างสิ้นเชิง แต่กลับเอาแนวคิดเรื่องความละเอียดอ่อน และความงามมาผสมผสาน ประยุกต์ใช้กันได้

P.C.K. มีความหมาย และ มาจากอะไร?

ชื่อของเรามีความหมายมากกว่าแค่ชื่อทั่วไป P.C.K. มีที่มาจากคำสามคำ Prompt, Courteous และ Knowledgeable ที่เป็นตัวขับเคลื่อนอยู่เราครับ Prompt หมายถึงความตรงต่อเวลาที่เราจะส่งมอบรถคืนแก่ลูกค้า ตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ครับ Courteous คือ ความสุภาพอ่อนน้อม ในการบริการของพนักงานทุกคนในองค์กร และสุดท้าย Knowledgeable หมายถึง ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่สะสมมามากกว่าสิบปีเพื่อให้งานทุกชิ้นที่ผ่านอยู่ P.C.K. มีคุณภาพมากที่สุด คำสามคำนี้คือ สิ่งที่อยู่เรากฎมีใจ และปลุกฝังให้แก่พนักงานทุกคนในอู่ครับ

ประสบการณ์จากต่างแดน มีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาธุรกิจ ได้อย่างไร?

ในระหว่างที่ผมศึกษาปริญญาโทด้าน Business ที่ UK ผมได้เข้าคอร์สพิเศษที่เกี่ยวกับการทำสีรถ เพื่อศึกษาเทคนิคใหม่ๆ และเทคโนโลยีที่ใช้ในระดับสากล ซึ่งเป็นสาขาที่หาเรียนยากมากครับในประเทศไทย เพื่อนำมาในยุคที่ใช้และพัฒนาบริษัท P.C.K. Garage ไม่ว่าจะเป็น Fast Repair การซ่อมสีในงานเร่งด่วนที่เน้นคุณภาพจากทาง Cromax UK และเทคนิคการผสมสีโดยใช้เครื่อง Chromavision Pro และ software ColorNet ในการเพิ่มความถูกต้องและแม่นยำในการผสมสี และ PDR dent repair หรือเรียกว่า Paintless Dent Removal เป็นเทคนิคการซ่อมรถโดนไม่ทำลายเนื้อสีหรือไม่ต้องทำสีใหม่ และไม่สร้างมลพิษให้กับสิ่งแวดล้อม และอีกมากมายครับ สิ่งเหล่านี้จะนำมาใช้ในการพัฒนาและยกระดับการให้บริการของอู่ P.C.K. ครับ

นอกจากธุรกิจ ซ่อมตัวถัง พ่นและทำสีรถยนต์ คิดว่าจะต่อยอดทำอะไรต่อไปในอนาคต?

ผมเป็นคนงานศิลป์ ผมจึงมีความสนใจในงานพ่นสี ลวดลาย Custom Paint แต่งรถเป็นอย่างมาก ผมได้มีโอกาสเรียนตัวต่อตัวในการทำ Custom Paint โดยใช้ Airbrush จาก Piers Dowell ผู้ที่พ่นหมวกกันน็อกให้กับหนังเรื่อง Rush ในปี 2013 และนอกจากนี้ ในระหว่างที่ผมศึกษาอยู่ที่ Edinburgh ผมได้มีโอกาสรู้จักกับ Designer ชาวจีน Vicky (Liu Qianwen) ผู้สำเร็จปริญญาโทจาก Glasgow University มาเป็นที่ปรึกษาและออกแบบลวดลาย Custom Paint ดังนั้นในอนาคตของ P.C.K. นอกจากการซ่อมตัวถัง พ่นสีรถแล้ว อาจจะมีการเพิ่มงานแต่งสีรถทำลวดลายเข้าไปด้วย เป็นแนวความคิดการขยายธุรกิจ P.C.K. Studio เพื่อตอบสนองและเข้าถึง กลุ่มรถแข่ง และกลุ่มคนรักการแต่งสีรถยนต์ครับ อีกทั้ง แนวคิดนี้น่าเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ และ กระตุ้นการเติบโตทางอุตสาหกรรมการทำสีรถยนต์

J&M

Joy & Mario Shoes

Place to go, people to see.

Let's the journey

begin with

a good pair of shoes

บริษัท มูฟพลัส จำกัด ประกอบธุรกิจหลักในการให้คำปรึกษา พัฒนา และวางระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายงานเทคโนโลยีสารสนเทศแบบครบวงจร สำหรับลูกค้าจากทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมุ่งเน้นกลุ่มลูกค้าที่มีความต้องการงานบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูง ขอบเขตของการบริการครอบคลุมตั้งแต่การให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของลูกค้า การพัฒนาและวางระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสารสนเทศ การบำรุงรักษาระบบของลูกค้า บริการหลังการขาย การให้บริการ outsource การ integrate ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ให้ใช้งานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการให้คำปรึกษาในการวางแผนงานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์สูงสุดสำหรับองค์กร

move+

ติดต่อ www.moveplus.co.th

ความเชี่ยวชาญพิเศษ

1. ออกแบบและพัฒนาระบบ Software ใช้ในองค์กร หรือ ลูกค้าขององค์กร
2. พัฒนาแอปพลิเคชันบนมือถือ ไม่ว่าจะเป็น Platform IOS หรือ Android
3. พัฒนาระบบซอฟต์แวร์รับคนคลาวด์คอมพิวเตอร์ (Cloud Computing)

TOFUSAN น้ำเต้าหู้

100%

รสชาติดั้งเดิม
ไม่ใส่วัตถุกันเสีย

คัดกั่วเหลืองคุณภาพดี

ไม่ นมพว ครีมเทียม คั้นสด
ใส่ น้ำมันพืช ไขมัน
พวกั่วเหลือง ทุกวัน

โปรตีน สูง เบอร์

จากกั่วเหลือง 1

หมอครับ ..

ผมเป็นโรคหัวใจหรือเปล่า?

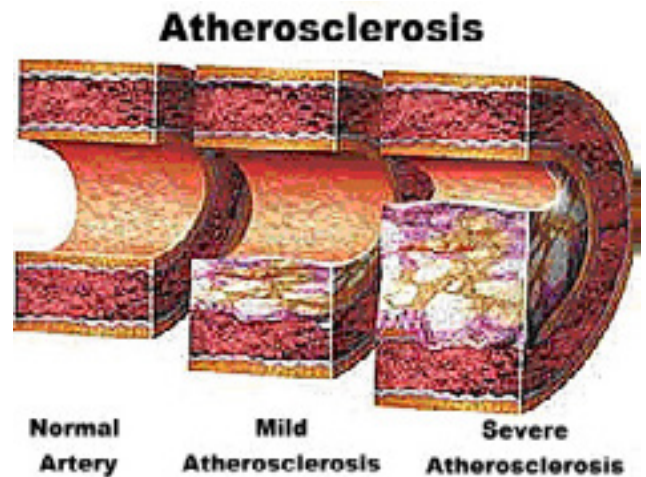
ในฐานะหมอโรคหัวใจ หนึ่งในคำถามยอดฮิตที่ได้รับการปรึกษาจากผู้ป่วยบ่อยที่สุดก็คือ “หมอครับ .. ผม/ดิฉันเป็นโรคหัวใจหรือเปล่า?”

ซึ่งในบรรดา “โรคหัวใจ” ที่เราพุดๆ กันนั้น กลุ่มโรคที่เป็นที่สนใจ และเป็นที่ยังวลกัน เพราะเป็นหนึ่งในสาเหตุการเจ็บป่วยและการเสียชีวิตของประชากรเป็นจำนวนมากในแต่ละปี คือ โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ และโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด

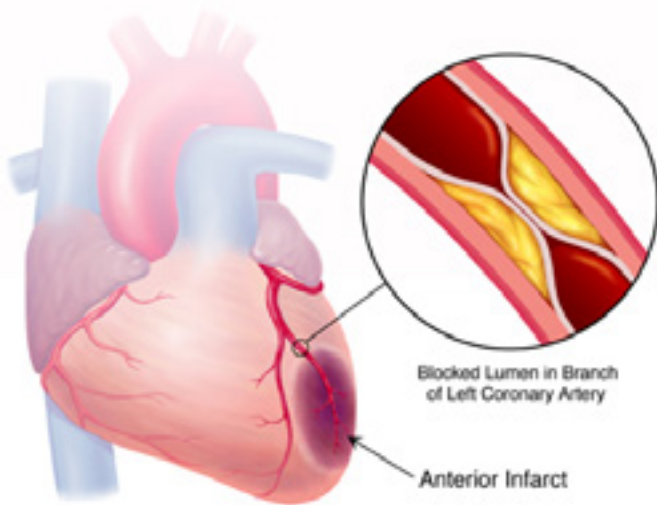
วันนี้เลยมาเล่าให้อ่านกัน ในตอนแรกว่า .. อาการแสดงของโรคหลอดเลือดหัวใจตีบเป็นอย่างไร ส่วนเรื่องการตรวจ การรักษา ตลอดจนการปฏิบัติตัวให้ห่างไกลจากโรคหลอดเลือดหัวใจตีบนั้น .. จะมาเล่าให้อ่านในตอนต่อๆ ไปครับ

ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ มีอย่างน้อยแค่ไหน?

ปัจจุบันจำนวนผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ และโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด ในประเทศไทย เพิ่มมากขึ้นทุกปี ข้อมูลจากสำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค ในปี 2555 พบผู้ป่วยโรคหัวใจขาดเลือด 15,070 คนต่อแสนประชากร และมีอัตราการตาย 23.45 คนต่อแสนประชากร ซึ่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี ตาม Lifestyle ที่เปลี่ยนไปเป็นแบบสังคมเมือง

- ภาพที่ 1 แสดง โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ
<http://www.shetland-news.co.uk/sandysmart/cholesterol.htm> -

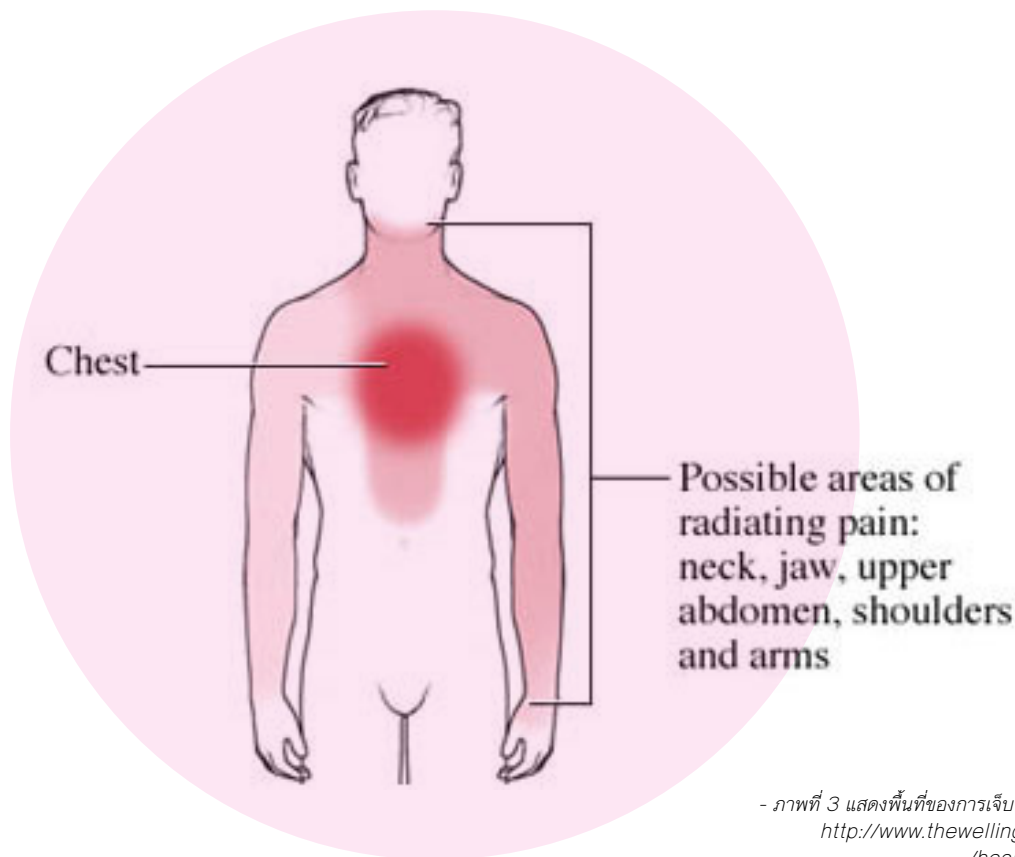

- ภาพที่ 2 แสดง โรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน
<http://nursingcrib.com/wp-content/uploads/patient-with-mi.jpg> -

โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ เกิดขึ้นได้อย่างไร?

หลอดเลือดหัวใจตีบเริ่มต้นจากการอักเสบของเซลล์เยื่อผนังหลอดเลือดหัวใจ (Endothelium) ซึ่งเชื่อว่ามีสาเหตุมาจากความดันโลหิตสูง บุหรี่ หรือไขมันในเลือดสูง จากนั้นเมื่อไขมันตัวไม่ดี (LDL) ผ่านเข้าไปใน Endothelium ที่เกิดการอักเสบ จะทำให้เกิดมีเม็ดเลือดขาวมารวมตัวในบริเวณที่อักเสบนี้ เพื่อย่อยสลาย LDL

กระบวนการดังกล่าวจะทำให้เกิดการสร้างตะกอน (Plaque) เกิดขึ้น ซึ่งเป็นกลุ่มก้อนของไขมัน เซลล์ และเศษซาก (Debris) เมื่อเวลาผ่านไป Plaque จะมีขนาดใหญ่ขึ้น จนรบกวนการไหลเวียนของเลือดที่เลี้ยงหัวใจ เปรียบเสมือนท่อระบายน้ำที่ถูกอุดตันด้วยขยะมูลฝอย ทำให้ระบายน้ำไม่ได้

- ภาพที่ 3 แสดงพื้นที่ของการเจ็บหน้าอกจากหลอดเลือดหัวใจตีบ
<http://www.thewellingtoncardiacservices.com/heart-problems-angina.asp>

ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้ ไม่ได้เกิดแค่ที่หลอดเลือดหัวใจเท่านั้น แต่เกิดขึ้นกับหลอดเลือดแดงทั่วร่างกาย เช่น หลอดเลือดแดงที่คอ หลอดเลือดแดงส่วนปลาย (หลอดเลือดแดงที่ขา) เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดอาการขาดเลือดของอวัยวะต่างๆตามมาได้

ใครมีปัจจัยเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ?

อายุ เมื่ออายุมากขึ้นก็จะมีความเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ

เพศ เพศชายเสี่ยงกว่าเพศหญิง แต่อย่างไรก็ตาม เพศหญิงจะมีอัตราเสี่ยงมากขึ้น หลังหมดประจำเดือน

ประวัติครอบครัว ถ้ามีญาติสายตรงเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดตั้งแต่อายุน้อย (<55 ปีในผู้ชาย และ <65 ปีในผู้หญิง) จะเพิ่มความเสี่ยงของการเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ

การสูบบุหรี่ สารนิโคตินทำให้หลอดเลือดหดตัว ส่วนคาร์บอนมอนอกไซด์นั้นทำอันตรายต่อเยื่อบุเซลล์ มีการศึกษาพบว่าผู้หญิงที่สูบบุหรี่มีโอกาสเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ มากกว่าคนที่ไม่ได้สูบบุหรี่ถึง 6 เท่า

ความดันโลหิตสูง ความดันโลหิตสูงที่ควบคุมไม่ได้ ทำให้หลอดเลือดหัวใจแข็งตัว และมีความหนาเพิ่มขึ้น เป็นที่มาของหลอดเลือดหัวใจตีบ

ไขมันในเลือดสูง ระดับไขมันในเลือดสูงทำให้เกิดการสร้าง Plaque ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ โดยไขมันตัวที่ไม่ดี (LDL) ถ้ามีขนาดสูงจะเพิ่มอัตราเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ ในขณะเดียวกัน ถ้ามีระดับไขมันตัวดี (HDL) ต่ำ ก็เพิ่มอัตราเสี่ยงเช่นกัน

โรคเบาหวาน เพิ่มอัตราเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ

โรคอ้วน ทำให้ปัจจัยเสี่ยงอื่นๆ แยก การไม่ได้ออกกำลังกาย เกี่ยวข้องกับโรคหลอดเลือดหัวใจตีบเช่นกัน

ความเครียดสูง ทำอันตรายต่อหลอดเลือดหัวใจได้

อาการของโรคหลอดเลือดหัวใจตีบเป็นอย่างไร?

อาการสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยมาพบแพทย์ก็คือ

อาการเจ็บหน้าอก (Angina) จะมีอาการแน่นกลางหน้าอก หรือหน้าอกด้านซ้าย แน่นเหมือนโดนรัด โดนทับ โดนเหยียบ อาจร้าวไปที่กราม หรือร้าวไปแขนด้านซ้าย โดยผู้ป่วยบางรายอาจมีอาการจุกแน่นที่ลิ้นปี่ ซึ่งอาจทำให้เกิดการสับสนกับโรคทางเดินอาหารได้นอกจากนี้ผู้ป่วยบางราย อาจมีอาการเหงื่อแตก หรือใจสั่นร่วมด้วย

อาการเทียบเท่าการเจ็บหน้าอก (Angina

equivalent) ในผู้ป่วยบางราย เช่น ผู้ป่วยเบาหวานอาจไม่ได้มีอาการตรงไปตรงมาอย่างที่กล่าวไว้ แต่อาจมาด้วย อาการเหนื่อยเวลาออกแรง หรือน้ำท่วมปอด เป็นต้น

สำหรับอาการเจ็บแปล็บๆ เจ็บเสียวๆ มีจุดกดเจ็บที่กระดูกหน้าอก หายใจถี่ๆ แล้วเจ็บ ไอเรื้อรังจนเจ็บหน้าอกหายใจไม่อิ่ม เหงื่อออกเยอะ โดยทั่วไป ไม่ใช่อาการของโรคหลอดเลือดหัวใจตีบครับ

สรุปส่งท้าย

โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ มีความสำคัญอย่างมาก และมีความรุนแรงได้ถึงชีวิต แต่อย่างไรก็ตาม สามารถรักษาได้ ยิ่งตรวจพบได้เร็ว ผลการรักษายิ่งดี ถ้ามีอาการที่สงสัยควรรีบไปพบแพทย์เพื่อตรวจรักษา ไม่ควรปล่อยไว้จนอาการเป็นมาก

อาการสำคัญของโรคหลอดเลือดหัวใจตีบคือ อาการแน่นหน้าอกตรงกลาง หรือด้านซ้าย บางรายอาจมีอาการจุกแน่นลิ้นปี่คล้ายอาการของโรคทางเดินอาหารได้

สำหรับตอนต่อไป จะมาเล่าให้อ่านเรื่องการตรวจโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ การรักษาโรคหลอดเลือดหัวใจตีบครับ ตลอดจนการปฏิบัติตัวให้ห่างไกลจากโรคหลอดเลือดหัวใจตีบครับ

“คลีนฟู้ด”

ศิลปะการเลือกทานอาหารของคนรักสุขภาพ

“YOU ARE WHAT YOU EAT” จากพฤติกรรมการรับประทานอาหารของแต่ละคนนำมาซึ่งผลที่แตกต่าง เราคงทราบกันดีอยู่แล้วว่าโรคร้ายที่คร่าชีวิตผู้คนในปัจจุบัน 5 อันดับแรกของคนไทยก็คือ โรคความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดหัวใจตีบ โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง และโรคหลอดเลือดในสมอง

นายแพทย์สงวนศักดิ์ ฤกษ์ศุภผล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระบุว่า สาเหตุหลักส่วนใหญ่ของโรคเรื้อรังเหล่านี้เกิดจากพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ความเครียด ขาดการออกกำลังกาย และปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระในร่างกายต่ำ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มักไม่รู้ตนเองล่วงหน้าว่าป่วยเป็นโรคร้ายต่างๆ เนื่องจากขาดอาการบ่งชี้ของโรค ขาดการตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ จึงมักตรวจพบผู้ป่วยในระยะสุดท้าย หรือเสียชีวิตก่อนทำการรักษา

ดังนั้นเราควรใส่ใจสุขภาพเบื้องต้นด้วยการดูแลเรื่องการรับประทานอาหารของเราและคนที่รัก คุณหมอแนะนำว่าวิธีดูแลสุขภาพให้ห่างไกลโรคร้าย สิ่งสำคัญคือการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบ 5 หมู่ เน้นการรับประทานผักสด ผลไม้หลากสี

“อาหารคลีน” หรือ Clean Food จึงเข้ามามีบทบาทกับผู้รักสุขภาพในปัจจุบันด้วยปัจจัยที่ช่วยชะลอวัยและห่างไกลโรคนั่นเอง อาหารคลีนเป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการและการปรุงแต่งน้อยที่สุดหรือไม่ปรุงแต่งเลยยิ่งดีเพราะจะได้มีสัมผัสจากธรรมชาติมากที่สุด จึงนับเป็นการรับประทานที่ใกล้ธรรมชาติที่สุด จะชะลอหยุดโรคอ้วนและสุขภาพเสื่อมแบบเร่งด่วนได้

หลักในการจัดอาหารคลีน มีดังนี้

ขัดสีให้น้อยที่สุด เช่น ข้าวก็ไม่เลือกที่ขัดจนเป็นข้าวสวยขาว ส่วนขนมปังก็ไม่เลือกแบบเนื้อนุ่มขาวจืดจะน่าอร่อย หรือขนมปังขัดขาวก็ให้เลี้ยงอย่างโดนัท, คุกกี้และเบเกอรี่อื่นๆ

ปรุงแต่งเท่าที่จำเป็น เช่น เลี่ยงการใช้ น้ำมันทอดหรือผัดจนท่วม แต่อาจเติมน้ำสลัดจากน้ำมันธรรมชาติได้ ไม่ปรุงน้ำตาล, น้ำปลา, เกลือหรือเติมรสจัดจนทำให้รสผิดไปจากธรรมชาติมากไป

เทคนิคที่ผู้เชี่ยวชาญท่านแนะนำเอาไว้โดยละเอียด 7 ประการ มีดังนี้

1. เลือกบริโภคโปรตีนแบบ “ไม่ติดมัน” และคาร์โบไฮเดรตเชิงซ้อน (เช่น ข้าวกล้อง, ขนมปังโฮลวีต) ทุกมื้อ
2. รับประทานไขมันดีทุกวัน เช่น น้ำมันปลา, ปลาทู, น้ำมันมะกอก, น้ำมันสุขภาพอื่นๆ
3. คมส่วนของอาหาร (portion) ให้ดี ไม่ควรเลือกไซส์ใหญ่หรือรับประทานอเมริกันไซส์
4. รับประทานไฟเบอร์, วิตามิน, สารอาหารและเอ็นไซม์จากผักสดและผลไม้
5. ดื่มน้ำเปล่า” ให้ได้วันละ 2-3 ลิตร
6. แบ่งมื้ออาหารรับประทานเป็นมื้อย่อย เช่น 4 หรือ 6 มื้อต่อวัน
7. อาหารเช้าขาดไม่ได้ (ภายใน 1 ชั่วโมงหลังลืมตาตื่น)

นายแพทย์กฤษฎา ศิรามพูน ผู้อำนวยการศูนย์เวชศาสตร์อายุรวัฒน์นานาชาติให้ข้อมูลไว้ว่า ของกินที่ควร “เลี่ยง” นั้นมีในกลุ่มต่อไปนี้ แบ่งชัดขาว อย่าง แบ่งขาวสาลี, ขนมปังขาว, ปาท่องโก๋, เค้ก, คุกกี้, เบเกอรี่และอาหารที่ทำจากแป้งหรือน้ำตาล

น้ำหวาน รวมถึงน้ำตาลเทียม เครื่องดื่มหวานทุกชนิดควรเลี่ยงอย่าง กาแฟชงสำเร็จ, กาแฟทรินวัน, ชาเขียวรสหวาน, น้ำอัดลม, น้ำหวานหรือแม้แต่ผลไม้

แอลกอฮอล์ทุกประเภท ไม่ว่าจะไวน์, เหล้า, เบียร์, ยาดอง, กระแช่, สาโท หรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ อย่างค็อกเทล

ไส้กรอก รวมถึงแฮม, เบคอน, กุนเชียง, หมูสวรรค์, หมูแผ่น เพราะอาหารแปรรูปเหล่านี้ มักใส่ “ไนไตรต์” ซึ่งเป็นกลุ่มดินประสีทำให้เนื้อแดงน่ากิน

ผงชูรสและซุปล้วน ควรเลี่ยงถ้าเป็นไปได้ ทางเลี่ยงง่าย ๆ คือระวัง “น้ำซุปล” ทั้งหลายเพราะมักใส่ผงชูรสและซุปลปรุงรส เช่น ในก๋วยเตี๋ยว, น้ำ, แกงจืด, ต้มยำ, อาหารจีนโดยเฉพาะที่รับประทานนอกบ้าน

อาหารสังเคราะห์ เช่น อาหารไมโครเวฟ, บะหมี่สำเร็จรูป, อาหารกระป๋องบางชนิด, ไอศกรีมปรุงแต่งรส, ครีมเทียมใส่กาแฟ, เนยเทียม, เยลลี่หลากสี หรือโปรเซสชีส

ของทอดของมัน เพราะไขมันอิ่มตัวและไขมันทรานส์ ซึ่งเป็น “ไขมันผู้ร้าย” จะมีอยู่มากในอาหารกลุ่มนี้ เช่น ไข่ทอดน้ำมันท่วม, เฟรนช์ฟราย, อาหารซุปลและเกล็ดขนมปังทอด

ที่กล่าวมานี้คืออาหารไม่คลีนในแง่ของการปรุงแต่งรส ผ่านกระบวนการขัดสีและเป็นอาหารหมักดอง ซึ่งถ้ารับประทานนานเข้าจะส่งผลให้ “อ้วน” และ “แก่เร็ว” จากสารเคมีสังเคราะห์ทั้งหลาย

ก่อนจากกันขอเตือนใจด้วยคำกล่าวที่ว่า.....

“To eat is a necessity, but to eat intelligently is an art.”

- Francois de La Rochefoucauld

.....การทานอาหารเป็นสิ่งจำเป็น แต่การทานอย่างชาญฉลาดเป็นศิลปะ.....

ภูเก็ต กระบี่ การท่องเที่ยวบูมมาก

นักท่องเที่ยวจีนกลุ่มมิลเลนเนียมมีระดับเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

ช่วง ฤดูกาลท่องเที่ยวที่คึกคักที่สุดในช่วงต้นปี ทางกองบรรณาธิการได้มีโอกาสสัมภาษณ์ คุณศีกษิต สุวรรณดิษฐกุล ประธานบริหาร บริษัท ดีวาน่า โฮเทลแอนด์รีสอร์ท จำกัด เจ้าของกลุ่มโรงแรมชื่อดังในจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ คุณศีกษิต หรือ คุณตัน เพิ่งได้รับตำแหน่งประธานบริหารมาหมาดๆ เมื่อเดือนสิงหาคม 2557 ที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตามคุณตันมีประสบการณ์ทำงานกว่า 10 ปี กับธุรกิจโรงแรมของครอบครัว ถือเป็นผู้บริหารหนุ่มไฟแรง อายุ 31 ปี จบการศึกษาปริญญาโท Nanyang Technological University สาขา Technopreneurship and Innovation และปริญญาตรี จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจ การจัดการทั่วไป

เริ่มต้นอาชีพนักบริหารโรงแรมได้อย่างไร

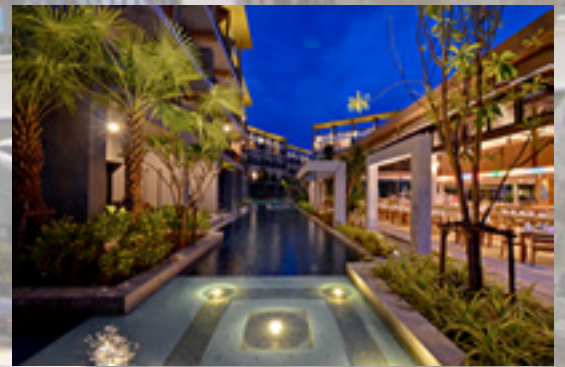
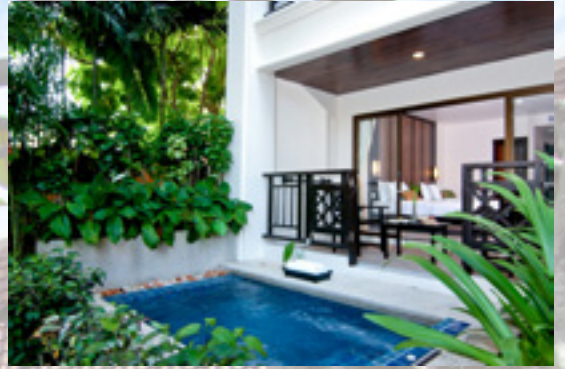
คุณต้นเล่าว่า ได้กลับมาทำงานกับพี่สาว คุณจรรย์วดี สุวรรณดิษฐกุล ในปี 2548 ตอนนั้นทางโรงแรมเพิ่งปรับแบรนด์เป็น Deevana Patong Resort & Spa โดยเราตั้งใจที่จะพัฒนาชื่อโรงแรมของเราให้เป็นที่รู้จักของตลาดภายใต้ concept ของชื่อ Deevana ซึ่งแปลว่ามีเสน่ห์ นำหลงไหล ต่อมาหลังจากที่การบริหารโรงแรมดีवान่า ป่าตองรีสอร์ทแอนด์สปา ประสบความสำเร็จเป็นที่รู้จักของตลาด เราก็ตัดสินใจขยายโรงแรมเพิ่ม โดยตัดสินใจที่จะใช้ International chain ภายใต้ชื่อ Mercure และเป็นที่รู้จักกันดีในนาม Mercure Patong Phuket เปิดดำเนินการในปี 2550 ตอนนั้นโรงแรมที่ใช้ international chain ในป่าตองมีเพียง Holiday inn และ Novotel เท่านั้น การเปิดแบรนด์ Mercure ถือเป็นโรงแรม chain น้องใหม่ที่ได้รับการตอบรับที่ดีมาจากตลาด ซึ่งต่อมาในปี 2554 ทางเราก็ตัดสินใจเปิดโรงแรม Mercure Krabi Deevana เพิ่มอีกแห่งหนึ่ง โดยคราวนี้เราเลือกที่จะขยายไปจังหวัดอื่นนอกจากภูเก็ต โดยตัดสินใจเลือกหาด อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ซึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคนรู้จักมากในจังหวัดกระบี่และเป็นศูนย์กลางที่จะไปเที่ยวเกาะต่างๆ

แล้วทำไมถึงเริ่มสร้างแบรนด์ Deevana Plaza

ในปี 2557 นี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริษัท ดีวาน่า โฮเทลแอนด์รีสอร์ท จำกัด โดยเราก็ตัดสินใจที่จะปรับเปลี่ยน โรงแรม Mercure Phuket Deevana และ Mercure Krabi Deevana เป็น Deevana Plaza Phuket Patong และ Deevana Plaza Krabi Aonang ภายใต้ชื่อแบรนด์หลัก Deevana Plaza เพราะเรารู้สึกว่า เราทำโรงแรมได้เข้าที่ และ น่าจะสร้างชื่อเสียงภายใต้แบรนด์ของเราเองแล้ว โดย Concept ของ Brand คือ "Your Choice For All Occasions" ซึ่งโรงแรมทั้ง 2 สามารถรับลูกค้ากลุ่ม Leisure และ MICE เพราะทั้งสองโรงแรมสามารถจัดการประชุมได้ 400 คน และมีรูปแบบสถานที่ที่พร้อมสำหรับการจัดงานต่างๆ และยังได้บรรยากาศที่เป็นการพักผ่อนโดยมีสระว่ายน้ำ ฟิตเนส สปา อย่างครบครัน ส่วนโรงแรม Deevana Patong Resort & Spa เองเราจะเน้นกลุ่มตลาดพักผ่อน ภายใต้ Concept ที่ว่า "Reward Your Journey" ให้การมาพักผ่อนของลูกค้าเสมือนรางวัลแห่งชีวิต โดยเรามีบรรยากาศโรงแรมที่เป็นสวนเขียวสงบ ใจกลางเมืองป่าตองซึ่งบางคนอาจจะบอกว่าค่อนข้างจะวุ่นวาย

นอกจากแบรนด์ Deevana Plaza ได้ยินว่า มีโรงแรมน้องใหม่มาอีก

ในเดือนตุลาคม 2557 ที่ผ่านมามีโรงแรมที่กระบี่ชื่อ Emerald Garden Resort ที่หาดอ่าวนาง ซึ่งโรงแรมนี้เราให้ concept ว่า Connect with Nature คือเน้นความเป็นธรรมชาติ แต่อยู่ใน location ที่สะดวกสบาย และติดกับโรงแรม Deevana Plaza Krabi Aonang ผมว่าเป็นทางเลือกสำหรับคนที่อยากพักผ่อนแบบอยู่ในรีสอร์ทที่มีมาตรฐานแบบโรงแรม

ขยายสาขาเรื่อย ๆ เรื่องการบริหารแต่ละสาขามีหลักอย่างไร

อย่างที่ทราบการขยายงานของ บริษัท ดิวาน่า โฮเทลแอนด์รีสอร์ท จำกัด เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าถามถึงการบริหารงานของบริษัทว่ามีหลักการบริหารอย่างไร ผมจะยึดหลักให้ผู้บริหารของเรามีความรู้สึกเป็นเจ้าของ กระจายอำนาจในการตัดสินใจ โดยผู้บริหารทุกท่านมีอำนาจ หน้าที่ และ ขอบเขตที่จะตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญ ๆ และโดยมากการตัดสินใจนั้นก็ล้วนเห็นต้องตรงกันเสมอมา ผู้บริหารระดับสูงที่ทำงานกับเรามายาวนาน เป็น 10 ปี ซึ่งเค้าจะเข้าใจ Core Value ของบริษัทเป็นอย่างดี จาก Concept ของบริษัท คำว่า “THE BEST TOGETHER” โดยคำว่า “BEST” สามารถแตกออกมาได้เป็น Beyond expectation, Effective, Smart , and Trustworthy.

กลุ่มนักท่องเที่ยวจีน ทราบมาว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพมาก ๆ ในปีสองปีนี้

พูดถึงกลุ่มตลาดจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ผมมองว่าตลาดจีนเป็นกลุ่มตลาดที่ใหญ่ และมีคุณภาพให้จับมากขึ้น โดยกลุ่มที่มีคุณภาพนี้จะเน้นการจองมาเองทาง online ซึ่งจะมีกำลังในการใช้จ่ายใช้สอยมากกว่ากลุ่มตลาดกรุ๊ปทัวร์ ตอนนี้ออกได้เลยว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวจีนคุณภาพสูงขึ้นเรื่อย ๆ ลักษณะจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีระดับ ต้องการมาตรฐานการบริการจากโรงแรมที่มีระดับ ยิ่งช่วงที่เป็น Chinese New Year และ ช่วงวันชาติจีน ทางโรงแรมเรียกได้ว่ามีอัตราการเข้าพักของนักท่องเที่ยวจากจีนสูงและเต็มค่อนข้างเร็วบางปีมี Overbooking ต้องหาส่งที่โรงแรมอื่นด้วย ตอนนี้ก็มี flight จากประเทศจีนมาเที่ยวภูเก็ตและกระบี่เพิ่มมากยิ่งขึ้น แม้แต่ช่วง High season เอง กลุ่มตลาดจีนก็มาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากและสามารถเสนอราคาที่แพงได้ด้วย เหตุที่คนจีนมาเที่ยวไทยเยอะอาจจะเป็นส่วนธรรมชาติที่ใกล้เคียงกัน และอาหารการกินบ้านเราก็อร่อยและถูกปาก รวมถึงราคาค่าครองชีพของประเทศไทยก็ใกล้เคียงกับประเทศจีนด้วย และที่สำคัญประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งเชิงประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามติดอันดับโลก

ตลาดเติบโตมาก มีแผนในการขยายธุรกิจอย่างไร

ในอนาคตเราก็มีแผนที่จะขยายธุรกิจโรงแรมต่อไปยังต่างจังหวัดซึ่งเป็นที่ดินเดิมที่เรามีอยู่แล้ว และหาโอกาสที่จะขยายไปยังจังหวัดอื่น ๆ หรือว่าในต่างประเทศโดยหลังจากเปิด AEC แล้วประเทศต่างๆใน AEC ก็ได้สนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ โดยผมเองก็ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อหา opportunity ใหม่ ๆ ในพม่า

กับสมาคมบริหารโรงแรมไทย โดยมีอาจารย์กมล รัตนะวีระกุล ซึ่งเป็นนายกของสมาคมบริหารโรงแรมไทย นำทีมเจ้าของกิจการโรงแรมไทยเพื่อไปดูงานและหาโอกาสในการลงทุน โดยได้รับความร่วมมือจากทางรัฐบาลของทั้งสองประเทศให้การสนับสนุน ล่าสุดก็ไปกับทางสมาคมโดยไปดูงานที่ปารีส ประเทศฝรั่งเศส เป็นการจัดงาน Hotel Equip ใหญ่สุดในประเทศฝรั่งเศสรวมทั้งได้ไปดู Design hotel ที่ได้รับรางวัลที่เน้นกับทางสมาคมบริหารโรงแรมไทยด้วย

ขอลถามถึงนอกจากธุรกิจโรงแรม คิดว่าจะขยายไปทำธุรกิจอื่นได้อีกในอนาคต

กลางปีหน้า เราจะเปิด Ramada Phuket Deevana ที่หาดป่าตอง และปลายปีจะเปิด Recenta Phuket Suanluang ซึ่งเป็น Residence มีทั้งรายเดือนและรายวัน ภายใต้ concept ที่ว่า "A Perfect Combination" มีความลงตัวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน แวดล้อมด้วยธรรมชาติ และยังคงอยู่ใจกลางเมือง นอกจากนี้เรายังเปิด Orientala Wellness Spa อยู่ติดกันเพื่อให้เราสามารถให้บริการลูกค้าอย่างครบวงจรและรวมถึงเป็นการขยายธุรกิจ Orientala Spa ต่อจากแห่งแรกที่เปิดที่หาดป่าตองมากกว่า 10 ปีแล้ว โดยแห่งใหม่เราจะมี Concept แบบ Wellness คือ "4 elements 5 senses" ซึ่งต่างจากแห่งแรกในป่าตอง ซึ่ง Concept คือ "Refreshing Your Body and Mind"

ทำงานมากขนาดนี้ พักผ่อน ผ่อนคลายตัวเองอย่างไร

โดยมากผมก็พยายามหาเวลาไปออกกำลังกายโดยการไปฟิตเนส ก่อนหน้าเคยเล่นเทนนิสแต่เนื่องจากเวลาที่อาจจะไม่ตรงกับเพื่อน ๆ และบางครั้งอากาศก็ไม่เป็นใจ หลังๆ เลยไม่ค่อยได้ตีเทนนิสเท่าไร โดยมากผมจะใช้เวลาในการพักผ่อน กับการดูงานและหาประสบการณ์ในการท่องเที่ยว โดยจะเดินทางไปประเทศอินโดนีเซีย โดยเฉพาะบาหลีบ่อยซึ่งเป็นตลาดที่คล้ายๆ กับจังหวัดภูเก็ตและกระบี่ เพื่อศึกษาหาอะไรที่ดี ๆ มาเติมเต็มการบริการของเรา

...

วีระชัย ดวงพลา (เดอะดวง)

The Duang : นักเขียนการ์ตูน ผู้ขยับตามความฝัน

率
THE DUANG | BLACKCONEY PAPER

หากถามถึงอาชีพในฝันของเด็กๆ หลายคน หนึ่งในนั้นต้องมีอาชีพ “นักเขียนการ์ตูน” เป็นแน่ เพราะการ์ตูนคือความบันเทิงที่คู่กับเด็กมานาน และในบางครั้งก็ส่งอิทธิพลหลาย ๆ ด้านต่อเด็กๆ ในเรื่องของอาชีพในฝัน

วีระชัย ดวงพลา นักเขียนการ์ตูนชื่อดังไฟแรงวัย 27 ปี หรือที่รู้จักกันในนามปากกาของ “เดอะดวง” ซึ่งจบการศึกษาขั้นต้นจากโรงเรียนศรีอยุธยาในพระราชูปถัมภ์ฯ และจบระดับอุดมศึกษาจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เขาเป็นอีกหนึ่งคนที่เดินตามความฝันในวัยเด็ก จนประสบความสำเร็จมากมาย และยังเคยได้รับรางวัล Silver Award จากเวทีประกวดการ์ตูนนานาชาติครั้งที่ 4 ที่ประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันก็เป็นนักเขียนการ์ตูนให้กับ VRZO และมีผลงานรวมเล่มออกมาอยู่เรื่อยๆ ซึ่งเล่มล่าสุดก็คือ Blackboy The Series 1st Chapter : Kill'em all จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย Let's Comic

หนึ่งในแรงบันดาลใจที่ทำให้เขาเลือกเดินในเส้นทางอาชีพนี้ก็คือ การ์ตูนยอดนิยมอย่างเรื่องดราก้อนบอลและวันพีซ ซึ่งเขาได้เล่าว่าการ์ตูนที่เขาอ่านนั้น นอกจากจะเป็นแรงบันดาลใจแล้ว ยังส่งอิทธิพลในผลงานช่วงแรกๆ ของเขาด้วย อย่างเรื่อง Shockolate ถ้าสังเกตดูจะได้กลิ่นอายของ One Piece แต่ในปัจจุบันนี้ การ์ตูนที่เคยอ่านไม่ได้มีอิทธิพลต่องานเขียนปัจจุบันแล้ว เพราะสไลด์งานก่อนๆกับงานปัจจุบันต่างกันมาก

เมื่อถามถึงช่วงเวลาที่ดีตัดสินใจอยากเป็นนักเขียนการ์ตูน เตอะดวงได้เล่าว่าจุดเริ่มต้นที่แน่ชัดนั้น ระบุไม่ได้เพราะนานมาแล้ว แต่เป็นคาบเกี่ยวระหว่าง ประถมปลายและมัธยมต้น ได้มีโอกาสเขียนการ์ตูนลงหนังสือการ์ตูน "ตลาดตลก" และตามด้วยนิตยสารการ์ตูน "C-Kids" แม้ว่าในยุคนั้น นักเขียนการ์ตูนอาจจะไม่ใช่อาชีพที่มั่นคง แต่ช่วงเวลานั้นก็ไม่ได้คิดอะไรมากนอกจากอยากเห็นผลงานรวมเล่มของตนเอง อีกทั้งความอยากตอนเด็กๆก็ไม่ใช่ไม่มี เพราะไม่ได้เงินมาจะเอาไปทำอะไร

ทางครอบครัวก็ไม่ได้ห้ามปราม หรือตัวตั้งต่อความฝันนักเขียนแต่อย่างใด มีแต่เพียงคุณพ่อที่ไม่ค่อยเห็นด้วยเล็กน้อย เพราะกลัวว่าความฝันของตนนั้นจะเป็นแค่อารมณ์ชั่ววูบของเด็ก และเกรงว่าอนาคตจะลำบาก แต่ก็ไม่ได้ห้ามหรือพยายามหยุดความฝันของลูก

ถึงใครหลายคนจะเข้าใจว่านักเขียนการ์ตูนมักจะอยู่อย่างลำบาก แต่สำหรับ เตอะดวงแล้ว เขายืนยันได้เลยว่า รายได้จากการเขียนการ์ตูนของเขานั้นสามารถดูแลครอบครัวได้ (ขึ้นอยู่กับความขยัน ความมีวินัย ของการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพราะอาชีพนักเขียน รายได้ไม่ได้มาจากเงินเดือน)

ดูเหมือนว่าข้อมูลข้างต้นอาจจะเป็นปัจจัยที่ทำให้การ์ตูนไทยมีราคาแพง กว่าการ์ตูนแปลญี่ปุ่น เตอะดวงได้เล่าว่า ที่ราคาแพงไม่ได้เป็นเพราะค่าตัวนักเขียนอย่างเดียว หากต้องรวมค่าวัสดุในการเขียนงานแต่ละงาน ทั้งค่ากระดาษ วัสดุที่ใช้เขียน และจำนวนหน้า ซึ่งการคิดราคานั้นต้องให้ทางสำนักพิมพ์และนักเขียนได้กำไรด้วย ในขณะที่ตัวการ์ตูนเพียงแค่อธิสิทธิ์ และแปลเท่านั้นจึงไม่ต้องเสียค่าเขียนมาก จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่ว่าการ์ตูนไทยกับญี่ปุ่นถึงต่างกัน

"แต่ถ้าไปซื้อที่ญี่ปุ่นจริงๆราคาก็เท่าๆกับการ์ตูนไทยบ้านเรานี้แหละ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจเกี่ยวกับการ์ตูนไทย"

สำหรับวัยรุ่นที่อยากเดินตามความฝันเป็นนักเขียนการ์ตูน หลายคนมักจะชอบถามมากกว่าลงมือทำ อีกทั้งด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำ เวลาที่พวกเขาต้องการรู้อะไรก็เพียงแค่แชทถามผู้รู้ ต่างจากสมัยก่อน เมื่อมอยย้อนไปตอนที่ตนเริ่มเขียนการ์ตูน ไม่ค่อยมีผู้รู้ให้ปรึกษา เน้นฝึกด้วยตัวเอง อีกทั้งหลายๆคนก็ชอบถามว่าในหนึ่งวันต้องเขียนกี่หน้าถึงจะเก่งซึ่งเรื่องนี้ก็ไม่มีกฎกำหนดตายตัว

"สรุปง่ายๆ น่าจะเป็นความขยัน พยายามเขียนพยายามทำให้บ่อย แล้วมันจะเก่งขึ้นเอง" คือคำแนะนำที่ เตอะดวง บอกถึงนักเขียนรุ่นใหม่หรือผู้ที่สนใจสู่อชีพนักเขียนการ์ตูน

"เตอะดวง" จึงเป็นนักเขียนการ์ตูนอีกคนที่เป็นตัวอย่างพิสูจน์ได้ว่า นอกจากพรสวรรค์แล้ว ความขยันและความตั้งใจ เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เขามีวันนี้ได้ สังเกตได้จากงานเขียนที่มีดีพิมพ์เรื่อยๆอย่างไม่หยุดหย่อน ไม่เพียงแต่อาชีพนักเขียนการ์ตูนเท่านั้นที่ต้องพึ่งความตั้งใจและความขยัน ยังมีอีกหลายวิชาชีพที่ต้องพึ่งสองสิ่งนี้ ย้อนกลับไปที่เราว่าเคยมีความฝันว่าอยากทำงานอะไรในอนาคต แล้วในทุกวันนี้เราได้ตั้งใจและขยันไปกับเส้นทางนั้นหรือยัง?

...

ศิลปะสร้างความสุข

กับเพชร บุญญาภาณี เบญจรงค์กุล

หลายคนคงเคยมีโอกาสดำเนินไปบนถนนเส้นวิภาวดี แล้วพบกับตึกใหญ่ๆ ทรงสี่เหลี่ยมมีคำว่า MOCA ปรากฏอยู่ และคงสงสัยว่าตึกนั้นมันคืออะไร ตึกที่เรากล่าวถึงอยู่นี้คือ พิพิธภัณฑ์ศิลปะไทยร่วมสมัย ซึ่งภายในตึกนั้นได้มีการจัดแสดงงานศิลปะที่ทรงคุณค่าและสวยงามของศิลปินแห่งชาติที่ได้สร้างสรรค์ผลงานที่ตราตรึงใจให้แก่ผู้ที่ได้พบเห็น แต่ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่หลายคนอาจยังไม่เคยรู้ ว่าพิพิธภัณฑ์ศิลปะไทยร่วมสมัยแห่งนี้อยู่ภายใต้การดูแลของสาวสวยและเต็มเปี่ยมไปด้วยความสามารถนั่นคือ คุณเพชร บุญญาภาณี เบญจรงค์กุล ทายาทเจ้าสัวบุญชัย เบญจรงค์กุล และวันนี้ Silk Road ได้รับเกียรติเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสสัมภาษณ์แบบเอ็กซ์คลูซีฟ กับคุณเพชร ลงในคอลัมน์ Open your eyes ทำให้ทุกคนได้สัมผัสถึงตัวตนของสาวนักบริหารผู้รั้งตำแหน่งผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์ไทยร่วมสมัยแห่งนี้

NEW SILK ROAD : ก้าวเข้ามาทำงานด้านศิลปะนี้ได้อย่างไร?

คุณเพชร: เพชรเรียนทางศิลปะมาอยู่แล้ว คุณพ่อก็ปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ท่านก็อยากให้เราทำงานตรงนี้ เพชรเรียนศิลปะและดนตรีมา เรียนที่ Bristol University และก็เรียนประวัติศาสตร์ คือปูทางมาด้านนี้อยู่แล้ว แล้วเพชรก็ไปเรียนที่ Sotheby's Institute of Art, New York ไปเรียน Art business เพื่อตั้งใจจะมาบริหาร เพราะว่าการศึกษาที่เรียนปริญญาตรีก็คือเรียนประวัติศาสตร์ ศิลปะมันได้แค่ตัวความรู้ในแง่เชิงทฤษฎี เราจะเอามาประกอบในการเป็นผู้บริหารนี้ก็ยาก เพชรก็เลยไปต่อปริญญาโทที่จุฬารินเตอร์เรียนบริหารธุรกิจ หลังจากนั้นก็ไปต่อ Art business เพื่อที่จะเจาะลึกเลยว่าการที่เราจะเข้ามาบริหารต้องทำอะไรบ้าง ช่วงนั้นก็ตรงกับคุณพ่อเปิดมิวเซียม เพชรก็เลยเข้ามาทำงาน ตอนแรกก็มาทำเป็นผู้ช่วยก่อน ทำได้ซักประมาณ 6 เดือน แล้วก็ไปต่อที่นิวยอร์ก แล้วก็กลับมา ตอนนั้นก็ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการประมาณ 1 ปีแล้ว

NEW SILK ROAD : อะไรที่ทำให้หลงใหลในงานศิลปะ?

คุณเพชร: จริงๆ แล้วเพชรเป็นคนเดียวที่เรียนมาด้านนี้ เพชรก็เลยโดนให้ทำตรงนี้ ศิลปะคือสิ่งที่ทุกคนน่าจะชอบ มันมีหลากหลายมาก เราก็น่าจะทำสิ่งที่เราชอบได้ ส่วนตัวเพชรเองก็มีสตูดิโอที่เพชรชอบ ศิลปะทำให้เรามีความสุข ถ้าเราเห็นงานที่เราชอบมันก็เป็นสุนทรียภาพอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับการฟังเพลง

NEW SILK ROAD : ชอบศิลปะแนวไหนมากที่สุด?

คุณเพชร: เพชรจะชอบศิลปะแนวป๊อปอาร์ต ชอบคอนเทนต์อาร์ตในบางชนิด แล้วก็ชอบโมเดิร์นอาร์ต พวกฟิวเจอริสซึม เพชรชอบศิลปะที่เขาสร้างงานศิลปะออกมาแล้ว เรามองเห็นแล้วเรามีความสุข ตอนนี้นิยายถามว่าอยากได้สตรีทอาร์ตเข้ามาแสดงงาน เพราะว่าคุณพ่อแล้วชอบ Kaws เขาเป็นศิลปินสตรีทอาร์ต ศิลปินแนวสตรีทอาร์ต Alex face เพชรก็ชอบ ที่ Mamafaka ที่เพิ่งเสียไปเพชรก็ชอบ คืองานพวกนี้มันจะเป็นอะไรที่เข้าถึงง่าย คือเพชรอยู่ท่ามกลางงานที่มันยิ่งใหญ่ แต่เพชรว่าคนเรามันต้องเป็นไปตามยุคตามวัย ก็คือตอนนี้นะเพชรก็ชอบในงานที่มันสนุกอยู่ ทำให้เราอยากมองมันทุกวันอยากมีมันอยู่ในห้อง

NEW SILK ROAD : งานศิลปะที่ชอบแตกต่างจากงานศิลปะที่คุณพ่อชอบหรือไม่ อย่างไร?

คุณเพชร: ต่างกันค่ะ คือคุณพ่อก็จะมีคอลเล็กชันที่ยิ่งใหญ่มาก แต่อย่างเพชรก็ก็ยังเป็นตัวย่อยๆ คนหนึ่ง เราก็ค่อยๆ เก็บงาน

แล้วคือมันก็เป็นบาลานซ์ที่น่าสนใจ อย่างปีหน้าเพชรเสนอ Exhibition ที่จะมาจัดแสดงก็จะแตกต่างไปกับงานที่คุณพ่อเก็บเลย เพชรเคยจัดโครงการชื่อ AFFA (Art Forward Fund Award) เป็นโครงการจัดประกวดศิลปะให้เด็กที่เรียนศิลปะทั่วประเทศปี 4 ได้มาแสดงงาน ซึ่งก็เป็นความภาคภูมิใจของน้องเขา บางคนเป็นคนเซปต์ซัวอาร์ตเพชรก็ชอบ เป็นโซฟา เป็นวีดีโอ ซึ่งศิลปะมันมีหลากหลาย มันอยากมากที่คนจะชอบศิลปะแนวเดียวกัน

NEW SILK ROAD : การก้าวเข้ามาเป็นผู้บริหาร MOCA มีความยากง่ายหรือท้าทายสำหรับคุณเพชรอย่างไร?

คุณเพชร: ทุกงานมันก็ต้องมีความยากง่าย เพชรเคยเป็นเด็กฝึกงานเมื่อตอนที่อยู่นิวเจอร์คี่ ฝึกอยู่ได้ 3-4 เดือน คือไม่ต้องทำอะไรเลย แต่ความยากก็คือเพชรต้องมีความอดทน การมาเป็นผู้บริหารหรือผู้อำนวยการมันก็ยากเพราะเราต้องทำตัวเองให้เป็นผู้นำ คือเพชรถือคติว่า ถ้าเราทำไม่ได้เราก็อย่าไปสั่งลูกน้องให้เขาทำ ก็อาจจะต้องมีการพัฒนาตัวเองมากขึ้นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพตัวเอง ส่วนความง่ายก็คือถ้าเราทำงานในสิ่งที่เราชอบ มันก็ทำให้ความยากมันง่ายขึ้น เพราะเราได้ทำในสิ่งที่เราชอบ

NEW SILK ROAD : งานศิลปะที่นำมาจัดแสดงใครเป็นคนเลือก?

คุณเพชร: อย่างคอลเล็กชันที่มีอยู่แล้วเป็นคอลเล็กชันถาวร ที่เก็บสะสมมากกว่า 30 ปี ส่วนนั้นเพชรก็ไม่ได้ไปยุ่ง อย่างคุณพ่อท่านก็จะให้เกียรติอาจารย์ศิลป์ พีระศรีมาก ก็จะจัดให้มีรูปปั้นของอาจารย์ไว้ด้วย เราต้องการที่จะสื่อถึงว่าพิพิธภัณฑ์ของเราเป็นศิลปะที่เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ศิลป์ พีระศรี เราก็จะจัดตามชั้นขึ้นไปเรื่อยๆ อย่างห้องไตรภูมิ ก็จะเป็น เราก็ดึงใจว่าจะแสดงให้เหมือนเข้าไปในอุโมงค์ มีภาพใหญ่ 3 ภาพ คือ สุกตฤณี โลกภูมิ ทศตฤณี ถึงแม้ว่างานในพิพิธภัณฑ์ที่เราจะยังไม่ค่อยอยู่ แล้วด้วยความที่คุณพ่อเก็บงานต่างประเทศไว้ เราก็อยากเก็บงานไว้ในห้องเล็กๆ ห้องหนึ่งเพื่อจัดแสดงให้คนไทยได้มีโอกาสได้เห็น ส่วนคอลเล็กชันหมุนเวียน อันนี้เพชรก็จะมีส่วนร่วมในการคิด ปีนี้เราจะมี 4 นิทรรศการ เราก็จะจัดหมุนเวียนควรจะเอาอะไรมาบ้าง

NEW SILK ROAD : บุคคลในครอบครัวมีส่วนช่วยในการทำงานที่พิพิธภัณฑ์อย่างไร?

คุณเพชร: ที่บ้านก็จะคอยให้กำลังใจว่า ต้องรับผิดชอบมากขึ้นนะ ส่วนคุณพ่อก็จะเป็นคนที่ให้เพชรดูแลเรื่องนี้โดยตรง เพชรก็จะไปคุยกับคุณพ่อตลอด ถามว่าทำอย่างนี้คุณพ่อดีไหม สิ่งที่เพชรคิดถูกไหม ท่านก็จะมิวสิลท์คนที่กว้างไกลกว่าและก็เป็นผู้ใหญ่กว่า หรือบางทีก็จะให้คำแนะนำว่าพ่อดีทำอย่างนี้ดีกว่า เพชรก็จะฟัง และคุณอาเพชรก็จะให้

คำแนะนำในการบริหารงาน คุณอาเรียนด้านการบริหารมาโดยตรง เพราะฉะนั้นถ้าด้านเชิงบริหารจริงๆ ก็จะเป็นคำแนะนำจากท่าน

NEW SILK ROAD : อยากให้ผู้ที่มาเยี่ยมชม พิพิธภัณฑ์ได้รับประโยชน์อะไรกลับไปบ้าง?

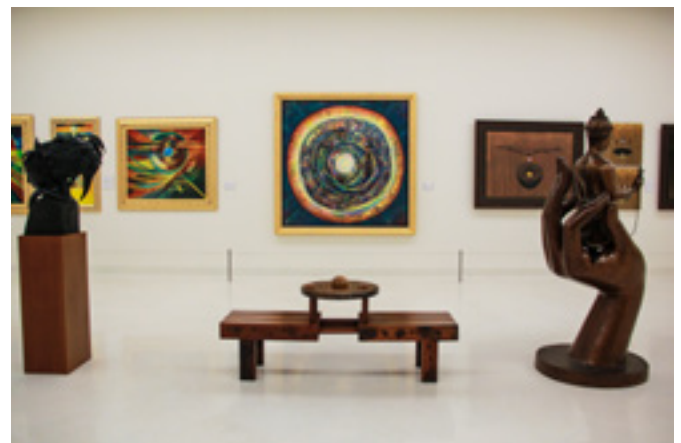
คุณเพชร: อยากให้คนที่มารู้สึกสบาย รู้สึกมีความสุข เมื่อมาแล้วอยากกลับมาอีก คือสถานที่นี้เราก็สร้างไว้สวยงาม มีมุมให้นั่งเล่น มีสวนไว้เดินเล่นได้ คืออยากให้มีความสุข รู้สึกดี ๆ มีความสุขที่อยากจะกลับมาอีก ส่วนมากเป็นคนไทยหรือนักเรียนนักศึกษาที่เรียนศิลปะอยู่ เพชรก็อยากให้เขาได้แรงบันดาลใจจากศิลปินที่แสดงผลงานอยู่ที่นี่

NEW SILK ROAD : ในอนาคตพิพิธภัณฑ์แห่งนี้จะมีการสร้างสรรค์ผลงานไปในทิศทางไหน?

คุณเพชร: ถ้าถามเพชร เพชรอยากให้พิพิธภัณฑ์ที่ยิ่งใหญ่ที่ทุกคนต้องไป โลกเข้ันเหมือนอยู่ BACC (หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร) เลย อยู่ใจกลางเมือง เพชรอยากทำให้เป็นอย่างนั้นบ้าง อยากสร้างความแตกต่าง ด้วยความที่เพชรโตมาตรงนี้และได้มีโอกาสได้มาบริหารงานที่นี่ เพชรอยากสนับสนุนคนรุ่นใหม่ อยากจะเป็นสะพานให้อาร์ตแนวๆ กับอาร์ตสูงๆ อยู่ด้วยกันได้แบบไม่มีความเขินอาย คอลเลคชั่นถาวรก็ยังคงให้เป็นแบบนี้ไปก่อน เพราะเราสามารถเล่นกับคอลเลคชั่นหมุนเวียนได้ เพราะตอนนี้ก็กำลังคุยกับศิลปินฝรั่งที่เพชรชอบ เป็นแนวสตรีทอาร์ต เขาเจ๋งมาก อยากจะเอาเขามาแสดง ส่วนแนวทางตอนนี้ก็อยากจะปรับปรุงอย่างร้านค้าแฟกก็จะทำให้ดูเก๋ขึ้น มี wifi และก็เปิด Limited edition shop เพชรเชื่อว่าการที่เราจะสนับสนุนให้คนมาชอบงานศิลปะตั้งแต่เด็ก ๆ เราก็ต้องมีของที่เขายังสามารถซื้อได้ก่อน และทำไปเรื่อยๆ พอถึงจุดหนึ่งเขาก็จะซื้อเองถ้าเขามีกำลังซื้อ เพชรก็อยากจะสนับสนุนให้มันมีมากขึ้น

วันนี้เราได้สัมผัสตัวตนของคุณเพชร สาวสวยนักบริหารกันมากขึ้น จะสัมผัสได้เลยว่าเธอทั้งเก่งและมีความสามารถโดดเด่นสมกับชื่อของเธอ เชื่อได้เลยว่านักบริหารสาวคนนี้จะพัฒนาพิพิธภัณฑ์ไทยร่วมสมัยแห่งนี้ให้ก้าวไกลมาก เทียมเท่ากับนานาประเทศได้อย่างแน่นอน

...

น้ำหอมสวี ชีวา

เปิดตัวสามความหอม เสน่ห์แห่งกรุงเทพฯ พัทยา และ ภูเก็ต

น้ำหอมสวีชีวา สร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยการเชื่อมโยงความห่วงใยที่ทุกคนมีให้กับผ่านของฝากอย่างน้ำหอมที่ยังคงเป็นสิ่งที่แทนความรู้สึกได้ลึกซึ้ง เพราะกลิ่นหอมของน้ำหอมนั้นมีความนัยซ่อนอยู่เสมอ บุคลิกและเสน่ห์เมืองต่างๆ ถูกนำเอามาสื่ออย่างมีความหมาย

น้ำหอมสวีชีวา SheveSheva : Perfume and the City เริ่มวางจำหน่ายที่ ร้าน EVEANDBOY | อีฟ

แอนด์บอย สยามสแควร์ ซอย 1, ร้านเหมยเงินเชียง @Asiatique The Riverfront และ ที่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำในกรุงเทพฯ พัทยา และ ภูเก็ต โดยเป็นน้ำหอมที่เป็นของฝากอันมีเสน่ห์ แห่งเมืองนั้นๆ ทันทีที่เปิดออกมาดอกไม้ในขวดจะผลิบานลายกราฟฟิกสถานที่สำคัญในเมืองนั้นๆ จะทำให้นึกถึงความทรงจำดีๆ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโทร. 02-332-7375

LASHES

EVEANDBOY

DPU

DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY
PROGRESSIVE UNIVERSITY

ศูนย์วิจัย ม.ธุรกิจบัณฑิตย์เผยนักธุรกิจต่างชาติแห่เรียนภาษาจีนแซงหน้าภาษาอังกฤษหวังสร้างความสะดวกในการเจรจาทำธุรกิจกับจีน นายเกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เปิดเผยถึงผลสำรวจนักลงทุนต่างชาติ 5 ประเทศที่เข้ามาลงทุนในไทยเกี่ยวกับเศรษฐกิจประเทศไทยพบว่า จากประสบการณ์ของนักธุรกิจต่างชาติ

จำนวนมากที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ภาษาที่มีความสำคัญที่สุดต่อการทำธุรกิจในประเทศไทยและเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเอเชียคือ "ภาษาจีน" รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ, ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอินโดนีเซียหรือมลายู เป็นต้น เพราะปัจจุบันมีนักธุรกิจจีนที่ไปลงทุนในต่างประเทศทั่วโลกมากถึง 200 ล้านคนและมีตลาดรองรับการจำหน่ายสินค้าไม่ต่ำกว่า 1,300 ล้านคน